

รายงานการประชุมสภาอธิบดียุติแห่งชาติ

ทำเนียบที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๔๘

วันอังคารที่ ๓๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๔ คน

ประธานสภาอธิบดียุติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : บัณฑิต

สมาชิกมาประชุมครบของครบประชุมแล้ว แคมทอปเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจำนวนมากจากประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.แจ้งว่า ขอขยาย
เวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.ออกไปอีก
๓๐ วัน ทั้งนี้เพราะกำหนดเวลา การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะสิ้นสุดในวัน
ที่ ๓๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ คือวันนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนถามที่ประชุมว่าท่านผู้ใดขัดข้อง
บ้างหรือไม่ที่จะให้คณะกรรมการวิสามัญเลื่อนการพิจารณาไปอีก ๓๐ วัน

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาอธิบดียุติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี

ท่านผู้ใดขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้คณะกรรมการวิสามัญเลื่อนการพิจารณา ร่าง
พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปได้อีก ๓๐ วัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการศึกษาในวาระที่ ๒

กฎหมาย

ที่ ๔๔/๒๕๖๒

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

๑๕ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสหนิมิตร พ.ศ.

กราบบังคมทูล ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ยังมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติทั้งถาวร ชำรงตน พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญฯ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติสหนิมิตร พ.ศ. และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ร้อยตำรวจโท ชวญ มุขธรรม	๒. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะเน็ทน์	๔. นายประยูร เกลิงศรี
๕. พลโท บำวน นิตศิริ	๖. นายณัฐระ เกสรทอง
๗. นายสมัน ปุณเภาคม	๘. นายมานะ พิทยานภรณ์
๙. นายรองพล เจริญทัศน์	๑๐. นางวิมล เจริญเจริญ
๑๑. นายสุธี มหาสันถนะ	๑๒. นายสง่า สรรพศรี
๑๓. นายสมเพน วัฒนสินธุ์	๑๔. นายอนุต วิเชียรเจริญ
๑๕. นายอมร จันทร์สมบูรณ์	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการไต่พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
อมร จันทรมบูรณ์
(นายอมร จันทรมบูรณ์)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑ วันศุกร์ที่ ๓๓ มิถุนายน ๒๕๒๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกายใน ๑๕ วัน นับบัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายอมร จันทะ สมบูรณ์ เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือกนายประยูร เกลิงศรี เป็นรองประธานคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รับแจ้งแสดงความคิดเห็น คือ นายชูเกียรติ วัฒนวิเวก รองอธิบดีกรมทะเบียนการค้า และนายบรรจง พวงราช นิติกร ๔ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๑ คน คือ นาย นิธิพันธ์ ชาลีจันทร์ อนึ่ง คำแปรญัตติของนายนิธิพันธ์ ชาลีจันทร์ ได้ตกไป ตามข้อบังคับ

ข้อ ๓๔

๔. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำแปรารณ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔</u>	คณะกรรมการคัดเลือก
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ สิทธิบัตรการประดิษฐ์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การขอรับสิทธิบัตร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๗ ทริ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๘ ทริ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๘ ทิวา</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ส่วนที่ ๒ การออกสิทธิบัตร

มาตรา ๑๕ ทวิ

มาตรา ๑๕ ทรี

มาตรา ๑๕ จีทวิ

มาตรา ๒๐

มาตรา ๒๑

มาตรา ๒๒

มาตรา ๒๓

มาตรา ๒๔

มาตรา ๒๕

มาตรา ๒๖

มาตรา ๒๗

มาตรา ๒๘

ส่วนที่ ๓ สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

มาตรา ๒๙

มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๑

มาตรา ๓๒

มาตรา ๓๒ ทวิ

มาตรา ๓๓

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

คณะกรรมการตั้งออก

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๔ การชำระค่าธรรมเนียมราชบัลลังก์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๕ การขอใช้สิทธิของยุทธรัง</u>	มีการแก้ไข
<u>สิทธิบัตร</u>	
<u>มาตรา ๓๗ ทวิ</u>	คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘ ทวิ</u>	คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑ ทวิ</u>	คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๔๑ ทริ</u>	คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>ส่วนที่ ๖ การคืนสิทธิบัตร การเลิกขอ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ถือสิทธิและการเพิกถอนสิทธิบัตร</u>	
<u>มาตรา ๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

มาตรา ๕๘

มาตรา ๕๙

มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๒

มาตรา ๕๓

มาตรา ๕๔

มาตรา ๕๕

มาตรา ๕๖

มาตรา ๕๗

มาตรา ๕๘

มาตรา ๕๙

มาตรา ๖๐

มาตรา ๖๑

หมวด ๔ คณะกรรมการสิทธิบัตร

มาตรา ๖๒

มาตรา ๖๓

มาตรา ๖๔

มาตรา ๖๕

มาตรา ๖๖

มาตรา ๖๗

ไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิบัตร

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิบัตร

คณะกรรมการสิทธิบัตร

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิบัตร

คณะกรรมการสิทธิบัตร

คณะกรรมการสิทธิบัตร

คณะกรรมการสิทธิบัตร

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>มาตรา ๖๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕ ทวิ</u>	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐ ทวิ</u>	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๗๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑ ทวิ</u>	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒ ทวิ</u>	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>หมวด ๖ ความผิดและกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕ ทวิ</u>	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๗๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๙</u>	มีการแก้ไข
<u>บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม</u>	มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม กับมาพร้อมกัน
รายงานมาด้วยแล้ว

ประยูร เกลิงศรี
(นายประยูร เกลิงศรี)
เลขาธิการคณะกรรมการ
รามาธิบดี

ว่า

พระราชบัญญัติสิทธิบัตร

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร เพื่อคุ้มครองการ
ประดิษฐ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสิทธิบัตร
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๓

บททั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"สิทธิบัตร" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดโดยบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

"การประดิษฐ์" หมายความว่า การคิดค้นหรือคิดทำขึ้นขึ้นเป็นผลให้ได้อุปกรณ์ผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธีใดสิ่งใหม่ หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ได้สิ่งผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธี

"กรรมวิธี" หมายความว่า กรรมวิธี กระบวนการ หรือวิธีการในการผลิต หรือการเก็บรักษาในคงสภาพหรือให้มีคุณภาพดีขึ้นสิ่งผลิตภัณฑ์ และ รวมถึงการใช้กรรมวิธีนั้น ๆ ด้วย

"แบบผลิตภัณฑ์" หมายความว่า แบบ รูปร่าง ของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบของสสาร ลวดลาย หรือสี หรือคุณสมบัติเชิงกายภาพของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งผลิตภัณฑ์

"ผู้ทรงสิทธิบัตร" หมายความว่า ผู้รับโอนสิทธิบัตร

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิบัตร

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้าและ หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทะเบียนการค้ามอบหมายด้วย

- (๑) เป็นการประจักษ์ขึ้นใหม่
- (๒) เป็นการประจักษ์ที่มีขึ้นการประจักษ์สูงขึ้น
- (๓) เป็นการประจักษ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม รวมทั้ง

ทัศนกรรมด้วย

มาตรา ๓ ตราบเท่าที่ผู้ประดิษฐ์คิดค้นไม่ได้นำไปใช้หรือเปิดเผยการประจักษ์ขึ้นใหม่ -
ใดแก่ การประจักษ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว

งานที่ปรากฏอยู่แล้ว ให้นำความถึงการประจักษ์ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การประจักษ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวัน
ขอรับสิทธิบัตร

(๒) การประจักษ์ที่ได้มีการ เปิด เผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดใน-
เอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ก่อนวันขอรับ
สิทธิบัตรและ ไม่ว่าการ เปิด เผยนั้นจะกระทำโดยเอกสาร สิ่งพิมพ์ การนำออกแสดง
หรือการ เปิด เผยต่อสาธารณชนด้วยประการใด ๆ

(๓) การประจักษ์ที่ประดิษฐ์คิดค้นโดยผู้ประดิษฐ์คิดค้นแล้วแต่ยังไม่
รับสิทธิบัตรไว้แล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร ตามพระราช-
บัญญัติ

(๔) การประจักษ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วนอกราชอาณาจักร เป็นเวลา
เกินกว่าสิบสอง เดือนก่อนวันขอรับสิทธิบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ยังไม่มีการออก
สิทธิบัตรให้

(๕) การประจักษ์ที่มีการขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วในราชอาณาจักร และ
ผู้ขอได้ละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบ กระเทือนถึง
สิทธิของผู้ประจักษ์อื่นซึ่งมีอยู่เป็นคำขอรับสิทธิบัตร

การ เปิด เผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดที่เกิดขึ้นหรือ เป็นผลมาจาก การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการ เปิด เผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดที่เกิดขึ้นหรือ เป็นผลมาจาก การที่ ประกันภัย แสดงผลงานในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศหรือในงานแสดงสินค้าของทางราชการ และการ เปิด เผยสาระสำคัญ หรือรายละเอียดดังกล่าวได้กระทำภายในหก เดือนก่อนจะมีการขอรับสิทธิบัตรตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ถือว่าเป็นการ เปิด เผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดตาม (๒)

มาตรา ๘ พวิ การ ประกันภัยที่มีขึ้น การ ประกันภัยสูง ขึ้น ได้แก่ การ ประกันภัยที่ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนั้น

มาตรา ๘ ทวิ การ ประกันภัยที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมได้
แก่ การ ประกันภัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม รวมทั้ง
พาณิชย์กรรมและการ เกษตรกรรม

มาตรา ๘ ทริ การ ประกันภัยซึ่งส่งต่อไปยังขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

(๑) อาหาร เครื่องดื่ม หรือยาหรือสิ่งผสมของยา

(๑ ทวิ) เครื่องจักรกลที่ใช้ในการ เกษตรกรรมโดยตรง

(๑ ทริ) สัตว์ พืช หรือกรรมวิธีทางชีววิทยาในการผลิตสัตว์หรือพืชขึ้น

(๑ จีวา) กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

(๑ เบญจ) ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของ เครื่องคอมพิวเตอร์

(๒) สิ่งนามประกันภัยที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี อนามัย

หรือสวัสดิภาพของประชาชน

(๓) สิ่งการประกันภัยที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

การ ประกันภัยที่ขอรับสิทธิบัตร ไม่ได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา -

LIRT

ตาม (๑) ไม่กระทบกระเทือนการประคินซ์ที่ได้ชอศคหะ เบียนเพือรับสิ อิบัตริแล้ว

มาตรา ๕ ผู้ประคินซ์ เป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร

สิทธิขอรับสิทธิบัตร ย่อมโอนและรับมรดกกันได้

การโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตรต้องทำ เป็นหนังสือลงลายมือชื่อ ผู้ โอนและผู้
รับโอน

มาตรา ๕ ทวิ สิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประคินซ์ ึ่งลูกจ้างได้
ประคินซ์ขึ้นโดยการท่างานตามสัญญาจ้าง หรือโดยสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำ-
การประคินซ์ย่อมตกใค้แก่นายจ้าง เว้นแต่สัญญาจ้างจะระบุไว้ เป็นอย่างอื่น

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ลูกจ้างที่ทำการ ประคินซ์สิ่ง
หนึ่งสิ่งใดควยการ ใช้ วิธีการ สติคิหรือรายงานซึ่งลูกจ้างสามารถได้ รือส่งรู้ได้
เพราะการ เป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างนั้น แม้ว่าสัญญาจ้างจะมีได้ เกี่ยวข้องกับการ
ประคินซ์

มาตรา ๕ ทริ เพื่อส่งเสริมให้มีการประคินซ์และ เพื่อความเป็นธรรม
แก่ลูกจ้าง ในกรณีที่มีการประคินซ์ ของลูกจ้างตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคหนึ่ง มีความ
สำคัญเป็นพิเศษแก่นายจ้าง ให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำ เเหน็จพิเศษจาก นายจ้างนอก
เหนือจากค่าจ้างตามปกติได้

ให้ลูกจ้างที่ทำการประคินซ์ตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง มีสิทธิได้รับ
บำ เเหน็จพิเศษจากนายจ้าง

สิทธิที่จะได้รับบำ เเหน็จพิเศษจะถูกคักโดยสัญญาจ้างหาได้ไม่

การขอรับสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นต่ออธิบดีตามหลัก เกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดบำ เเหน็จพิเศษให้แก่
ลูกจ้างตามที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงค่าจ้าง ความสำคัญในการประคินซ์ ประโยชน์ที่

LIRT

๕
นายจ้างได้รับหรือจะได้รับจากการประทุษร้ายดังกล่าว และเงื่อนไขอื่นตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ จีควา เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการประทุษร้ายของข้า
ราชการให้ถือว่าข้าราชการมีสิทธิเช่นเดียวกับลูกจ้างตามความในมาตรา ๕ กรณี
เว้นแต่ระเบียบของทางราชการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๐ บุคคลซึ่งจะขอรับสิทธิบัตรใดต้องมีสัญชาติไทย หรือมี
สัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทยขอรับสิทธิบัตรในประเทศนั้นได้

มาตรา ๑๑ ถ้ามีบุคคลหลายคนทำการประทุษร้ายร่วมกัน บุคคลเหล่านี้
ได้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรร่วมกัน

ในกรณีประทุษร้ายร่วมกันใดไม่ยอมรับร่วมขอรับสิทธิบัตรหรือติดข้อไม่ได้
หรือไม่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร ผู้ประทุษร้ายคนอื่นจะขอรับสิทธิบัตรสำหรับผลการประทุษร้ายที่
ได้ทำร่วมกันนั้นในนามของตนเองก็ได้

ผู้ประทุษร้ายซึ่งไม่เข้าร่วมขอรับสิทธิบัตรจะขอเข้าเป็นผู้ร่วมขอรับ -
สิทธิบัตร เมื่อใดก็ได้ก่อนมีการออกสิทธิบัตร เมื่อได้รับคำขออนุญาตให้พนักงานเจ้า
หน้าที่แจ้งกำหนดวันสอบสวนไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตร ในการนี้
ให้ส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตรคนอื่นด้วย

ในการสอบสวนตามวรรคสาม พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอรับ
สิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตร มาให้ตอบคำชี้แจงหรือให้ส่ง เอกสารหรือสิ่งใด
เพิ่มเติมก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนและอธิบดีได้วินิจฉัยแล้ว
ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๒ ในกรณีบุคคลหลายคนต่างทำการประทุษร้ายอย่างเดียวกัน
โดยไม่ได้ร่วมกัน ให้บุคคลซึ่งได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตร

LIRT

๑๕
ถ้ายื่นคำขอรับสิทธิบัตรในวันเดียวกันให้ทำ ความตกลงกันว่า จะให้บุคคลใดมีสิทธิ แแต่
เกี่ยวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้กรณินำ
คดีไปศาลภายในกำหนด ถ้าสืบวันนับแต่วันสิ้นระยะ เวลาที่อธิบดีกำหนด ถ้าไม่นำ
คดีไปศาลภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าบุคคล เหล่านั้นละทิ้งคำขอรับ สิทธิบัตร

อธิบดีมีอำนาจขอสงวนสิทธิบัตร เวลาขอรับสิทธิบัตรไม่ได้ กรณีที่เห็นควร
แต่ผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ยื่นฟ้องคดีในวันสิ้นสุดแห่งระยะเวลา ที่กำหนด

มาตรา ๓๓ การขอรับสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ
ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

คำขอรับสิทธิบัตรให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์
- (๒) ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์
- (๓) รายละเอียดการประดิษฐ์ที่มีข้อความสมบูรณ์รัดกุม ะ/ผู้ขอรับแจ้ง

อันจะทำให้ผู้มีความชำนาญในระบอบสามัญในศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้อง สามารถ
ทำและปฏิบัติการตามการประดิษฐ์นี้ได้ และต้องระบุวิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุด
ที่ผู้ประดิษฐ์จะพึงทราบได้

- (๔) ชื่ออธิบดีโดยชัดแจ้ง
- (๕) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ คำขอรับสิทธิบัตรแต่ละฉบับให้ขอได้เฉพาะ การประดิษฐ์
เพื่อการประดิษฐ์อย่าง เดียว คำขอรับสิทธิบัตรเพื่อการประดิษฐ์หลายอย่าง ในคำขอ
ฉบับเดียวกันจะกระทำได้อีก เมื่อการประดิษฐ์หลายอย่าง นั้นมีความเกี่ยวพันอันอาจถือ
ได้ว่าเป็นการประดิษฐ์อย่าง เดียวกัน ดังที่แสดงในเวลาที่เห็นว่าการขอรับสิทธิ
บัตรในวิธีตามประดิษฐ์ที่แสดงต่อ ให้แจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ตรวจคำขอรับ
ประดิษฐ์และผู้ขอรับแจ้ง

LIRT

ผู้ขอรับสิทธิบัตรได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับคนประจักษ์อย่างหนึ่ง
อันเป็นที่ได้แก่บุคคลธรรมดาหรือส่วนในหนึ่ง หรือมีสิบบวันนับแต่วันได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
สำหรับหน้าที่ให้สิทธิบัตรที่ขึ้นต่อข้อนี้ในวันที่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรครั้งแรก

ศก.นส.ศ.ร.๑๑ ให้เป็นไปตามที่เห็นสมควรที่เห็นสมควรที่ได้กำหนดไว้โดย

ศก.นส.๑๑

มาตรา ๑๕ บุคคลใดแสดงการประจักษ์หรือสิ่งประจักษ์ในงานแสดง
สินค้าก่อสร้าง ซึ่งรัฐบาลไทยเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มีขึ้นในราชอาณาจักร ถ้า
ไต่ถามคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประจักษ์นั้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบบวันนับแต่วันเปิด
งานแสดงสินค้าก่อสร้าง ให้ถือว่าไต่ถามคำขอนั้นในวันเปิดงานแสดงสินค้านั้น

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับสิทธิบัตรอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตรได้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นต้องไม่
เป็นการเพิ่มเติมสาระสำคัญของการประจักษ์

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้ใดซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการขอรับ-
สิทธิบัตร เปิดเผยแพร่ละเอียดการประจักษ์ หรือให้บุคคลใดตรวจหรือคัดสำเนา
ละเอียดการประจักษ์ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๑๖
มาตรา ๒๑ เว้นแต่จะมีอำนาจทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับความยินยอม
จากผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ขอรับสิทธิบัตรละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๘ ก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๑
ห้ามมิให้บุคคลใดเปิดเผยรายละเอียดการประจักษ์ ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ โดยรู้หรือ
การประจักษ์นั้นได้มียื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้ว และโดยประการอื่นที่อาจจะก่อให้เกิด
เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด เว้นแต่จะมีอำนาจทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับ
ความยินยอมจากผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ขอรับสิทธิบัตรละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๔๘ ในกรณีอื่นที่เห็นว่าการประคินธุคามคำขอรับสิทธิบัตร—
ใด เป็นการประคินธุที่องรักษาไว้ เป็นความลับ เพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคงแห่งราช
อาณาจักร อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกสาระสำคัญและรายละเอียดการประคินธุใดไว้
เป็นความลับจนกว่าจะสั่งเป็นอย่างอื่น

พันมีให้บุคคลใดรวมทั้งผู้ขอรับสิทธิบัตร เปิดเผยแพร่สาระสำคัญ แต่ หรือ
รายละเอียดการประคินธุโดยผู้ขอรับสิทธิบัตรได้สั่งให้ยกเลิกไว้ เป็นความลับตามวรรค
หนึ่ง เว้นแต่จะมีอำนาจทำใดโดยชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ ๒

การออกสิทธิบัตร

มาตรา ๔๙ ทวิ ในการออกสิทธิบัตร เพื่อคุ้มครองการประคินธุ ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบดังนี้

(๑) ตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๓

(๒) ตรวจสอบการประคินธุว่าเป็นการประคินธุตามมาตรา ๖

ดังนี้ ให้เป็นไปโดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎ-
กระทรวง

มาตรา ๕๐ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาออกสิทธิบัตร อธิบดี
อาจขอให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การของรัฐ หรือสำนักงานหรือ
องค์การสิทธิบัตรของรัฐต่างประเทศ หรือระหว่างประเทศ ตรวจสอบการประคินธุ
ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๙ ทวิ และมาตรา ๔ หรือรายละเอียดการประคินธุตาม
มาตรา ๓๓ (๓) ตามคำขอรับสิทธิบัตรใด และอธิบดีอาจ
ให้ถือว่า การปฏิบัติงานในการตรวจสอบนั้นเป็นการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

LIRT

มาตรา ๔๕ จีว่า ในการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรใดมีการประดิษฐ์หลายอย่างที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันจนอาจถือได้ว่าเป็นการประดิษฐ์อย่างเดียวกัน ให้แจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรแยกคำขอสำหรับการประดิษฐ์แต่ละอย่าง

ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตร ใ้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่ไ้แยกความวรรคหนึ่งภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ถือว่าไ้ยื่นคำขอไ้ในวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรครั้งแรก

การแยกคำขอไ้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตร ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ขอรับสิทธิบัตรจะค้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งข้ออธิปไตยภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เมื่ออธิปไตยไ้วินิจฉัยและมีคำสั่งแล้ว ให้คำสั่งของอธิปไตยเป็นที่สุด

มาตรา ๒๐ ในการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอรับสิทธิบัตรมาไ้ถ้อยคำชี้แจง หรือไ้ส่งเอกสาร หรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตร ไ้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วนอกราชอาณาจักรไ้ผู้ขอรับสิทธิบัตรส่งผลการตรวจสอบการประดิษฐ์หรือรายละเอียดการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไ้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกรณีที่จะค้องส่งเอกสาร เป็นภาษาต่างประเทศ ไ้ผู้ขอรับสิทธิบัตรส่งเอกสารไ้พร้อมด้วยคำแปล เป็นภาษาไทย

ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตร ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ส่งเอกสารตามวรรคสองภายในกำหนดเวลาไ้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นอธิบดีอาจขยายกำหนดเวลาดังกล่าว

ไว้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มติที่ประชุมเห็นว่าการไม่สมควรออกสิทธิบัตรให้
แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตร/ให้สิทธิสิ่งประดิษฐ์หรือสิทธิบัตรนั้น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่
แจ้งคำสั่งไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตร เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายงานการตรวจ
สอบคำขอรับสิทธิบัตรต่ออธิบดีแล้ว

(๑) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตร ไม่ถูกต้องตามมาตรา
๑๓ หรือการประดิษฐ์ เป็นการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้ตามมาตรา ๔ ให้อธิบดี
สั่งยกคำขอรับสิทธิบัตรนั้น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่ง ไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตร
โดยมิชักช้า

(๒) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่า คำขอรับสิทธิบัตรถูกต้องตามมาตรา
๑๓ และการประดิษฐ์นั้น ไม่เป็นการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้ตามมาตรา ๔ ให้
อธิบดีมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรนั้น

เมื่อได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้
ขอรับสิทธิบัตรทราบและให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณา
ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้ชำระ ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ชำระค่า
ธรรมเนียมดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มติที่ประชุมเห็นว่าไม่มีเหตุที่ควรออกสิทธิบัตร
สิทธิบัตรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศโฆษณาแก่ผู้ขอรับสิทธิบัตรและกระทรวงพาณิชย์ของ
ต่างประเทศที่ตนอาศัยอยู่นั้น

พนักงานพาณิชย์ของต่างประเทศนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้
ขอรับสิทธิบัตรทราบและกระทรวงพาณิชย์ของประเทศไทยนั้นนับแต่วันได้
รับแจ้งให้ทราบ ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้ง

สหกรณ์สหกรณ์

ในกรณีที่บริษัทได้สมัครไว้ก่อนที่คณะกรรมการคัดเลือกกรรมการบริษัท
ไว้เป็นครั้งแรกตามมาตรา ๒๔ บริษัทได้สมัครไว้ก่อนที่คณะกรรมการคัดเลือก
ผู้ถือหุ้นครั้งแรกแล้ว

เมื่อได้ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๖ แล้ว ผู้ขอรับสิทธิบัตรต้องยื่น
คำขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการประคินตามมาตรา ๖ ภายในห้าวันนับ
แต่วันประกาศโฆษณา ในกรณีที่มีการคัดค้านและมีการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตาม
มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ให้ยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันวินิจฉัยชี้ขาดถึงที่สุด
แล้วกระยะเวลาใดจะสิ้นสุดลงก็หั่ง ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ยื่นคำขอภายในเวลา
ที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

ในกรณีที่อธิบดีขอให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การของ
รัฐ หรือสำนักงานหรือองค์การสิทธิบัตรของรัฐต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ
ตรวจสอบการประคินตามมาตรา ๔๔ ครี ถ้ามีค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการ
การประคินแล้วผู้ขอรับสิทธิบัตรจะค่าใช้จ่ายนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบ
วันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบ ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ชำระภายใน
ระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๑ เมื่อได้ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๖
แล้ว ผู้ขอรับสิทธิบัตรไว้ก่อนที่คณะกรรมการคัดเลือกกรรมการบริษัท
ว่าคำขอรับสิทธิบัตรไม่ชอบด้วยมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๘ มาตรา ๘
มาตรา ๘ ทวิ หรือมาตรา ๑๐ ให้อธิบดีสั่งยกคำขอรับสิทธิบัตรและให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้รวมหุ้นผู้คัดค้าน ในกรณีที่มีการคัด
ค้านตามมาตรา ๒๔ ผู้รวมหุ้นผู้คัดค้านแล้ว ๒ ส่วนที่สามของบริษัทที่สมัครไว้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้คัดค้านมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖
แล้ว ไม่ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือ ไม่ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น
ผู้ร้องเรียนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖ หรือผู้คัดค้านมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้คัดค้านมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
หรือมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น
หรือมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น

ในกรณีที่ผู้คัดค้านมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น
หรือมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น
หรือมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น
หรือมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้น

เมื่อผู้ขอรับสิทธิบัตรยื่นคำขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการประดิษฐ์
ตามมาตรา ๒๒ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบตามมาตรา ๒๔ แล้ว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานการตรวจสอบเสนออธิบดี
เมื่ออธิบดีพิจารณา รายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
วรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุขัดข้องในการออกสิทธิบัตร และเป็นกรณีที่ไม่มี การ
คัดค้านตามมาตรา ๒๕ หรือในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๒๕ แต่อธิบดีได้
วินิจฉัยว่าผู้ขอรับสิทธิบัตร เป็นผู้มีสิทธิ ให้อธิบดีสั่งให้รับจดทะเบียนการประดิษฐ์และ
ออกสิทธิบัตร ให้แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิ
บัตรชำระค่าธรรมเนียมการออกสิทธิบัตรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

เมื่อผู้ขอรับสิทธิบัตรได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคสองแล้ว ให้ยก
ทะเบียนการประดิษฐ์และออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตรภายในสิบห้าวัน นับแ่
วันที่ได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าละทิ้ง
คำขอรับสิทธิบัตร

สิทธิบัตรให้ชอกตามแบบที่กำหนดโดยการกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่ออธิบดีได้ให้รับจดทะเบียนการประดิษฐ์ และออก
สิทธิบัตรให้ชอกตามแบบที่กำหนดโดยผู้ขอรับสิทธิบัตรแล้ว ให้ชอกการชอก-
สิทธิบัตรแก่ผู้ประดิษฐ์และผู้ประดิษฐ์ร่วมและผู้ขอรับสิทธิบัตร

เมื่อผู้ขอรับสิทธิบัตรได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้
ชอกตามแบบที่กำหนดโดยผู้ประดิษฐ์และผู้ประดิษฐ์ร่วม / ถ้าผู้ขอรับสิทธิ
บัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

สิทธิบัตร ให้ชอกตามแบบที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีผู้คัดค้านตามมาตรา ๒๔ และอธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้าน
เป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตร ให้อธิบดีสั่งยกคำขอรับสิทธิบัตร

ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรมีค่าธรรมเนียมค่าตั้ง ของอธิบดีหรือค่าอุทธรณ์ค่า
ตั้ง ของอธิบดีและคณะกรรมการ หรือศาล ได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ถ้า
ผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ในภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับ
แต่วันมีคำสั่ง ของอธิบดีหรือในวันขึ้นที่คณะกรรมการหรือศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา
ถึงที่สุดแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร และให้ถือว่าการประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร ของผู้คัดค
ค้านตามมาตรา ๒๑ เป็นประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร ของผู้คัดค้านด้วย

ในการออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้คัดค้านนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการ

การตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรและการตรวจสอบการประดิษฐ์ของผู้คัดค้านตามมาตรา ๔๘
พ.ร.บ. และในใบบังคับตามมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับแก่ผู้คัดค้านด้วย

ส่วนที่ ๓

สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

มาตรา ๕๔ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ใหม่อายุสิบห้าปีนับแต่วันออกสิทธิบัตร แต่ทั้งนี้มิให้ถือว่าการกระทำของบุคคลใดที่ขัดต่อมาตรา ๕๐ ก่อนวันออกสิทธิบัตร เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

อายุของสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่ง มีให้นับรวมระยะเวลาในระหว่าง
การดำเนินคดีทางศาลตามพ.ร.บ. ๕๕ มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๒๔

มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๑ ผู้ทรงสิทธิบัตรเท่านั้นมีสิทธิผลิต
ผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร หรือขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
หรือใช้กรรมวิธีดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร เพื่อประโยชน์ใน
การศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย พ.ร.บ.

(๑ พวิ) การผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีดังที่ผู้ทรงสิทธิบัตร ได้จาก -
ทะเบียนไว้ซึ่งผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีดังกล่าว ใ้ประกอบการกิจการ หรือมี
เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อประกอบการกิจการดังกล่าวโดยสุจริตก่อนวันประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ขอรับสิทธิบัตร หรือ

(๒) การขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ไ้มาโดยสุจริต

มาตรา ๓๑ ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิใช้คำว่า "สิทธิบัตรไทย" หรือ อักษร สมท. หรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ให้ปรากฏที่ ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประสิทธิ์ ตามสิทธิบัตร

การใช้คำหรืออักษรตามวรรคหนึ่งต้อง ระบุดมมาย เดชสิทธิบัตรไว้ด้วย

มาตรา ๓๒ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ของตนตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ หรือจะโอนสิทธิบัตรให้แก่บุคคลอื่นก็ได้

มาตรา ๓๒ ทวิ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๓๒ นั้น

(๑) ผู้ทรงสิทธิบัตรจะกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิ หรือค่าตอบแทน ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม - เกษตรกรรม หรือพาณิชย์กรรมของประเทศไม่ได้

เงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิ หรือค่าตอบแทนในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความ เสียหายหรือ เป็นอุปสรรคตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ผู้ทรงสิทธิบัตรจะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร - ชำระค่าตอบแทนหลังจากสิทธิบัตรพ้นอายุตามมาตรา ๒๕ ไม่ได้

การกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิหรือค่าตอบแทนที่ขัดต่อหน้าที่ แห่งมาตรานี้เป็นโมฆะ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิบัตรร่วม กัน ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมแต่ละคนมีสิทธิใช้สิทธิตาม มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรร่วม คนอื่น แต่การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรือการ โอนสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๒ ต้อง ได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมทุกคน

มาตรา ๓๔ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและการโอนสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๒ ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกรณีที่ยุติเห็นว่าข้อความใดในสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรขัดกับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๒ ทวิ ให้อธิบดีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าคณะกรรมการวินิจฉัยว่าสัญญานั้นขัดกับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๒ ทวิ ให้อธิบดีสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาในแต่วันแต่สัญญาจะมีเจตนารมณ์ให้ส่วนที่สมบูรณ์แห่งสัญญานั้นแยกจากส่วนที่ไม่สมบูรณ์ได้ ในกรณีนั้นอธิบดีจะสั่งรับจดทะเบียนสัญญาบางส่วนก็ได้
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสอง ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๕ การจดทะเบียนการรับโอนสิทธิบัตรโดยทางมรดกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๔

การชำระค่าธรรมเนียมรายปี

มาตรา ๓๖ ผู้ทรงสิทธิบัตรต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เริ่มแต่ปีที่ห้าของอายุสิทธิบัตร และต้องชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่ห้าและของทุก ๆ ปี ต่อไป

ถ้าสิทธิบัตรออกภายหลังวันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่ห้าแห่งอายุของสิทธิบัตร การชำระค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับปีที่ห้าถึงปีที่ออกสิทธิบัตรผู้ทรงสิทธิบัตรให้ชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันออกสิทธิบัตร

มาตรา ๓๗ ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา

LIRT

๓๖ ต้อง เสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปี
 ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่ม
 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปี ความมาตรา
 ๓๖ ให้สิทธิบัตรสิ้นอายุ

ส่วนที่ ๕

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของผู้ทรงสิทธิบัตร

มาตรา ๓๗ ทวิ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะขอไต่บทักคำยินยอมให้บุคคลอื่นใช้
 สิทธิตามสิทธิบัตรของตนลงในทะเบียนสิทธิบัตรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
 กฎกระทรวงก็ได้

เมื่อไต่บทักคำยินยอมลงในทะเบียนสิทธิบัตรแล้ว อธิบดีจะอนุญาตให้
 บุคคลซึ่งขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้น ความเงื่อนไขข้อจำกัดสิทธิและค่าตอบแทนในการ
 ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตกลงกันได้ หาก
 ทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีกำหนด
 เงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิและค่าตอบแทนตามที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร

คำวินิจฉัยของอธิบดีตามวรรคสอง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ไต่รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
 ให้เป็นที่สุด

การขอใช้สิทธิและการอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อไต่บทักคำยินยอมตามวรรคหนึ่ง ให้ลดค่าธรรมเนียมรายปี
 ผู้ทรงสิทธิบัตรในลงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของ

การรวมเนียบรายชื่อ

มาตรา ๓๘ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันออกสิทธิบัตร บุคคลใดอื่น จะขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้นต่ออธิบดีก็ได้ปรากฏว่า ในขณะที่ยื่นคำขอทั้งกล่าว

(๑) ไม่มีการผลิตผลิตภัณฑ์หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรภายใน ราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือ

(๒) ไม่มีการขายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กรรมวิธี ตามสิทธิบัตรหรือมีการขายผลิตภัณฑ์ทั้งกล่าวในราคาสูงเกินควร หรือไม่ตอบสนอง ความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักร โดยไม่มีเหตุผลสมควร

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ทวิ ถ้าการใช้สิทธิตามข้อใดสิทธิในสิทธิบัตรใดอาจมีผล เป็นการละเมิดข้อใดสิทธิในสิทธิบัตรอื่น ผู้ทรงสิทธิบัตรที่ประสงค์จะใช้สิทธิของตน ทั้งกล่าวจะยื่นคำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอื่นต่ออธิบดีได้ ปรากฏว่า

(๑) การให้อุญาตตามที่ขอมานั้นไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อ การใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรอื่นหรือของผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร อื่นตามมาตรา ๓๒ เกินสมควร

(๒) การประสิทธิกรรมสิทธิบัตรของผู้ขอใช้สิทธิไม่มีความสำคัญอย่าง- มากในทางพาณิชย์กรรม หรือ เป็นการสนองความต้องการของประชาชนภายใน ราชอาณาจักร และ

(๓) ผู้ขอใช้สิทธิไม่สามารถใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตนตามสมควรแก่ พาณิชยกรรมเว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอื่นตามที่ยื่นคำขอมา

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและ

ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ในการนี้ให้
ส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ทรงสิทธิบัตร และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ด้วย

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอใช้สิทธิ
ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๔
-
มาตรา ๓๔ วรรคสอง มาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือให้ส่งเอกสาร หรือสิ่งใดเพิ่มเติม
ก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนและอธิบดีได้วินิจฉัยแล้วให้แจ้ง
คำวินิจฉัยไปยังผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรง
สิทธิบัตรตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

คำวินิจฉัยของอธิบดีตามวรรคสาม คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้
เป็นที่สุด

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่เมื่ออธิบดีหรือคณะกรรมการได้วินิจฉัย หรือศาล
ได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ทวิ เป็น
ผู้ไร้สิทธิตามสิทธิบัตรได้ ให้อธิบดีสั่งให้ส่งคดีของบุคคลให้แก่ผู้ขอใช้สิทธิกำหนดค่า-
ตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและ ข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรง สิทธิบัตร-
และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิบัตรตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ตามที่ผู้ทรงสิทธิบัตร
และผู้ได้รับอนุญาตให้ตกลงกัน และในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ภายในระยะ
เวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีกำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิ-
บัตร และ ข้อจำกัดสิทธิดังกล่าวตามที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร

เมื่ออธิบดีได้กำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตร-
และ ข้อจำกัดสิทธิดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีสั่งให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้สิทธิ

คำสั่งของอธิบดีความวรรกหนึ่ง ผู้ทรงอำนาจหรือกรรมการราชการใด
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
ให้เป็นที่ยุติ

การขอใบอนุญาตให้ใช้สิทธิความสิทธิบัตรความวรรกหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการเพื่อการอันเป็น
สาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการใ้มาซึ่งทรัพยากร
ธรรมชาติ หรือการพัฒนาการเกษตรหรือการอุตสาหกรรม หรือเพื่อประโยชน์
สาธารณะอย่างอื่น กระทรวง ทบวง กรม อาจใช้สิทธิความสิทธิบัตรใดโดยเสียค่า
ตอบแทนแก่ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา
๓๘ วรรคสอง ทั้งนี้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขในมาตรา ๓๘

ในการนี้ ให้ยื่นคำขอเสนอค่าตอบแทนและเงื่อนไขในการใช้สิทธิความ-
สิทธิบัตรต่ออธิบดี การกำหนดค่าตอบแทนให้เป็นไปตามความตกลง ระหว่าง
กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งประสงค์ใช้สิทธิความสิทธิบัตรกับผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับ
อนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร และให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ทริ ในการะสงครานหรือในการะฉุกเฉิน รัฐมนตรีอำนาจ
ใช้สิทธิบัตรใด ๆ ได้เพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคง
แห่งชาติ การใช้อำนาจตามมาตรา นี้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยให้ระบุชื่อผู้
ทรงสิทธิบัตรและหมายเลขสิทธิบัตรไว้ด้วย เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะไม่ระบุก็ได้

ทำการสอบสวนข้อเท็จจริง และแจ้งคำสั่งให้ผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้
ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรทวาย เพื่อยื่นคำแถลงแสดง เหตุผลของตน การยื่นคำแถลง
ดังกล่าวต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง อธิบดีจะเรียกให้บุคคล
ใดมาให้อพยคำชี้แจงหรือให้ส่ง เอกสารหรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้

เมื่ออธิบดีมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ามีเหตุผลสม
ควรให้เพิกถอนสิทธิบัตร ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๖ หรือ
สิทธิบัตร พ.ร.บ. สิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๖ ส่วนที่รับพระราชบัญญัติบัตรทวาย ให้อธิบดี
ทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อสั่ง เพิกถอนสิทธิบัตร

หมวด ๓

สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

มาตรา ๔๕ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับสิทธิบัตรตามพระราช -
บัญญัตินี้ได้ต้อง เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่ออุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรม

มาตรา ๔๖ การออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้งคือนั้นไม่ว่า เป็นการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ใหม่

(๑) แบบผลิตภัณฑ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันขอ
รับสิทธิบัตร

(๒) แบบผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการ เปิด เผยภาพ สาระสำคัญหรือรายละเอียด
ในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้ เผยแพร่อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอ
รับสิทธิบัตร

(๓) แบบผลิตภัณฑ์ที่เคยมีประกาศโฆษณาตาม มาตรา ๒๖ ประกอบด้วย
มาตรา ๔๗ มาแล้วก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๔) แบบผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกับแบบผลิตภัณฑ์ข้างกล่าวใน (๑) (๒) หรือ (๓) จนเห็นได้ว่าเป็นการ เลียนแบบ

มาตรา ๔๗ การออกแบบผลิตภัณฑ์ข้างต่อไปนี้ขอรับสิทธิบัตร ไม่ได้

(๑) แบบผลิตภัณฑ์ที่ชักค่อความสงบ เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชน

(๒) แบบผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ / ผู้ผลิตแบบผลิตภัณฑ์ เป็นผู้ผลิตหรือรับสิทธิบัตร

สิทธิขอรับสิทธิบัตรต้องมีแผนผังวันนารถยนต์

ตัวโชนสิทธิ ขอรับสิทธิบัตรต้องพวเป็นหนังสือสงคนหรือชื่อผู้ขอรับ

รับโอน

มาตรา ๔๙ การขอรับสิทธิบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

คำขอรับสิทธิบัตร ให้ประกอบด้วย มีรายการทั้งค่อ ไปนี้

(๑) ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์

๕๖) วรรณสาร เขียนด้วยระบบผลิตภัณฑ์ที่ประดิษฐ์ขึ้นหรือที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยคน
งานประดิษฐ์หรือที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยคนงานประดิษฐ์ขึ้นโดย

(๑) ข้อความระบุผลิตภัณฑ์ที่จะ ไรกับแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตร

(๑ ทวิ) ข้อณัติวิธีโดยชัดเจน

(๔) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ คำขอรับสิทธิบัตรและฉบับ ให้ขอได้เฉพาะแบบผลิตภัณฑ์ เดิมหรือที่ไรกับผลิตภัณฑ์จำพวกเดียวกันอย่าง เดียว

การแบ่งจำพวกกฎหมายอรรถกถาตามวรรคหนึ่งให้กำหนดโดยกฎกระทรวง
รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ได้เข้าจับกุมหรือ
สิทธิบัตร โฉมแบบร่างหรือสิ่งซึ่งการออกแบบฉบับสิทธิบัตร หรือได้บุคคลใดที่กรวด
ตัดครุฑหรือร่างหรือสิ่งซึ่งการออกแบบฉบับสิทธิบัตรไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ กับมีกรวด
โฉมแบบร่างมาตรา ๕๖ บรรดาข้อห้ามมาตรา ๕๖ เว้นแต่จะมีอรรถกถาได้โดยชอบ
ด้วยกฎหมาย หรือได้รับทราบอันสมควรจากผู้รับสิทธิบัตร หรือผู้รับสิทธิบัตรหรือ
กรรมรับสิทธิบัตร

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใดลอกเลียนแบบมาตรา ๕๕ บรรดาข้อห้าม
มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้บุคคลใด โฉมแบบร่างหรือสิ่งซึ่งการออกแบบฉบับสิทธิบัตรไม่ว่าโดย
วิธีใด ๆ โดยผู้ซึ่งการออกแบบฉบับสิทธิบัตรนั้นได้ยื่นขึ้นต่อรับสิทธิบัตรไว้แล้ว เว้น
แต่จะได้รับทราบอันสมควรจากผู้รับสิทธิบัตร หรือผู้รับสิทธิบัตรหรือกรรมรับ
สิทธิบัตร

มาตรา ๕๗ เมื่อใดที่ประกาศโดยความมาตรา ๖๐ ประกอบด้วย
มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๑ แล้ว แก่ก่อนที่อธิบดีซึ่งได้รับจากทะเบียนการออกแบบฉบับ
สิทธิบัตร นำปรากฏว่าคำขอรับสิทธิบัตรไม่ชอบด้วยมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗
มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิและมาตรา ๖๐
ให้สิทธิซึ่งยกคำขอรับสิทธิบัตร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งไปยังผู้ขอรับ
สิทธิบัตรและผู้คัดค้านตามมาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๕๘ พร้อมทั้งปิดสำเนา
คำสั่งไว้ ณ สถานที่รับคำขอรับสิทธิบัตรด้วย

ในกรณีอธิบดีมีคำสั่งยกคำขอรับสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่ง และมีผู้คัดค้าน
ตามมาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๕๘ ให้อธิบดีพิจารณาคำสั่งคัดค้านของผู้คัดค้าน

ต่อไป ตามมาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๒๔

มาตรา ๕๔ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีอายุสิบห้าปีนับแต่
วันขอรับสิทธิบัตร แต่ทั้งนี้มิให้ถือว่า การกระทำของบุคคลใดที่ชั้ก่อนมาตรา ๕๔ ก่อน
วันออกสิทธิบัตร เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

อายุของสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่ง มิให้นับรวมระยะเวลาในระหว่าง
การดำเนินคดีทางศาลตาม มาตรา ๗๖ มาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๑๒ หรือ
มาตรา ๒๔

มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๑ ผู้ทรงสิทธิบัตร เท่านั้นมีสิทธิใช้
แบบผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรหรือขายหรือมิไว้ เพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้แบบ
ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่ง มิใช่บังคับแก่

- (๑) การใช้แบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า ทดสอบ
หรือวิจัย หรือ
- (๒) การขายหรือมิไว้ เพื่อขาย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้มาโดยสุจริต

มาตรา ๕๖ ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิใช้ตราว่า สิทธิบัตรไทยที่ ได้ ออก
โดย อธิบดี กรม พาณิชย์ และ อุตสาหกรรม หรือ ใน การ โฆษณา การ ออก แบบ
ผลิตภัณฑ์ ตาม สิทธิ บัตร

มาตรา ๕๗ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิของตนตาม
มาตรา ๕๕ และวรรค ๕๖ หรือประโยชน์สิทธิบัตรที่ตนอุทิศตนได้

มาตรา ๕๘ ในกรณีนี้ผู้ทรงสิทธิบัตรรวมต้น ย่อมได้ผลตอบแทนไว้เป็น
ส่วนหนึ่งผู้ทรงสิทธิบัตรรวมต้นจะตนมีสิทธิใช้สิทธิตามมาตรา ๕๕ และวรรค ๕๖

โดยไม่มีข้อจำกัดการกีดกันของพรรคผู้ทรงสิทธิบัตรไว้แต่อย่างใด แต่การอนุญาตให้ใช้สิทธิบัตรโดยไม่มีข้อจำกัดการกีดกันของพรรคผู้ทรงสิทธิบัตร ๔๐ ที่ไม่ได้มีการกีดกันของพรรคผู้ทรงสิทธิบัตรไว้แต่อย่างใด

มาตรา ๔๔ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะยื่นสิทธิบัตรต่อผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกพรรคหนึ่งพรรคหนึ่งและวิธีที่ควรใช้สำหรับคดีของพรรคต่างๆ

การยื่นสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่ง ผู้ทรงสิทธิบัตรไว้แต่อย่างใดซึ่งการกีดกันของพรรคผู้ทรงสิทธิบัตรไว้แต่อย่างใด หรือถ้ามีการอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิบัตรตามมาตรา ๔๐ ต้องได้รับรางวัลของพรรคบุคคลหนึ่งพรรค

มาตรา ๖๐ สิทธิบัตรใดที่ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๔ วรรค ๔๕ มาตรา ๔๗ วรรค ๔๕ หรือมาตรา ๖๐ ประกอบกับมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๖๐ ให้ถือว่าสิทธิบัตรนั้นไม่สมบูรณ์

ความไม่สมบูรณ์ตามวรรคหนึ่ง บุคคลใดจะกล่าวอ้างขึ้นกับคดีหรือบุคคลอื่นอันก่อให้เกิดหรือพ้องงานอันการจะฟ้องคดีศาลขอให้เพิกถอนสิทธิบัตรนั้นก็ได้

มาตรา ๖๐ ให้ห้ามบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕ ตรี มาตรา ๕ จีควา มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ ในหมวด ๒ ว่าด้วยสิทธิบัตรการประดิษฐ์มาไว้บังคับในหมวด ๑ ว่าด้วยสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ไทยอนุโลม

หมวด ๔

คณะกรรมการสิทธิบัตร

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสิทธิบัตร" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใด เป็นเลขานุการและผู้ช่วย เลขานุการก็ได้

มาตรา ๒๓ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการ เพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่าเทียมวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๔ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

LIRT

มาตรา ๖๔ บุคคลใดไม่เห็นด้วยกับใบกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของ
อธิบดีตามมาตรา ๕ หรือ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐
 ประกอบกับมาตรา ๖๕ มาตรา ๕ หรือ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙
และมาตรา ๗๕ ผู้มีส่วนได้เสียตามมาตราดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดี ถ้าไม่
 อุทธรณ์ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดีเป็นที่สุด
 การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้ามีคู่กรณี
 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาอุทธรณ์ไปยังคู่กรณีด้วย

มาตรา ๖๕ ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดีหรือ
พิจารณารายงานการสอบสวนของอธิบดีตามมาตรา ๕๔ เพื่อสั่งเพิกถอนสิทธิบัตร
 คณะกรรมการจะให้ผู้คัดค้านหรือผู้โต้แย้งหรือผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้
 สิทธิบัตร แล้วแต่กรณี นำพยานหลักฐานมาแสดงหรือแถลง เพื่อเคมิกรได้ ทั้งนี้ตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อคณะกรรมการไต่วินิจัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้อุทธรณ์และ
คู่กรณี

บุคคลใดไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าว มี
 สิทธิในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
ดังกล่าว ตัดไม่ถือว่าเห็นด้วยในกรณีดังกล่าว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
เป็นที่สุด

มาตรา ๖๕ ทวิ เมื่อคณะกรรมการไต่วินิจัยหรือมีคำสั่งตามมาตรา
๕๔ หรือมาตรา ๖๕ แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้อุทธรณ์

และคู่กรณีหรือผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี ถ้าคู่กรณีไม่เห็นด้วย
กับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยนั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อไปยังศาลไต่ภายในสามสิบวันนับแต่วัน
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่ทำเป็นคดีตั้งกล่าวให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
เป็นที่สุด

ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ศาล
สั่งให้คณะกรรมการหรืออินทียุติเสียค่าฤชาธรรมเนียมแทนฝ่ายอื่น

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้คำ
ว่า "สิทธิบัตรไทย" หรืออักษร สมท. หรืออักษรต่างประเทศที่มีความเช่นเดียวกัน
หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือ
หีบห่อผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประจักษ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้บุคคลใด ใช้คำว่า "รอรับสิทธิบัตร" หรือ
คำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ
ของผลิตภัณฑ์หรือในการโฆษณาการประจักษ์หรือแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ เว้นแต่เป็น
ผู้ขอรับสิทธิบัตรและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคำขอไว้

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้บุคคลใดในราชอาณาจักรไทยหรือผู้ได้รับ
สิทธิในราชอาณาจักรไทยหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร
ที่ออกโดยกรมสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร
ที่ออกโดยกรมสิทธิบัตร หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร บุคคลใดจะนำผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร

หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรที่
ผลิตขึ้นนอกราชอาณาจักร เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการค้าก็ได้ แต่อธิบดีมี
อำนาจสั่งห้ามการนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ได้เมื่อได้รับคำขอจากผู้ทรงสิทธิบัตร
ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิบัตรได้ เริ่มดำเนินการ เพื่อประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร
ซึ่งนับตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ ใช้กรรมวิธี หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร
และได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามวรรคสามแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดนำผลิต
ภัณฑ์ตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้แบบ
ผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร ที่ผลิตขึ้นนอกราชอาณาจักร เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการ
ค้า เว้นแต่ในกรณีที่มิ เหตุจำเป็นไม่มีการขายผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ให้พอสองความ -
คองการของประชาชน บุคคลใดจะ ขออนุญาตคณะกรรมการ เพื่อนำผลิตภัณฑ์เข้า
มาในราชอาณาจักร เพื่อการค้า การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี-
การ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ ใช้กรรมวิธี หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ตาม
สิทธิบัตรแล้วให้ผู้ที่ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์ ใช้กรรมวิธี หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ทั้ง
กล่าวแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจ
สอบแล้วว่าการผลิตผลิตภัณฑ์ ใช้กรรมวิธี หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรจริง
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้อธิบดีทราบ เพื่อให้อธิบดีสั่งประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาว่าได้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ ใช้กรรมวิธี หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรแล้ว
ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

การขออนุญาตตามความในวรรคสอง ไม่เป็นเหตุละเมิดลิขสิทธิ์ เว้น
การที่จะสั่ง เพิกถอนสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๔ (๒)

มาตรา ๗๑ ทวิ สิทธิบัตรหรือใบอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ประดิษฐ์หรือ
ชาวต่างชาติในสาระสำคัญให้เจ้าของขอรับใบแทนสิทธิบัตร หรือใบแทนใบอนุญาตให้ใช้
สิทธิบัตรนั้นได้ความหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ บรรดาคำขอ คำคัดค้าน คำโต้แย้ง และคำอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้แบบพิมพ์และมีสำเนาตามที่ยกขึ้นที่กำหนด

มาตรา ๗๓ ทวิ คำขอรับสิทธิบัตร การประกาศโฆษณาคำขอรับ
สิทธิบัตร คำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์ คำคัดค้านการขอรับสิทธิบัตร สิทธิบัตร
คำขอจดทะเบียนสัญชาติผู้ประดิษฐ์ สิทธิบัตร คำขอจดทะเบียนรับโอน
สิทธิบัตร คำขอบันทึกคำยินยอมให้บุคคลอื่นใช้สิทธิตามสิทธิบัตร คำขอใช้สิทธิตาม
สิทธิบัตร ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร คำอุทธรณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของ
อธิบดี ใบแทนสิทธิบัตรหรือใบแทนใบอนุญาตให้ใช้สิทธิ คำขออื่น ๆ การคัดค้าน
เอกสารและการรับรองสำเนาเอกสาร ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

หมวด ๖

ความผิดและกำหนดโทษ

มาตรา ๗๓ เจ้านักงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๔ วรรค
สอง หรือมาตรา ๗๖ มาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๔ วรรค ๑๖ หรือมาตรา ๗๖
หรือมาตรา ๖๐ ประกอบด้วยมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๓๕ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๑ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ บุคคลใดซึ่งไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์หรือใช้กรรมวิธิตามสิทธิบัตรใด หรือใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรใด โดยไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ บุคคลใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผิดหรือใช้กรรมวิธิตามสิทธิบัตร หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร โดยรู้หรือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผิดหรือใช้กรรมวิธิหรือใช้แบบผลิตภัณฑ์โดยไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ บุคคลใดยื่นขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสรรพเพื่อให้ได้ใบซึ่งสิทธิบัตร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ผู้แทน ตัวแทน สุนัขรับ หรือทางภคินีของ
 นิติบุคคลในพรรคการเมืองที่เสียชีวิตหรือผู้รับสละสิทธิบุคคลนั้นสิ้นเนืองตามมติของพรรค
 ๗๕ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๕ ให้ถือว่ากึ่งบุคคลซึ่งได้
 พรรคกึ่งตัวรับ แต่ต้องพรรคการเมืองรับตามมติพรรคดังกล่าว แล้วแต่กรณี ในกรณี
ที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล บุคคลเป็นอริชภาว
หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น าก้วย
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิใช่ผู้เห็นหรือยิน
ยอมด้วย

.....

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมน

๑. ค่าขอรับสิทธิบัตร		๑,๐๐๐	บาท
๒. การประกาศโฆษณาค่าขอรับสิทธิบัตร		๕๐๐	บาท
๒ ทวิ ค่าขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์		๕๐๐	บาท
๓. ค่าคัดค้านการขอรับสิทธิบัตร		๑,๐๐๐	บาท
๔. สิทธิบัตร	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๕. ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์			
ปีที่ ๔	฿/๑๑๑	๒,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๖	฿/๑๑๑	๔,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๗	฿/๑๑๑	๖,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๘	฿/๑๑๑	๘,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๙	฿/๑๑๑	๑๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๐	฿/๑๑๑	๑๒,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๑	฿/๑๑๑	๑๔,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๒	฿/๑๑๑	๑๖,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๓	฿/๑๑๑	๑๘,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๔	฿/๑๑๑	๒๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๕	฿/๑๑๑	๒๒,๐๐๐	บาท

๕ ทวิ ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

<u>ปีที่ ๕</u>		<u>๑,๐๐๐</u>	<u>บาท</u>
<u>ปีที่ ๖</u>		<u>๒,๐๐๐</u>	<u>บาท</u>
<u>ปีที่ ๗</u>		<u>๓,๐๐๐</u>	<u>บาท</u>
<u>๕ ทริ ค่าชดเชยที่เป็นสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิคามสิทธิบัตร</u>		<u>๕๐๐</u>	<u>บาท</u>
<u>๕ จีควา ค่าชดเชยที่เป็นรปบไอบนสิทธิบัตร</u>		<u>๕๐๐</u>	<u>บาท</u>
๖. <u>ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิคามสิทธิบัตร</u>	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๗. <u>ใบแทนสิทธิบัตรหรือใบแทนใบอนุญาตให้ใช้สิทธิ</u>	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
๘. <u>คำขอทรงคุณค่าสิ่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดี</u>		๑,๐๐๐	บาท
๙. <u>การคัดสำเนาเอกสาร</u>	หน้าละ	๑๐	บาท
๑๐. <u>การรับรองสำเนาเอกสาร เอกสารเกิน ๑๐ หน้า</u>	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
	<u>เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า</u>	หน้าละ	๑๐ บาท
๑๑. <u>ค่าขออื่น ๆ</u>	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

ขอเชิญคณะกรรมการ เจ้าประจำที่
(คณะกรรมการ เจ้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ผมมีเรื่อง
ที่จะเรียนให้ที่ประชุมทราบก่อนที่จะพิจารณาเรื่องนี้ วันนี้เรามีระเบียบวาระอยู่ ๒
เรื่อง เท่าที่ผมเองคือ ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
แต่เป็นเรื่องที่ยาวทั้งสองร่าง ถ้าหากท่านทั้งหลายพิจารณากันให้เสร็จเร็วตามสมควร
วันอังคารหน้าอาจจะไม่ต้องประชุม เพราะกรรมการหลายท่านมาบอกว่าบอกว่า
มาประชุม ๔ วันนี้กรรมการไม่มีเวลาทำงานเลย เวลาที่ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่าน
การรับหลักการในวาระที่ ๑ ก็มีอยู่มาก แล้วกรรมการต้องมาประชุมทุกวันนี้ไม่มี
เวลาพิจารณา ทำให้ค้างค้าง เพราะฉะนั้นตัวนี้ ๒ ฉบับนี้มันไปได้เร็วแล้วก่อน
ไปวันอังคาร เราอาจจะไม่ต้องมีการประชุม ก็ขอเรียนให้ทราบเสียก่อน ขอเชิญ
ประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายอมร จันทรมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับ
ท่านประธานที่เคารพ กระผมในนามของคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สิทธิบัตร กระผมต้องกราบเรียนขออภัยว่าคณะกรรมการได้ขอต่อเวลาถึง ๓ ครั้ง
แต่เหตุผลที่คณะกรรมการขอต่อเวลานั้น ทั้ง ๆ ที่ได้เพิ่มเวลาการประชุมเป็นอาทิตย์
ละ ๒ ครั้งบ้าง ๓ ครั้งบ้าง ก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมาก
และประเทศไทยเองก็ยังไม่ประสบความสำเร็จในขณะนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนสรุป
ง่าย ๆ ว่าในสาระสำคัญของคณะกรรมการได้พิจารณาแก้ไขอยู่ใน ๓ หัวข้อใหญ่

หัวข้อแรกก็คือว่า การขอจดทะเบียนสิทธิบัตร เหตุผลที่คณะกรรมการ
ต้องเอาใจใส่ในเรื่อง เหล่านี้ก็คือเพราะว่ากฎหมายสิทธิบัตรนั้น เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิผูก
ขาดแก่บุคคลทั้งหลาย โดยอันขณะที่พยายามให้บุคคล เหล่านี้คิดประดิษฐ์ขึ้น และ
มีผลตอบแทนคือประโยชน์ที่จะได้รับ การให้สิทธิผูกขาดนั้นจึงจำเป็นต้องอยู่ใน -

ลักษณะที่สอดคล้องหรือประสานกับประโยชน์ส่วนรวม เพราะถ้าหากว่ามีการผูกขาด
กันและไม่ได้นำการประคินธุ้ขึ้นมาใช้ประโยชน์ ซึ่งไม่มีสิ่งควมดีไม่ได้ใช้ประโยชน์เพราะ
ฉะนั้นในเรื่องการขอใช้สิ่ง เมื่อประ เคนแรกที่คณะกรรมการได้พิจารณา เพราะ
ถ้าหากวิธีการขอการตรวจสอบไม่รอบคอบพอ เพียงแต่ก็อาจจะ เปิดช่องทางให้ผู้ที่ไม่
สุจริตหรือผู้ที่ไม่ได้ประคินธุ้ตนเองอาจจะไป เอาความคึกคนอื่นหรือว่าไป โกง เขาเอา
แล้วมาขอจาก ถ้าหากว่าจากไปแล้วและมีการฟ้องร้อง หรือว่ามีการโต้แย้งกันที่หลังยอม
เสียเวลา ถึงแม้ในที่ผู้จะไม่สุจริตก็อาจจะชนะ แต่การที่ทำให้เสียเวลานั้นสามารถ
ที่จะให้บุคคลเหล่านั้นหาประโยชน์ได้ อาจจะต่อรองกับผู้ที่มีสิทธิอันแท้จริงได้ ฉะนั้น
การขอจดทะเบียนจึงได้เพิ่มรายละเอียดหลายข้อหลายประการ ถ้าหากท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติท่านก็จะเห็นได้ว่าที่นี้ เรื่องการตรวจสอบค่าขอตรวจสอบว่า การประคินธุ้ใน
มีการประคินธุ้ขึ้นใหม่จริงหรือไม่ ซึ่งในร่างกฎหมายของรัฐบาล เก็บถึ้นใน ๒๐๑๖
จะเอืยทเหล่านั้นไปกำหนดในกฎกระทรวง การกำหนดในกฎกระทรวงนั้น มีข้อเสีย
ว่าการตรวจสอบหรือการยื่นคำขอใดจะมีรายละเอียด เพียงพอหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับฝ่าย
บริหารในแต่ละรัฐบาลและอาจจะ เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่าย คณะกรรมาธิการได้เอา
แนว ่างประ เคนมา จึงได้เขียนเอืยทให้ละเอียดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันนี้
คือข้อแรก

หัวข้อที่ ๒ เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประคินธุ้ สิทธิของผู้ประคินธุ้ที่คณะกรรมการ
ให้การให้ความสำคัญ เพราะว่าการประคินธุ้ เมื่อได้สิทธิแล้วทำให้ผู้ประคินธุ้ในอาจจะ
ต้องการขอประโยชน์มากเกินไปและไม่มีการประคินธุ้ เพื่อที่จะให้มีการประคินธุ้ จึง
จำเป็นจะต้องวางข้อกเว้นหลายประการ เป็นต้นว่าผู้ที่ประคินธุ้ขึ้นแต่ละจดทะเบียน
แล้ว สามารถที่จะยอมให้บุคคลใด ๆ ก็ได้มาขอใช้สิทธินั้น ก็จะต้องกำหนดระเบียบ
เป็นการส่ง เสริมให้ผู้ประคินธุ้ในพยายามที่มีการผลิต หรือในบางประการในรัฐ
อาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สิ่ง ๆ ที่ไม่จำเป็นจะไปแสวงหากำไร อย่างผู้

ประคองรัฐที่ควรที่จะยอมให้ฝ่ายรัฐนั้นใช้ไต่ถามสมควร โดยมีคำตอบแทนตามสมควร ฉะนั้นสิทธิของผู้ประคองรัฐในฐานที่เมื่อครา กฎหมายขึ้นให้สิทธิแก่ผู้ประคองรัฐมีสิทธิ ยุกขาดแล้วก็ตาม แต่รัฐนั้นก็จะสงวนอำนาจหรือว่าทางกลไกบางอย่างไว้ เพื่อที่จะ ส่งเสริมให้ผู้ประคองรัฐนั้นจำเป็นจะต้องมีการผลิตโดยเร็ว ทั้งนี้เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ แก่ส่วนรวม อันนี้ก็เป็นหัวข้อที่ ๒ ซึ่งทางคณะกรรมการไต่พิจารณาเพิ่มเติมขึ้นและ ก็มีอยู่หลายประการในคัมหมิตูตึนั้น

หัวข้อที่ ๓ นั้นเกี่ยวกับเรื่องระบบองค์กรต่าง ๆ ที่จะมีการโต้แย้งขึ้น จะต้องพิจารณาอย่างไร กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะรู้ว่า ปัจจุบันนี้เมื่อ เรื่องที่เป็นคดีขึ้นสู่ศาลแล้วอาจจะก่อให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์ได้ ทั้งนี้ การที่จะแก้ไขศาลโลกต่าง ๆ เหล่านี้ในลักษณะที่ให้รวดเร็วและมีวิธีการที่แน่นอน- คณะกรรมการไต่พิจารณาว่าทำอย่างไรจึงจะแบ่งสัมพันธ์ส่วนระหว่างเรื่องอะไร เป็น เรื่องที่ควรถึงศาล เรื่องอะไรที่ควรอยู่ในระบอบคณะกรรมการ หรือเรื่องอะไรที่ควร จะอยู่ในระบอบอิมพี คังนั้นในรายละเอียดเหล่านี้คณะกรรมการจึงต้องพิจารณาหา ระบบไว้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าแม้แต่คณะกรรมการไต่แก้ไขศาลโลกเหล่านี้ให้ มีความคล่องตัวคือไม่ให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบ โดยอาศัยกลไกที่ไม่ สมบูรณ์เหล่านี้ ถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะไต่แก้ไขไปบางส่วนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ สมบูรณ์แบบ กระผมยังไม่ทราบถึงกฎหมายต่างประเทศว่าเขาต้องควรมาก กว่าเราอย่างไร แต่ก็คิดว่าตามรูปแบบที่คณะกรรมการไต่แก้ไขนั้นคงจะเป็นทางสาย กลางที่พอจะใช้ได้ในประเทศไทย ถ้าหากว่าเกิดมีปัญหาในระบอบคือไปข้างหน้า ก็ เป็นเรื่องที่สภาจางหน่าจะแก้ไขปัญหานี้เอง กระผมขอกราบเรียนสรุปเท่านี้ครับ ขอ รอดมคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอเชิญ
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

LIART

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นางแรม พรหมโอบ บุษยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ คิดถึงความสงสัยในหน้า ๒ วรรคแรก คำว่า "แบบผลิตภัณฑ์" หมายความว่าแบบ คำว่า "แบบ" นี้ ทางท่านกรรมาธิการได้ตัดออก คิดไม่ทราบที่ท่านกรรมาธิการได้ส่งเคราะห์ไว้ในมาตราไหน เพราะถ้าหากตัดคำว่า "แบบ" จะทำให้ไม่คลุมถึงแบบแปลนที่มีผลิตภัณฑ์ขึ้นและยังไม่ได้สร้างหรือสร้างขึ้นแล้ว เป็นตัวอย่าง อย่างนี้คิดใคร่ขอประทานเรียนถามท่านกรรมาธิการ

นายประยูร เสงี่ยมศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเรียนแจ้งดังนี้ ร่างเดิมที่รัฐบาลได้ร่างไว้ นั้น ใช้คำว่า "แบบ" และ "รูปร่าง" เจตนาของร่างมีความหมายอย่างเดียวกัน "แบบผลิตภัณฑ์" นั้น กระผมใคร่ขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่จะจดทะเบียนสิทธิบัตร เช่น แบบเก้าอี้ในห้องประชุมนี้ หรือแบบของโป๊ะไฟที่อยู่ข้างบนนั้น หรืออาจจะ เป็นแบบอะไรก็ได้ ทั้งนี้คำว่า "รูปร่าง" ที่คณะกรรมาธิการได้แก้ รูปร่างนั้นคลุมถึงคำว่า "แบบของผลิตภัณฑ์" อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้ถ้อยคำนี้ทั้งสองคำครับ

นายนิริพนธ์ ชาติจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่า น่าจะคงคำว่า "แบบ" เอาไว้ เพราะว่า "แบบผลิตภัณฑ์" อันนี้ ท่านหมายความว่า รวมถึงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมด้วย ทั้งนี้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น เขาอาจจะมีเป็นแค่เพียงแบบแปลนแสดง เท่านั้นเอง ไม่สามารถที่จะทำเป็นรูปร่างอะไรขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าควรจะรักษาคำว่า "แบบ" เอาไว้ เพราะว่าอันนี้ไม่ใช่เฉพาะผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้อธิบายเมื่อต้น รวมทั้ง

แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งอาจจะ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรายละเอียดสูงมาก อาจ จะแสดงได้โดยสะดวกโดยการ เขียนแบบ แต่ไม่อาจจะแสดงได้โดยสะดวกด้วยการ ผลิตรูปร่าง และนอกจากนี้การทำเฉพาะรูปร่างนั้นอาจจะไม่ละเอียดเพียงพอเพราะ การผลิตรูปร่างนั้นเป็นต่าง ๆ อาจจะไม่ได้ละเอียดพอ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าควร จะรักษาคำว่า "แบบ" เอาไว้ความว่างเดิม ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่าน ผู้ใดมีความเห็นอย่างไรอีกหรือไม่ครับ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออธิบายเรื่องแบบผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้ คือแบบผลิตภัณฑ์นั้น ความหมายที่แท้ จริงมีเพียง ๒ ลักษณะ ลักษณะที่ ๑ คือรูปร่างที่เรียกว่า คอนฟิกูเรชัน (Configuration) คือเป็นรูปร่าง อย่างโต๊ะ เก้าอี้ เบาะนั่ง อย่างที่ ๒ เป็น ส่วนประกอบ คือเป็นคอมโพสิชัน (Composition) ของสวกลายหรือสีซึ่งใช้ เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่จริงในคำร่างนี้เราได้เขียนไว้ชัดเจนว่า แบบ ผลิตภัณฑ์นั้นคือรูปร่าง นั่นคือคอนฟิกูเรชันหรือองค์ประกอบ คือคอมโพสิชันของสวกลาย หรือสี อันมีลักษณะพิเศษ คือต้องมีสเปเชียลแอสเพ็กต์ (Special appearance) และก็เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรม เพราะฉะนั้นรูปร่างหรือองค์ประกอบนั้นจะต้องมีลักษณะ ๒ อย่างที่สำคัญคือ ๑. มี ลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ และ ๒. ใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ กระผมขอกราบเรียนท่านนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน ผู้ใดคิดใจจะไร้อีกหรือไม่ครับ

นายนิพิฐพันธ์ ชาติจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ องค์ประกอบที่ พหุกรรมาภิการชี้แจงนั้น ในคำว่า "องค์ประกอบของสวกลายหรือสี" นั้นในผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรมซึ่งไม่มีเวลาหรือสี คำว่า "องค์ประกอบ" อันนี้ใช้ไม่ได้ กระผมขอ
สมมุติว่า เราจะออกแบบสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เช่นเป็นคานูเรเตอร์ของรถยนต์ ซึ่งจะมี
ตัวประกอบมากมายอยู่ในนั้น เป็นชิ้นส่วนละเอียดอ่อน เขาจะต้องผลิตรูปร่างของ-
คานูเรเตอร์ออกมาทุกชิ้นส่วนทั้งหมดนี้จำนวนมาก แต่ถ้าเราจะเขียนออกมาเป็นแบบ
แปลนง่าย กระผมจึงเห็นว่าควรจะรักษาคำว่า "แบบ" เอาไว้ เพราะคำว่า
"องค์ประกอบ" นั้น เขียนบอกได้ว่า "องค์ประกอบของตัวกลายหรือสี" เท่านั้นเอง
ไม่ใช่องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ ขอคุณครับ

นายอมร จันทรมงฺก (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ถึงแบบผลิตภัณฑ์สิ่งที่จะกินคือตัวรูปร่าง
แต่ถ้าในคำขอจากนั้น ย่อมมีการแสดงแบบ กระผมอยากจะขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้ดูในมาตรา ๔๔ ในมาตรา ๔๔ การขอรับสิทธิบัตรนั้นให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง คำขอรับสิทธิบัตรมีรายการดังต่อไปนี้ (๑) คือ
ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ อันนี้คือตัวภาพ อาจจะเป็นตรีโกณมิติ (Three dimension)
หรืออาจจะแสดงภาพมาอย่างใดก็ได้ที่แน่ชัดได้ เพื่อที่จะให้เห็นว่ารูปแบบของ
คานูเรเตอร์เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่ได้สิทธิบัตรนั้นคือตัวรูปร่าง แต่สิ่งที่
ปรากฏในภาพแสดงนั้นเป็นเรื่องการแสดงในคำขอ ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้าคุณ
นิติบัญญัติก็จะต้องแก้ไขเป็นไปตามร่าง เคมีทั้งมาตรา เพราะไม่ได้สงวนคำแปร
ญัติเอาไว้ และคณะกรรมการไม่ยอมแก้

นายนิพิจน์ ชาติจันทร์ : คือคณะกรรมการเข้าใจผิด อย่างใน
มาตรา ๔๔ บอกว่ามีรายการภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ ที่เมื่อแบบผลิตภัณฑ์เราออกแก่
รูปอย่าง ก็ควรก็หมายความว่าต้องถ่ายรูปภาพเข้าไปเท่านั้นเอง ภาพแสดงผลิตภัณฑ์
ผลิตภัณฑ์ไม่ใช่แบบแปลน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าคณะกรรมการเข้าใจผิด

LIRT

เรื่องนี้ คำว่า "ภาพ" ไม่ใช่แบบแปลน "ภาพ" หมายความว่าเขาจะผลิต
 ภาพเวเตอร์โดยที่คำว่า "แบบผลิตภัณฑ์" มีแค่รูปร่างอย่างเดียว เมื่อมีรูปร่างอย่าง
 เดียว เขาก็ต้องผลิตรูปร่างความเวเตอร์นั้นออกมาแล้วถ้าถ่ายรูป จะแสดงรายละเอียด
 ต่าง ๆ ภายในให้ดูอย่างไร กระผมไม่เข้าใจอันนี้ครับ

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มี
 ท่านผู้ใดคัดค้านอีก ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าในมาตรา ๓ วรรคนี้ เฉพาะวรรค
 วรรคเดียว ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามคณะกรรมการ หรือ เป็นไปตาม
 ร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
 เห็นสมควรแก้ไขตามคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๖ คน)

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอัน
 ว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามคณะกรรมการ วรรคอื่นในมาตรา ๓ มีท่านผู้ใด
 คัดค้านหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
 ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔
 คณะกรรมการคัดออก มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ สิทธิบัตรการประดิษฐ์
 ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การรับขอสิทธิบัตร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

นางแรม พรทโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับ
 มาตราที่เป็นมาตราซึ่งทางคณะกรรมการได้คัดออก แล้วไปเขียนใหม่ว่า "ภายใต้

LIART

บังคับมาตรา ๕" ซึ่งเห็นพ้องกันว่า จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๕ นั้นเป็นการกล่าวถึง สิ่งที่ไม่ดีถือว่าเป็นการประคอง ส่วนมาตรานี้เป็นมาตราที่จะขอรับสิทธิบัตร และมี อะไรบ้างการจะขอรับสิทธิบัตรได้ปรากฏอยู่ในหน้า ๑ (๑) (๒) และ (๓) เพราะ ฉะนั้นมติฉันใดขอประทานกราบเรียนว่า สำหรับมาตรา ๖ นั้นน่าจะเป็น "การ ประคองที่ขอรับสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้" เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ควร จะตั้งคำว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๕" ออก และขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมว่า- ความข้อบังคับที่ห้ามประธานได้กฎหมายชี้แจงว่าตามที่เรายกมาตราก่อนมาแล้ว คือ มาตรา ๑ ในเรื่องคำว่า "แบบ" ถ้าหากเพียงแต่จะเพิ่มคำให้เป็นไปตามร่างเดิมก็ จะต้องพิจารณาทั้งวรรคต้น คดีนักคิดว่าพิจารณาเป็นแต่ละคำแต่ละประโยคได้ เช่น คำว่า "แบบ" ความที่ฉันได้เสนอให้คงไว้ตามที่คณะกรรมการได้คัดออกเพียงคำ- เดียว ขอประคองคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ชน มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างในมาตรา ๖ นี้ คณะกรรมการจะได้อภิปรายเสียพร้อมกัน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ทำหน้าที่เลขาธิการ คณะรัฐมนตรีว่ามาตรา ๖ ที่คณะกรรมการแก้ไขนั้นเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหลักเกณฑ์ร่างเดิมของรัฐบาล กล่าวคือว่าในร่างเดิมของรัฐบาลให้การประคองที่จะมาขอรับสิทธิบัตรได้ จะต้อง ประกอบไปด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย ๓ อย่าง คือ ๑. จะต้องเป็นการประดิษฐ์ ซึ่ใหม่ และการประดิษฐ์ขึ้นใหม่นั้นจะต้อง เป็นประโยชน์และเป็นการก้าวหน้าในทาง เทคนิคในทาง เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมภายในประเทศ แต่เมื่อ ไปแก้ไขใหม่แล้วจะกลายเป็นว่าการประคองที่จะมาขอรับสิทธิบัตรได้นั้นจะ เป็นอย่างไร อย่างหนึ่งเท่านั้น คือเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ส่วนจะเป็นประโยชน์หรือไม่เป็น ประโยชน์นั้นไม่สำคัญ แล้ว ๒. เป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น ๓. เป็น การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมทั้งหัตถกรรมด้วย ทั้ง ๓ อย่างนี้

แปลว่าเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็สามารถมาจทะเล เป็นนอร์มัลลิสติกได้ ซึ่งต่างกับหลักเกณฑ์เดิมของร่างรัฐบาล กระผมไม่เข้าใจว่าอันนี้เป็นวิวัฒนาการใหม่ของระบบสิทธิบัตรหรือเป็นเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เดิม นอกจากนั้นในเรื่องด้วยคำจำกัดความที่แก้ไขนี้เป็นเรื่องของระบบสิทธิบัตรที่มีอยู่ในโลกเราเป็นกันอย่างไร กระผมก็จะไม่ตกใจแต่อยากจะขอแก้กรงบรรทัดสุดท้ายของวรรคที่ ๑ ตรงที่ว่า "ต้องประกอบด้วยลักษณะ" ขอเติมว่า "อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้" เข้าไป ขอขอบคุณครับ

นายนิริทัตน์ ราธิจันทร์ : กระผมมีความสงสัยอย่างเดียวกัน คือเท่าที่กระผมอ่าน กระผมเข้าใจว่าการประดิษฐ์ที่ขอสิทธิบัตรไถ่นั้น จะต้องประกอบด้วย ๑ อย่าง คือ เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วก็ เป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น และ เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในอุตสาหกรรมและหัตถกรรมด้วย ถ้าเป็นกรณีเช่นนี้กระผมสงสัยว่าถ้าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้ว จะเป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นได้อย่างไร เพราะว่า เป็นของประดิษฐ์ใหม่ซึ่งไม่มีทางที่จะเปรียบเทียบชั้นประดิษฐ์เลยว่าสูงขึ้นหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายอมร จันทรมุข (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกหญิงผู้มีเกียรติท่านแรก ความจริงท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้นขอแก้คำเดียวคือคำว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๔" ความจริงอันนี้เป็นแบบการเขียนกฎหมาย จะตัดออกก็ได้ แต่เพื่อที่จะให้รู้ว่าผู้ที่ประดิษฐ์ขึ้นมาครบถ้วนตามมาตรา ๖ แล้วจะต้องไปดูมาตรา ๔ อีก ถ้าหากว่าตัดคำนี้ออกไปแล้ว แน่แน่นอนครับผลเหมือนกัน แต่ผู้ที่อ่านกฎหมายอาจจะไม่เข้าใจว่ายังมีข้อยกเว้นอยู่อีกในมาตรา ๔ ดังนั้นจึงได้เขียน "ภายใต้บังคับมาตรา ๔" ไว้เพื่อความเข้าใจง่ายสำหรับผู้ที่อ่านกฎหมาย แต่เนื่องจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดพาดพิงไปถึงเรื่องคำว่า "แบบ" กระผมอยากจะกราบเรียนไว้

ชั้นนี้ถือว่า ระหว่างสิ่งประดิษฐ์กับแบบผลิตภัณฑ์นั้นในด้านการจดสิทธิบัตร (Patent) หรือว่าสิทธิบัตรนั้นแยกกันเป็นคนละกรณี ไม่ได้มีความสัมพันธ์กัน แต่ในหมวด ๒ นั้น เป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ไม่ใช่สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น ไปอยู่ในหมวด ๓ การประดิษฐ์ อันนี้เป็นเรื่องทางวิทยาศาสตร์ที่ค้นขึ้นใหม่และมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แต่ไม่เกี่ยวกับแบบ เป็นต้นว่าแบบโม่ไฟหรือแบบที่เขียนหรือ หรือว่าแบบโม่ไฟ เก้าอี้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระบวนกรวางเรียนไว้ในชั้นนี้ว่าเราแยกหมวดกัน ระหว่างสิทธิบัตรการประดิษฐ์กับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

ที่มีถึงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณอภัย ความจริงแล้ว เป็นไปอย่างที่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านที่ ๓ ได้กล่าวขึ้น คือว่าสิ่งประดิษฐ์หรือการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ นั้น จะต้องประกอบทั้งใหม่ทั้งประดิษฐ์สูง ขึ้นและที่สามารถที่จะประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมได้ คือทั้ง ๓ กรณี ไม่ใช่กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนั้นเพื่อให้เห็นชัดว่าเป็นทั้ง ๓ กรณี นั้น กระผมคิดว่าทางคณะกรรมการจะขอเสนอหลัง (๒) หน้า (๓) ในมาตรา ๖ นั้น ๒ เป็นการประดิษฐ์ที่ขึ้นการประดิษฐ์สูง ขึ้นและ เดิมคำว่า "และ" ตรงนี้ คือหมายความว่า จะต้องประกอบทั้ง ๓ อย่าง ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านที่ ๓ ได้ให้ความหมายไว้ ทั้งนี้สำหรับอะไร เป็นเรื่องใหม่ หรือว่าอะไร เป็นเรื่องการประดิษฐ์สูง ขึ้นนั้น กระผมขอให้กรรมการ คุณรองพลช่วยชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณามาตรา ๖ นั้น เรามีได้มีเจตนาแก้ไขหลักการในมาตรา ๖ เพียงแต่เขียนเงื่อนไขให้รัดกุมขึ้นกว่าหลักการเก่าของร่างรัฐบาส ทั้งนี้เพราะคำว่า "เป็นการประดิษฐ์ที่ขึ้นการประดิษฐ์สูง ขึ้น" นั้นเป็นคำสาเกตที่ยอมรับกันในปัจจุบัน ส่วนคำว่า "การก้าวหน้าทางเทคนิค" ตามร่างของรัฐบาลนั้นจะมีปัญหาในการตีความ เพราะประเทศสังคมนิยมแบบมาร์คซิสต์ในปัจจุบันได้ใช้คำนี้ไป

ประยุกต์ในทางที่ผิดไปจากความหมายเดิมเป็นอันมาก ส่วนคำว่า "ชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นไป" นั้น เป็นคำที่มาจากอนุสัญญาระหว่างประเทศ และมีหลักการที่ความชัดเจนแน่นอน ดังที่ได้เขียนคำจำกัดความไว้ในมาตรา ๗ พ.วิ ว่า "การประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นไป" ใ้แก่การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับวงการประเภทนั้น ส่วนคำว่า "ประจักษ์โดยง่าย" หรือไม้นั้นเป็นศัพท์ที่มีการที่ความชัดเจนและมีหลักเกณฑ์อยู่แล้ว การที่ความจะไม่เกิดปัญหา ส่วนที่อุดมด้วยสงสัย คำว่า "ประโยชน์" ที่คัดออกนั้น ที่จริง "ประโยชน์" นั้นเราเขียนไว้ใน (๓) ว่า "เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม รวมทั้งกิจกรรมใด" เพราะคำว่า "ประโยชน์ในทางกฎหมายสิทธิบัตร" ก็หมายถึงว่าประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมรวมทั้งกิจกรรม และนี่เป็นคอนเซ็ปต์ (Concept) ที่ยอมรับในอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนท่าน

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่เข้าใจตาม (๓) ที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมรวมทั้งกิจกรรมด้วยนั้น หมายถึงประโยชน์ด้วยแล้ว กระผมเข้าใจว่าความหมายตามมาตรา ๖ นี้ได้กำหนดไว้ว่า ๑. ต้อง เป็นเรื่องที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ๒. ประโยชน์ในความก้าวหน้าทางเทคนิค ความก้าวหน้าทางเทคนิคนี้ กระผมเข้าใจว่าความหมายกว้างขวาง และเราก็มีกระทรวง อีกรวมถึงกระทรวงเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และการพลังงานขึ้นมาแล้ว สถาบันก็ได้ผ่านกฎหมายไปแล้ว แต่ตามที่คณะกรรมการเปลี่ยนมาใหม่ คำว่า "ก้าวหน้าทางเทคนิค" อะไรก็ไม่มีความหมาย "ประโยชน์" ซึ่งกำหนดไว้ว่าประโยชน์ในทางอุตสาหกรรม กิจกรรม ซึ่งกระผมเข้าใจว่าเป็นความหมายที่กว้างขวาง แต่ท่านมาเขียนว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ - สันนิษฐานของเดิมในมาตรา ๖ เป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นไป กระผมว่าอันนี้มองให้รัดกุมว่าจะเป็นการดีเวลอป (Develop) อะไรขึ้นไปอีก ชั้นตอนหนึ่ง

แต่ใน (๓) บอกว่าเป็นการประคองที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม รวมทั้ง
 หัตถกรรมด้วย กระผมเข้าใจว่าข้อความตาม (๓) ที่ท่านใส่ไว้จะไม่สอดคล้องและ
 ไม่สมประโยชน์ตามที่เขียนไว้ตามร่างเดิม นอกเสียจากท่านจะชี้แจงคำว่า "ประยุกต์"
 อะไรของท่านนี้ แล้วก็คำว่า "อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรม" กลุ่มครอบครัวชาว
 ทางเทคนิคอะไรอย่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม อย่างร่างเดิมของ
 รัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่า (๓) ที่ท่านเติมนี้ยังไม่สอดคล้อง และยังกิน
 ความไม่หมด ทางคณะกรรมการมีโอกาสที่จะแก้ไขอย่างไรก็ได้ กระผมว่าคณะ
 กรรมการน่าจะหา ขอบพระคุณครับ

นายธรรมบุญ อัครพิทักษ์ : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ -
 กระผม ธรรมบุญ อัครพิทักษ์ กระผมขอสนับสนุนคณะกรรมการในเรื่องที่ได้แก้ไข -
 มาตรา ๖ นี้ และก็เห็นด้วยกับเหตุผลที่เพิ่มเพราะทำให้กว้างขึ้น และก็มิได้
 เปลี่ยนแปลงหลักการ ให้นำหลักการของรัฐบาลซึ่งเดิมมีอยู่ ๒ ข้อมาใช้ และขอ
 สนับสนุนคำว่า "ประโยชน์" เพราะสามารถประยุกต์ได้ อันนี้เป็นคำทางสากลและ
 ทางธุรกิจ รวมทั้งที่ว่ามีขึ้นการประดิษฐ์สูงขึ้น กระผมก็เห็นด้วย รักตัวอย่าง เช่นที่ว่า
 ระบบเครื่องยนต์เวลานี้ก็มีเครื่องยนต์ธรรมดาจะยกอีกสูบลูกสูบธรรมดาอีก เหยียงและ
 มาเปลี่ยนเป็นลูกเบี้ยว นี้ก็มีขึ้นการประดิษฐ์สูงขึ้น แต่ในทางอุตสาหกรรมนั้นยังมีจุด
 อ่อนในการผลิตหรืออะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นบางครั้งบางประเทศเขาไม่ยอมรับจก-
 ทะเบียนอันนี้ เพราะว่าไม่ได้เกิดประโยชน์คือไม่สามารถนำมาประยุกต์คือ ไม่
 สามารถนำมาประยุกต์และให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมได้ แต่อย่างไรก็ตาม
 กระผมมีข้อคิดอยู่ข้อหนึ่ง เพราะที่คณะกรรมการได้ร่างโดยเฉพาะขอเขียนมาคุณ-
 รองพลได้ยืนยันคำว่า "ประโยชน์" นี้เรานำมาใช้ทางประยุกต์ แล้วเราเขียนให้
 กว้างกว่าเดิม แต่ถ้าอ่านดูใน (๓) แล้วจะเห็นได้ว่าเฉพาะทางอุตสาหกรรมรวมทั้ง
 หัตถกรรมด้วย ซึ่งของเดิมรัฐบาลในทาง เกษตรกรรม อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม

กระบวนการแล้วกระบวนการที่เรียกว่าใน (๓) ที่คณะกรรมการได้มาแก้ไขใหม่เต็มรวมทั้ง
 หักลดกรรมสิทธิ์อยู่ในแง่ของอุตสาหกรรมนั่นเอง แต่มีไข่ออกมาในแง่ที่เจริญถึงขีดสุดคือ
 ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยพร้อมมูลอย่างบางประเทศที่เขาเจริญแล้ว อย่าง
 อเมริกาหรือเยอรมันหรือญี่ปุ่น เราถึงได้ต้องรวมหัตถกรรม เพราะเราเป็นประเทศ
 ที่อยู่ระหว่างกึ่งพัฒนา คือหมายความว่าเปลี่ยนจากระบบการเกษตรมาเป็นระบบทาง
 อุตสาหกรรมอยู่ระหว่างกึ่ง ๆ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นจะต้องมีหัตถกรรมอยู่ด้วยก็คลุม
 ไป ส่วนคำว่า "เกษตรกรรม" กับ "พาณิชย์กรรม" หายไปโดยเฉพาะพาณิชย์กรรม
 นี้กระผมอยากทราบเรียนเป็นเรื่องสำคัญ มีหลายประเทศที่เก็บว่าไม่ยอมรับจดทะเบียน
 เพราะว่าแม้จะทำได้ทางประจักษ์ แต่ถ้าไม่สามารถนำมาให้เกิดประโยชน์ทางกวด-
 คอลก็ออกมาเก้เก็ง (Marketing) ทางที่ขายได้ที่จะ เป็นการเพิ่มอาชีพเพิ่มรายได้
 ให้แก่คนในท้องถิ่นหรือในประเทศนั้นเอง เขาจะไม่ยอมรับจดทะเบียน และอันนี้
 กระผมทราบเรียนตรง ๆ อย่างฝรั่งเศษเป็นประเทศที่มีหัตถกรรมหน้าคิดค้นการ -
 ประจักษ์ใหม่ ๆ ได้ แต่ในทางที่นำสู่ตลาดนั้นทำไม่ได้ เก่งผู้ญี่ปุ่นไม่ได้ ญี่ปุ่นเขา
 เจริญอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้อย่างระบบรถยนต์ระบบเครื่องใช้ฟาร์ระบบเครื่องมือกล
 ต่าง ๆ ฝรั่งเศษหรือแม้แต่เยอรมันเองบางครั้งก็ยังยอมรับ ญี่ปุ่นนี้ทางพาณิชย์กรรมเก่ง
 มาสามารถหลากหลายได้ดี เพราะฉะนั้นทำให้การผลิตขั้นตอนของเขาไม่คงสูงมากนัก
 เพียงแต่ให้เขาผลิตแบบมาแล้วก็หลากหลายให้ ๆ เขาก้าวหน้าไปได้กว่ากันมาก
 และสิทธิบัตรของเขาที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่ เขาสามารถจดทะเบียนได้กว้างขวาง -
 กระผมอยากจะขอรับรองทางคณะกรรมการน่าจะเพิ่มว่า "พาณิชย์กรรม" เพราะเป็น
 เรื่องสำคัญ กระผมรักตัวอย่างอย่างเมืองไทยเรามีคนคิดอะไรดี ๆ ขึ้นมาได้หลาย-
 อย่างทางอุตสาหกรรมเรายอมรับเป็นการคิดค้นใหม่ แต่ในทางพาณิชย์กรรมแล้วนำ
 มาประยุกต์ไม่ได้ เพราะไรแล้วค่าใช้จ่ายสูง มีสินค้าหลายอย่าง อย่างง่าย ๆ
 กระผมทราบเรียนตรง ๆ ที่มีผู้หาอยู่คนไทยก็ยังรังเกียจกันอยู่และก็มีคนยกไปนอกประเทศ

น้อย ๆ อย่างเขมน้ำมัน ที. อีเหอนัดนี้ทำได้เราทำได้ก็ ทางอุตสาหกรรมเราดีที่ว่า
 เป็นการประคองที่มีต้นทุนสูง แต่เราไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ทำออกทาง
 พาณิชย์ไม่ได้ต้นทุนสูงใช้แล้วผู้นำมาบรรณาการไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็เลยยังประคอง
 ไม่ได้ เมื่อยังประคองไม่ได้ ถ้าเราไปจดทะเบียนก็ไม่มีประโยชน์ จะออกสิทธิบัตร
 ไปให้ก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรแก่สังคมเพราะนำมาผลิตออกสู่ตลาดไม่ได้ อย่าง
 นี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นต้องมีประโยชน์ทางพาณิชย์กรรมด้วย คือนำออกมาจำหน่ายให้
 คนได้ใช้บริโภคในราคาถูก ก็จะเกิดประโยชน์แก่อุตสาหกรรมคือมีผลผลิตออกมา
 มาก ๆ ก็เกิดประโยชน์แก่สังคม มีคนหางานได้มากขึ้น คนบริโภคก็ได้ใช้ถูกของ
 ชิมมีจำเป็นจะต้องเติม เพื่อเป็นทางเลือกสนับสนุนให้คนขอสิทธิบัตรได้มีกำลังใจ และ
 รัฐบาลก็จะให้สนับสนุนได้ถูก ถ้าไปสนับสนุนให้สิทธิบัตรแก่กิจการซึ่งไม่เกิดประโยชน์
 แก่สังคม ไม่มีประโยชน์ คืออะไรมาโก้ ๆ แล้วแหวนไว้ในตู้ไม่มีประโยชน์กับเหมือน
 อย่าง เราบอกว่าเราขอสิทธิบัตรออกไปคนคิดประดิษฐ์สิ่งสำ เร็จรูปมาได้อย่างหนึ่ง
 แต่ว่าต้องไว้ที่ตู้กับที่โลกพระอังคาร แล้วก็ต้องห้ามนั้นไว้ที่นั่นอย่างนี้มาขอสิทธิบัตร
 ในไอศกรีมไม่มีใครให้หรอกครับ โทก็ไม่ว่าจะเอาทำไม นี่กระผมคิดว่าอย่างให้เพิ่ม
 ต้อง เอามาใช้ในโลกนี้ใครในโลกนี้ไปประโยชน์ เหมือนอย่างกฎหมายเราเหมือนกัน
 เราจะไปประโยชน์ก็ต้องมีเราครอบครองอีกคือได้จะ เป็นทรัพย์สิน อนุญาตสามารถ
 ครอบครองอีกคือได้ แม้จะมีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง ถ้าเป็นสิ่งที่เราครอบครองอีกคือ
 ไปประโยชน์ไม่ได้ เขาไม่รับรองว่าเป็นทรัพย์สิน ชัดชัดเช่นเดียวกัน กระผมว่า
 กฎหมายรับรองสิทธิบัตรก็น่าจะคำนึงถึง เรื่องที่นำมาใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์ได้ คือ
 พาณิชย์กรรมหรือมาเกิดคั้งมันเอง ขอพระคุณครับ

พันเอก กมล เวียงวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
 พันเอก กมล เวียงวุฒิ กฎหมายฉบับนี้เฉพาะมาตราที่เป็นมาตราที่สำคัญมาตราหนึ่ง
 และทนายคณะกรรมาธิการก็ไปฉกร่างเดิมของรัฐบาลหมด แล้วเขียนใหม่ กระผม

เห็นว่าร่าง เติมของรัฐบาลประชาชนหรือผู้ที่จะมาติดข้อในการที่จะมาขอรับสิทธิบัตร—
 ละไว้รู้สึกว่าจะอ่านเข้าใจก็ แต่ของที่คณะกรรมการร่างมาใหม่นี้ อ่านแล้วกระตม
 ว่าคล้าย ๆ กับของฝรั่ง เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นตอน เป็น
 การประดิษฐ์ที่สามารถซ้ำ ๆ ทั้งนั้นแหละครับ ถ้าจะเอาอย่างของคณะกรรมการ
 ที่ได้ประชุมกันแล้วบอกว่า จะ เอาแบบนี้ กระผมว่าถ้าเราเขียนกันอย่างแบบไทย ๆ
 ภายใต้บังคับมาตรา ๔ "การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรต้อง เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่มี
 ขั้นตอนการประดิษฐ์สูง ขึ้นและสามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรม—
 ควบ" อย่างนี้อ่านแล้ว เข้าใจได้ทันทีว่าคนที่ จะ ขอจดทะเบียน การขอรับสิทธิบัตร เกี่ยว
 กับ การประดิษฐ์จะต้องประกอบด้วยสามขั้น ถ้าเขียนไป (๑) (๒) (๓) แม้แต่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านแล้วก็ยัง สงสัย ถ้าหากท่านกรรมาธิการ เห็นด้วย กระผมว่า
 เอาอย่างกระผมว่าดีกว่า เพราะอ่านแล้ว เข้าใจเลยว่า "เป็นการประดิษฐ์" ขึ้น
 ใหม่ที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์สูง ขึ้นและสามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม รวมทั้ง
 หัตถกรรมควบ" อ่านแล้ว เข้าใจชัดเจน ขอขอบคุณ

นายประเสริฐ ๗ นคร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสงสัยใน
 (๓) ที่ว่า "สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมควบ" นี้ ถ้าหาก
 ว่าสามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมแต่อย่าง เดียว ไม่สามารถประยุกต์ในทาง
 หัตถกรรมก็ได้ หรือว่าจะประยุกต์ในทางหัตถกรรมแต่ ไม่ประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมนี้
 ก็จะจดทะเบียนไม่ได้หรือไม่ครับ

นายนิริศนันท์ ชาธิจันทร์ : ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการยัง
 ไม่ตอบคำถามที่กระผมเวียนถาม คือใน (๒) "เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นตอนสูง ขึ้น" กับ
 (๑) "การประดิษฐ์ขึ้นใหม่" นั้น โดยที่ว่าการประดิษฐ์ที่จะ ขอจดทะเบียนได้มันจะต้อง
 ประกอบด้วย ๓ ลักษณะนี้ การประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วจะ เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์
 สูง ขึ้นได้อย่างไร เพราะคำว่า "สูง ขึ้น" นี้จะต้องมีการเปรียบเทียบของเก่าว่า

ของเก่าเขามีเป็นอย่างนี้ ของใหม่มีการประดิษฐ์สูงขึ้น ที่นี้ถ้าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้ว ธรรมดาเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้อง เป็นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น เขาอาจจะออกแบบดีไซน์ (Design) อะไรขึ้นมาใหม่ไม่เกี่ยวกับเรื่องขึ้นการประดิษฐ์ เพราะฉะนั้น ธรรมดาเห็นว่าในมาตรา ๒ นั้นจะเป็นว่า ๑. เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ หรือเป็นการประดิษฐ์ที่ขึ้นการประดิษฐ์สูงขึ้น จะเหมาะสมกว่า แล้วก็เริ่มคำว่า "และ (๓)" คือหมายความว่า (๑) หรือ (๒) บวกกับ (๓) ชอบพระคุณครับ

นางวันพร ทนโต พุฒยประสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอขอบพระคุณท่านประธานที่ไต่ถามวาทะคุณาธิให้ได้อีกขึ้นพูดอีกครั้งหนึ่ง คือเมื่อสักครู่นี้ดิฉันได้อธิบายในมาตรา ๒ คือในวรรคแรกเท่านั้น เพราะฉะนั้นในชั้นนี้จึงขอประท้วงกราบเรียนถึง (๓) ตามที่ท่านกรรมการไต่ถามว่า "การเกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม" ออกนั้น ดิฉันคิดว่าจะผิดหลักการ เพราะเหตุว่าร่างรัฐบาลนั้นมีคำว่า "เกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม" ไว้ด้วย ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากสำหรับประเทศไทย ซึ่งเราต้องยอมรับกันว่าในประเทศไทยของเรามีการเกษตรกรรมและการกลุกรรมเป็นเรื่องสำคัญอย่างที่สุด เพราะว่าประชาชนได้มีอาชีพในด้านนี้ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นตรงกันข้ามในมาตรา ๔ ทางฝ่ายคณะกรรมการได้เขียนลงไปว่า "การประดิษฐ์ซึ่งขอรับสิทธิบัตรไม่ได้คือเครื่องจักรกลในการใช้เกษตรกรรม โดยตรงและอย่างอื่น ๆ ด้วย" เพราะฉะนั้นดิฉันจึงใคร่ขอประท้วงกราบเรียนถามว่า คณะกรรมการต้องการที่จะให้มีการออกแบบได้หรือประการใดในเรื่อง-ด้าน การเกษตรกรรม เพราะเหตุว่าไม่ได้ใส่เรื่องเกษตรกรรมไว้ เป็นการสนับสนุนให้มีการจดทะเบียนสิทธิบัตรได้ ในกรณีเช่นนี้บางที่ท่านกรรมการอาจจะชี้แจงได้ว่า การเกษตรกรรมและพาณิชย์กรรมมันไม่ใช่ว่าสำคัญของการใช้สิทธิบัตรหรือประการใดขอขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่ปรึกษาประธานรัฐสภา : เจิญ

คณะกรรมการร่วมชี้แจงครับ

นายประยูร เดลิ่งศรี (กรรมาธิการ) : กระผมขอกราบเรียน
 คั้งนี้ ประเด็นแรกใคร่ขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านสุกท้ายที่ไกรภุมพัทท์ท้วง
 เสียก่อน ใน (๓) หน้า ๓ ท้าว่า "เป็นการประคินธุที่สามารถประยุกต์ในทาง
 อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมด้วย" นั้น คณะกรรมาธิการ ขอทักคำว่า "รวมทั้ง
 หัตถกรรมด้วย" ออกไปก่อน แล้วจะกราบเรียนชี้แจงอีกทีหนึ่ง เหตุผลที่ทัก "รวมทั้ง
 หัตถกรรมด้วย" นั้น คำนิยามคำว่า "ประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม" นั้น ใ้มีอยู่ใน
 มาตรา ๗ ทวี มาตรา ๘ ทวี นี้เขียนว่า "การประคินธุที่สามารถประยุกต์ในทาง
 อุตสาหกรรมนั้นใ้แก่การประคินธุที่สามารถนำไปใ้ประโยชน์ในการผลิตทาง -
 อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมด้วย" ในโอกาสนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อไปถึงว่า
 ทำไมจึงทัก "พาณิชย์กรรม" ออกไป กระผมขอยกตัวอย่างมองเห็นง่าย ๆ -
 เหมือนกับกระทรวงอุตสาหกรรมกับกระทรวงพาณิชย์ในขณะนี้ คือ การจดทะเบียนสิ่ง
 ประคินธุที่จะจดทะเบียนใ้ใ้หมายว่า จก ๒ อย่าง คือ ๑. ผลิตภัณฑ์ที่คักขึ้น
 ใหม่ ๒. กรรมวิธีหรือโพรเซส (Process) ในการผลิตสิ่งใ้ใ้หนึ่งขึ้นมา คั้ง
 ในการประคินธุเหล่านี้ในขั้นต้นจะต้อง ไปผ่านโพรเซสในด้านการอุตสาหกรรม จะต้อง
 มีการนำไปผลิต เป็นสินค้าหรือนำเอากรรมวิธีที่คักนั้นไปผลิตสินค้า คั้งนั้นจึง ใ้มีความ
 จำเป็นที่จะต้องใช้คำว่า "พาณิชย์กรรม" ใ้ เพราะ เมื่อผลิตออกมาแล้ว ก็จะต้อง
 ขาย เหมือนกับกระทรวงอุตสาหกรรมผลิต กระทรวงพาณิชย์เอาไปขาย ถ้าจะใ้ไป
 ก็ใ้มีความหมายแต่ประการใด นั้นเป็นประการแรกที่ทัก "พาณิชย์กรรม" ออกไปครับ

ส่วนคำอื่นนั้น กระผมคิดว่าใ้ใ้กรายเรียนชี้แจงแล้วคือมีทั้งอุตสาหกรรม
 หัตถกรรมและเกษตรกรรม ส่วนพาณิชย์กรรมนั้นมีความหมายในตัวเอง กระผมใคร่
 ขอกราบเรียนชี้แจงประเด็นแรก ที่ท่านสมาชิกใ้ตามว่าเราใ้เปลี่ยนจากหัตถกรรม -
 เคมีของรัฐบาลหรือไม่ เคมีบอกว่า การประคินธุที่ขอรับสิทธิบัตรใ้ใ้เมืองคัพระถน

LIART

๑. ประการ ๑. เป็นการประดิษฐ์ใหม่ ๒. เป็นการประดิษฐ์ที่มีประโยชน์ และ
 ๓. เป็นการประดิษฐ์ที่มีความก้าวหน้าทาง เทคนิคหลักกฎหมายที่รัฐบาลได้วางไว้เดิม
 นั้น กรมสิทธิบัตรขอกราบเรียนว่า เป็นร่างที่ไข้อยู่ก่อนที่จะมีการพัฒนาระบบสิทธิบัตร
 ในนานาประเทศในขณะนี้ คือหลักประโยชน์ที่จริงแล้วก็มีเหมือนกับที่ไปใช้ใน
 อุตสาหกรรมนั่นเอง เพราะสิ่งที่จะจดทะเบียนแล้วจะต้อง เป็นประโยชน์ บางคนก็ถือ
 กันว่ามีอะไรบางอย่างที่ไม่มีประโยชน์ ถึงแม้เครื่องจักรคิดมาใหม่ไปเดินเครื่องจักรไม่ได้
 ไปผลิตสินค้าไม่ได้ อย่างน้อยก็กับกระดาษได้ ทั้งนี้เราจึงไม่ค่อยใช้กันแล้วคำว่า
 "ประโยชน์" เพราะว่ากว้างมาก แกว่าไปใช้ในทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม
 หรือกิจกรรมอื่นที่มีความหมายชัดเจนนี่ ซึ่งในขณะนี้แนวความคิดนี้ได้เปลี่ยนไป ในขณะ
 นี้กฎหมายของประเทศยุโรปใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเยอรมันหรืออังกฤษ ได้เปลี่ยน
 คอนเซ็ปต์ (Concept) ไปในเรื่องเหล่านี้หมดแล้ว ที่หลักใหญ่ในกระดุมคือว่าคง
 เดิม ส่วนว่าประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมนั้น กรมสิทธิบัตรเรียนแล้วว่า ไม่ได้
 เป็นการ เปลี่ยนแปลงหลักการของรัฐบาล หลักใหญ่คงเดิม หลักประโยชน์นั้นก็นำ
 ไปใช้ในทางอุตสาหกรรมหรือประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม ส่วนความก้าวหน้าในทาง
 เทคนิคนั้นเป็นคอนเซ็ปต์หรือแนวความคิด เดิมที่ไข้อยู่ในกฎหมายของบางประเทศ -
 กรมสิทธิบัตรขอยกตัวอย่าง คือของ สหพันธสาธารณรัฐเยอรมัน แต่แนวปัจจุบันนี้ได้
 เปลี่ยนไปให้ชัดเจนขึ้นคือได้มาใช้คำว่า "การประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูง" กระดุม
 ขอเรียนท่านสมาชิกผู้เกียรติอาจารย์ธรรมบุญ ท่านได้กรุณาอธิบาย มีการพัฒนา
 ขึ้น หมายความว่าเครื่องแบบนี้เป็นอย่างไร แต่เราทำให้ก้าวหน้าขึ้นไปขั้นหนึ่ง
 ถ้าจะแปลตรงกับภาษาอังกฤษ มีภาษาอังกฤษใช้คือเป็นลิ้นแวนที่ใส่เหล็ก (Inventive
 step) หรือมันชอบเวียชเนส (Non obviousness) คือเป็นสิ่งที่ใคร ๆ สามารถ
 จะทำได้ ดังนั้นแนวหลักการที่คณะกรรมการได้วางไว้เป็นหลักการที่สอดคล้องกับนานา
 ประเทศ หรือ เป็นหลักการที่เรียกว่าทันสมัยที่สุด เท่าที่ประเทศกำลังพัฒนา จะ

เปรียบเทียบ

ประเด็นที่ ๓ ที่ท่านกรรมาธิการได้กล่าวว่า องค์ประกอบนั้นควรจะมีสองท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ไ้บอกว่า การประคองขึ้นใหม่ควบคู่กับการประคองที่มีขึ้นการประคองสูงชัน และการประคองที่สามารถประคองได้ในทางอุตสาหกรรมแทนที่จะเป็นสาม กระทบโครงการเรียนว่า คำว่า "ใหม่" กับ "มีขึ้นการประคองสูงชัน" นั้นต่างกัน คำว่า "ใหม่" นั้น เป็นการ เปรียบเทียบว่าสิ่งใดไม่มีบุคคลใดรู้หรือทราบ หรือยัง ถ้าการประคองนั้นคิดอะไรขึ้นมาแล้วยังไม่มีบุคคลใดทราบหรือรู้ หรือยังไม่มีการเผยแพร่ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๘ นั้น คือคำนิยามคำว่า "ใหม่" ถึงแม้ว่าการประคองนั้นจะไม่มีขึ้นประคองสูงชัน แต่ว่าไม่มีใครทราบมาก่อน จะมีการพิมพ์เผยแพร่ก็ถือว่าเป็นใหม่ เพราะฉะนั้นคำว่า "ใหม่" กับ "การประคองที่มีขึ้นการประคองสูงชัน" นั้นมีลักษณะแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจำเป็นต้อง เององค์ประกอบเหล่านี้ไว้ทั้ง ๓ องค์ประกอบ จะตัดออกไม่ได้

ประเด็นถัดมาก็คือการ เขียนซึ่งท่านกรรมาธิการท่านหนึ่ง ได้กรุณาให้คำแนะนำว่า จะเขียนเป็นว่า "การประคองที่ขอรับสิทธิบัตร ใ้เน้นหมายความว่า เป็นการประคองใหม่และมีขึ้นการประคองสูงชัน และสามารถประคองได้ในทางอุตสาหกรรมได้" ซึ่งจะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น กระทบโครงการเรียนว่าความหมายเหมือนกัน ถ้าหากเหมือนกันแล้ว ใครจะขอทราบเรียนกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าถ้าจะใส่ไว้ใน ๓ ประการนี้เข้าใจว่าจะชัดขึ้น ด้วยความเคารพต่อความเห็นของท่าน ชัดขึ้นในแง่ที่ว่าใน (๑) (๒) (๓) นั้นกระทบมีคำอธิบายคำว่า "ใหม่" อยู่ในมาตรา ๘ และ "การประคองสูงชัน" นั้น จะมีคำอธิบายอยู่ในมาตรา ๘ ทวิ และมาตรา ๘ ทริ เรื่องประคองที่ยุ่งๆ กระทบคิดว่ากฎเกณฑ์ทั้งไว้ตามร่างที่คณะกรรมการนี้คงได้ความเหมือนกัน และก็มีเข้าใจ ขอความกรุณาครับ ขอขอบพระคุณ

นางนก สามเสน วิไล : ท่านประธานที่เคารพ คัดค้านขอเรียนตามนิตยศัพท์ คือถ้าเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่แล้วจะสูงขึ้นได้อย่างไร คือ (๑) กับ (๒) ค่ะ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบขออธิบายความหมายของคำว่า "การประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น" - เปรียบเทียบกับคำว่า "ความก้าวหน้าทางเทคนิค" เสียก่อน "การประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น" นั้น วิธีคือต้องดูงานที่ปรากฏอยู่แล้ว และบทเรียนของงานที่ปรากฏอยู่แล้ว เหมาะกับเรา เช่นงานที่ปรากฏอยู่แล้วบอกว่าเราจะประดิษฐ์คงต่อไปไม่ได้ คือ ๑, ๒, ๓ แต่ถ้าเราเกิดสามารถประดิษฐ์ดีกว่าบทเรียนเก่าที่สอนเรา - กระทบเห็นว่านั่นคือการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น คือบทเรียนเก่ามีให้สอนเราเลย แต่เราสามารถทำให้ชาวโลกเห็นได้ว่าสิ่งที่เราทำนั้นสูงขึ้นกว่าเก่า คือถ้ามบทเรียนเก่า อย่างนี้เป็นชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น แต่ถ้าเป็นความก้าวหน้าทางเทคนิค นั้น เราต้องดูปริมาณความต้องการของสังคม เราต้องดูว่าการประดิษฐ์นั้นตอบสนองปริมาณความต้องการของสังคมได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นวิธีตรวจสอบจึงต่างกัน และปัจจุบันสิ่งที่ยอมรับกันนั่นคือ เรื่อง ชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นว่าเป็นสิ่งที่สำคัญกว่า ส่วนคำว่า "ใหม่" กับ "ชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น" นั้นต่างกันมาก เพราะการประดิษฐ์ที่ใหม่นั้นอาจจะ เป็นของที่มีได้ เป็นการประดิษฐ์ที่คล้ายบทเรียนเก่า อาจจะเป็นการทัศนวิสัย มาอีกตอนหนึ่งที่เราเรียกว่าอิมปรูฟเมนต์ (Improvement) คือปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเก่าตามบทเรียนเก่า แต่มีใกล้เคียงบทเรียนเก่าหรือชัดเจนกับบทเรียนเก่า กระทบเห็นว่าข้อแตกต่างเห็นได้ชัด จึงขอกราบเรียนทั้งที่ใกล้แล้ว

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระทบได้ฟังคำอธิบายของท่านอธิบดีกรมทะเบียนการค้า ท่านอธิบายถึงกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทบว่าไม่ค่อยจะเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ กระทบไม่ทราบว่าท่านหมายถึง

LIRT

อะไร และในเวลาเดียวกันใน (๓) ที่เรากำลังพูดถึงกันอยู่ขณะนี้คือ เรากำลังเทียบ (๓) ว่าเป็นการประคองที่เป็นการประยุต์ในทางอุตสาหกรรมนั้นจะเป็นไปตาม - มาตรา ๘ ครี หน้า ๓ ตอนล่างสุด ซึ่งขยายความไว้ตามที่เห็น แต่ความจริงแล้ว เรื่องนี้การประคองกับสิ่งประคองนี้ไม่เหมือนกัน สิ่งประคองนั้นเป็นผลจากการประคอง แต่เป็นการประคองไม่ใช่เรื่องผลผลิต เพราะฉะนั้นถ้าไปบอกว่าเอาเพียงแค่อุตสาหกรรม แล้วขยายคำว่า "ประยุต์ในทางอุตสาหกรรม" กระทบยัง เข้าใจว่าท่านกรรมาธิการ ยังเข้าใจอะไรคลาดเคลื่อน และท่านคงไม่ทราบว่ารัฐบาลได้ตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานขึ้นมาแล้ว ท่านกรรมาธิการได้คำนึงถึงว่า รัฐบาลและ धानีได้ทำอะไรตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นมาแล้ว ด้อยค่าตรงที่ท่านใช้ตรงนี้ ท่านอยู่ในฐานะที่ใช้ด้อยค่าได้กว้างขวางขึ้น การประคองบางอันนั้นไม่ใช่เป็นการประคองเพื่อให้เกิดผลผลิตในทางอุตสาหกรรมเพียงอย่างเดียว อาจเป็นผลผลิตทางด้านอื่นอะไร อีกก็ได้ กระทบจึงขอความกรุณาท่านกรรมาธิการลองทบทวนว่า กระทรวง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานได้เกิดขึ้นแล้ว ด้อยค่าตรงนี้ถ้าท่านยืนอยู่บน พื้นฐานที่เราได้ผ่านกฎหมายตั้งกระทรวงอันนั้นไปแล้ว ท่านอาจจะใช้ด้อยค่าได้ก็ กว่านี้และความหมายจะ สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านได้คิดของ เราออกไป ขอพระคุณครับ

นายธรรมบุญ ลักขี : ขอพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ - กระทบยังรู้สึกไม่ค่อย เห็นด้วยกับที่ท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจง ในแง่คิดของกระทบที่ เกี่ยวเกี่ยวกับว่าควรจะต้องคำว่า "พาณิชย์กรรม" ไว้ตามเดิมตามร่างของรัฐบาล แล้ว ท่านรัศมีหรืออย่างบอกว่าควร จะแยกกันอุตสาหกรรมกับพาณิชย์ ท่านก็พูดถึง เหมือนกัน ว่าอุตสาหกรรมก็อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ รับผิดชอบในเรื่องการจำหน่าย อันนี้ยังทำให้กระทบเข้าใจชัดเจนไปเลย เพราะ อย่างที่ท่านพูดกันนั้นแล้ว เรื่องจากที่ เป็นสิ่งประคองทางอุตสาหกรรม การประคอง สิทธิบัตรน่าจะอยู่กระทรวงอุตสาหกรรม ไม่น่าจะมาอยู่กรมทะเบียนการค้าเลย และ

ไม่ควรจะอยู่กระทรวงพาณิชย์ด้วย ถ้าอย่างนั้นท่านต้อง ขอแก้ เขาไปอยู่กระทรวง
อุตสาหกรรมเสีย ไปอยู่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แล้ว แต่ที่ที่ท่านเอามาอยู่
กระทรวงพาณิชย์ และท่านก็บอกว่าไม่จำเป็นจะต้องมีการพาณิชย์ กรมก็ยุ่งงงหนักขึ้น
ไปอีก เพราะด้วยคำของท่านนั้นกระทรวงพาณิชย์ก็มีหน้าที่ทางการพาณิชย์โดยตรง -
อย่างไรก็ตามกรมพยายามเรียนประ เค็นมีอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ เพราะ เหมือนเป็น
ปัญหาอันเกี่ยวกันอยู่ กรมพยายามเรียนว่า การให้สิทธิบัตรแก่บุคคลเป็นเรื่อง
ที่จำเป็นของใครกรวดู ไม่ควรให้เฉพาะว่าสักแต่ว่ามีอะไรใหม่ ๆ เช่น ๆ ซึ่ง
กรมก็ยังอยากฝาก เป็นข้อสังเกตไปยังรัฐบาลว่าท่านทำประธานสภาด้วย ไม่ใช่สัก
แต่ว่ามีกฎหมายและในทางปฏิบัติอะไรนี้คืออะไรที่ปล่อยให้ไป ก็ถือว่าเป็นเรื่องทั้งนี้
ครับ อย่างในต่างประเทศเขาถือเป็นเกียรติ เขาก็จะให้แก่การประดิษฐ์ที่ใหม่และ
ก็มีขั้นตอนที่มีสิทธิประดิษฐ์สูง ขึ้นความเจริญก้าวหน้าสูง ขึ้นและต้องพัฒนาประโยชน์แก่ส่วน
รวมได้ เขาจึงจะให้ สิทธิแล้วจะกลายเป็น การตั้งให้การค้าทางค้าปลีกหรือหลัง
หมายความว่าอะไร หมายความว่าต้องมีใครทำอะไรขึ้นมาได้ก็ตนเอง ให้
การคุ้มครองไปแล้ว คนอื่นที่จะมาช่วยคิดเพื่อหาทางให้ดีขึ้นจะคิดหรืออยู่ด้วยการคุ้มครอง
โดยสิทธิบัตรอันนี้ เพราะฉะนั้นเขาจะให้ต่อเมื่อเขาเงินลงทุนทุกอย่างครบหมดแล้ว
โดยเฉพาะอย่างยังมีอะไรเพียงแต่อุตสาหกรรม ต้องทางพาณิชย์กรรมด้วยต้องนำมาให้
เกิดประโยชน์แก่สังคมจำหน่ายได้ผล อันนี้ก็จะช่วยอุตสาหกรรมกัน ได้มีทุนใช้จ่าย
และส่วนรวมก็ดูองด้วย คนงานมีงานทำมากขึ้น คนบริโภคได้ประโยชน์ สังคมเจริญ
ด้วย เราจึงจะให้สิทธิบัตร อันนี้กรมเปรียบเทียบกับอย่างธนาคาร ซึ่งในที่นี้มีนัก
ธนาคารผู้มีเกียรติหลายท่าน ก็คงจะช่วยให้ความเข้าใจต่อไปได้ ก็คนจะชอก
เงินไปลงทุนต้องทำโปรเจกต์ (Project) มาขึ้น ก็คงบอกได้ว่าช่วยสิทธิอะไรได้
แต่ด้วยสิทธิอะไรได้เท่านั้น ธนาคารเขาไม่ให้ เพราะก็ไม่ทำให้เงินเขาไปจมหมัก
หมกเครื่องจักร จมเงินที่ไปติดเป็นค่าที่ดิน ค่าสินค้าสำเร็จรูปแล้ว ค่าแรงงานอื่นอีก

LIART

เข้าไปใหญ่ คนที่อยู่เฉย ๆ ยังจะคิดว่าไปลงทุนแล้วขายไม่ออก เพราะฉะนั้นต้องแสดงว่าขายได้ก็ช่วย ธนาคารถึงจะให้คือมองเห็นหนทางที่จะได้เงินคืนแน่ ๆ เรา มองเห็นหนทางที่ธนาคารก็ไปประโยชน์แก่สังคม คือมีใจให้เงินแล้วเห็นแก่คอก เบี้ย แต่ให้เงินไปเห็นประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ พวกนี้ไปหาประโยชน์แก่ส่วนรวม เพราะในสิทธิบัตรนั้นก็ เช่นเดียวกัน ต้องให้พอ เมื่อคนนี้จะ ไปผลิตได้แล้ว ไปหาประโยชน์แก่สังคมไม่ว่าในท้องถิ่นหรือสังคมนานาชาติ เราจะให้เลย แล้วยังมีสิทธิบัตรสากลอีกของต่างประเทศที่จะคุ้มครอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ที่พิจารณาร่วมกัน มีใจพอเห็นว่าทำได้ผลิตได้ก็ให้เลย แล้วขายได้หรือไม่ก็ช่างหัวมัน อันนี้ไม่ได้ครับ คนอื่นก็เข้ามาแข่งขันไม่ได้ ในที่สุดผลิตออกมาดี แต่ว่าไม่สู้ตลาด ไม่มาสู้มืออยู่บริโลก จะไปประโยชน์อะไร เหมือนอย่าง เวลาที่มีกระบวนการเขียนตรง ๆ ผลิตแล้วก็หลายอย่างที่เกี่ยวกับคาเวียม เกี่ยวกับทางทหาร เกี่ยวกับอะไรต่าง ๆ เราไม่ให้หรือครับสิทธิบัตรทางด้านการพาณิชย์ เพราะว่าอะไร เพราะว่าไม่ได้เกิดประโยชน์อย่างอาหารที่รับไปโคยเป็นเม็ค ๆ รับประทานเหมือนสเค็ค เหมือนรูป เม็คหนึ่งตั้ง เป็น ๑,๐๐๐ บาท ค่าใช้ คนธรรมดาซื้อไม่ได้ เพราะฉะนั้นจกทะเลเป็นไปก็ไม่มีประโยชน์ ผลิตได้จริงรับประทานเหมือนอย่างนั้นจริงแล้วอิมิต้วย รับประทานก็ไม่ต้องถ่ายค้วย อย่างที่สมมุติไปคาเวียมนี่ไปตั้งหลาย ๆ วันเพื่อไม่ให้ถ่ายค้วย ใต้ประโยชน์ตั้งมากมาย เราคิดการะ เรื่องถ่ายเลย แต่เสร็จแล้วมีประโยชน์อะไร เราให้สิทธิบัตรไม่ได้ เพราะว่าขายไม่ได้ต้นทุนมากไม่มีใครซื้อ เพราะฉะนั้นกระผมขอยากขอให้ใคร่ครวญว่า ในเรื่องนี้การให้สิทธิบัตรต้องให้พอเมื่อเกิดประโยชน์แก่สังคมค้วย มิใช่ใคร่คิดว่ากักขังมากอย่างนั้น แล้วท่านเองท่านยอมรับว่าอย่าง ขั้นตอนการ ประคินรัฐที่สูงขึ้นหมายความว่าอย่าง เช่นตัวว่ามีใช้สิ่งประคินรัฐที่มีอยู่แล้ว แล้วก็ทำออกมาที่ขึ้นตอนอย่าง เครื่องยนต์ ๔ สูบก็เข้ามามันน้อยไปนิดเท่านั้นเอง เราก็บอก เป็นการ ประคินรัฐใหม่ให้สิทธิบัตร ไม่ได้ ต้อง เป็นการพัฒนาระบบ เครื่องยนต์ใหม่อย่างที่ว่า

เช่น เป็นลูก เบี้ยวหรือ เป็นระบบไฮพัน เป็นระบบจากน้ำมันมาเป็นลมเป็นน้ำอะไรต่าง ๆ พวกนี้จึง เกิดประโยชน์ส่วนรวมด้วย เราจึงจะให้สิทธิบัตร เพื่อให้เขาได้ค้นคว้าออกมาสู่ตลาด ให้ประชาชนได้ใช้

ที่นี้กระผมมีข้อสงสัยเพิ่มเติมอีกหนึ่ง อย่าง เมื่อก่อนท่านบอกว่ามีข้อ
ข้อ ๒ กระผมเห็นด้วย เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ แล้วต้องมีขั้นตอนการประดิษฐ์สูงขึ้นไป
การที่แยกออกมาให้แล้ว ไม่ต้องไปเขียนรวมกัน แต่อย่างไรก็ตามมีปัญหาอยู่ใครฝาก
เป็นข้อสังเกต คือมีบางท่านสงสัยว่าถ้าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ เราเรียกว่าเป็น
นิวอินโนเวชัน (New innovation) นิวอินโนเวชันคือค้นคว้าได้ขึ้นใหม่ แต่ยังไม่
แน่ชัดประดิษฐ์สูงขึ้นไป อันนี้จะมีปัญหาหรือไม่ในเรื่องสิทธิบัตร ในใจกระผมก็
คิดว่าถ้าตามรูป เรื่องที่คณะกรรมการพาณิชย์การห้ามกันก็คง ไม่มีปัญหา เพราะยังไม่เข้าขั้นตอน
อันที่ ๒ เพราะฉะนั้นถ้าคำตอบของคณะกรรมการพาณิชย์การบอกว่าการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ต้องให้
เป็นการใหม่จริงพอถึงหน้ามือ เป็นหลังมือทางอุตสาหกรรม แต่ยังไม่เข้าขั้นตอนเหล่านี้
ก็ยังไม่ให้สิทธิบัตร ถ้าคำตอบของคณะกรรมการพาณิชย์การจะเป็นในรูปนั้น กระผมก็ขอยืนยัน
ในเรื่องพาณิชย์การของกระผมด้วยว่า ในเรื่องพาณิชย์การมันก็ควรจะได้ช่วย
การที่จะให้สิทธิบัตรนั้นจะต้อง เป็นการประดิษฐ์ที่ได้ผลทางพาณิชย์การ ที่ได้ผลทาง
ค้าอันสมควรส่วนรวม ทางอธิบดีกรมทะเบียนการค้า หรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้จะให้
ไป ก็คง เป็นผลดีแก่เจตนารมณ์ของกฎหมายด้วย มีชื่อว่าเมื่อมีการผลิตคิดค้นขึ้นมา
แล้วก็ให้ไปเลย อันนี้กระผมอยากจะเน้นว่าควรที่จะเข้มงวดในเรื่องการให้ วงเขต
ควรจะจำกัด ต้องเกิดประโยชน์ทุกด้านจะได้มีคนที่ได้รับประโยชน์ มีชื่อว่าค้นคิดใหม่
แล้วก็ให้ไป ทางการแรงขันก็จะคาอยู่แค่นั้น ก็จะไม่มีการกระตือรือร้นขึ้นมาอีก สังคม
จะได้รับผลน้อยกว่าที่ควรไป ขอพระคุณครับ

นายนิพิฐพันธ์ ชาติจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่เห็น
ความจำเป็นคำอธิบายของคณะกรรมการในการที่จะแยก (๑) กับ (๒) คือ (๒) การ

LIART

ประดิษฐ์ซึ่งมีชั้นประดิษฐ์สูงขึ้นไปนั้น คณะกรรมาธิการก็ให้คำจำกัดความไว้ในมาตรา ๘
 ทวี นอกจากนี้ "การประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นไปได้แก่การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์
 โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญ สำหรับบางประเภทนั้น" ธรรมดาของ
 ยกตัวอย่างว่า การประดิษฐ์ขึ้นใหม่นั้นไม่จำเป็นที่จะต้อง เป็นตัวประดิษฐ์ซึ่ง เป็นที่ -
 ประจักษ์โดยยากเลย บางทีอาจจะ เป็นเส้นผมบังภูเขาคือ เมื่อผู้ประดิษฐ์ได้ประดิษฐ์
 ขึ้นมาแล้ว คนที่มีความชำนาญในหลักสามัญในบางประเภทนั้นจะ เข้าใจได้ทันทีโดยไม่มี
 ไรไม่ประจักษ์โดยง่าย ธรรมดาของยกตัวอย่าง เช่นในการประดิษฐ์ เครื่องสูบลม ขึ้นเติม
 เครื่องอัดลมนั้นเรามีเป็นระบบลูกสูบแบบคิสตันไทท์ (Piston type) คือหมาย
 ความว่าเอาลูกสูบอัดลมเข้าไปก็ได้อัดลมมีแรงสูงขึ้น ค่อมามีผู้ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ซึ่ง
 ใช้ระบบสะกรู ใช้สะกรูอัดลมแทน แทนที่จะใช้ลูกสูบ ที่นักวิศวกร เครื่องกลซึ่งมี
 ความชำนาญในระดับสามัญพอ เปลี่ยนคอนเซ็ปต์เขาเข้าใจได้ทันทีว่า สะกรูนั้นก็ใช้ได้
 แต่ก็ไม่เข้าใจใน (๒) เพราะฉะนั้นกรณีที่เครื่องอัดลมนี้ตัวผู้ประดิษฐ์ที่คิดค้นแบบคูลไทท์
 คอนเซนเตรเตอร์ (Cool type compressor) มันนี้ ไม่สามารถจะมาจาก
 ทะเบียนสิทธิบัตรได้เลย เพราะจะมีคนแย้งว่า อ้อ คอนเซ็ปต์เขาเห็นได้ง่าย คนที่มี
 คอนเซนเตรท (Concentrate.) จะเห็นได้โดยง่าย เพราะในทฤษฎีเบื้องต้น
 (principle) ในทางไฮดรอลิกก็ ในทางเครื่องกลต่าง ๆ เห็นได้โดยง่ายอันนี้
 เพราะฉะนั้นกรณีจริงเห็นได้ว่า (๑) หรือ (๒) จะถูกกว่าแทนที่จะเป็น (๑) (๒) และ
 (๓) ขอคุณครับ

นางนก สามเสน วิธ : ท่านประธานสภาที่เคารพ คิฉันขอ
 ชำนิสนทนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้นั่งลงไป เพราะคิฉันเองกำลังสงสัยอยู่เมื่อสักครู่นี้
 ตอนที่ท่านกรรมาธิการได้อธิบายว่าถ้าของ เขาประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ๆ ไม่เคยมีใคร
 ประดิษฐ์เลย แต่ว่าวิทยากรนั้นอาจจะไม่สูงขึ้นก็ได้ ขรรษา ๆ อย่างที่ท่านสมาชิก
 ที่ได้นั่งลงไปทุกแล้ว เราก็บอกท่านนี้ เราไม่ให้สิทธิบัตร แล้วใครเจ้าที่อยากจะ

มากทำ ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าประเทศไทยเรานี้เรื่องวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี-
 อะไรของเรายังก้าวหน้าไม่ทันคนอื่นเขา และถ้าเราทำอะไรขึ้นมาใหม่แล้วเราบอก
 ว่าอันนี้ยังไม่สูงขึ้น คนอื่นเขาก็ประดิษฐ์อย่างนี้เหมือนกัน แล้วในที่สุดคนไทยคนไหน
 เจ้าที่จะได้มีโอกาส หรืออยากที่จะไปประดิษฐ์อะไรขึ้นมา ก็นั่งแต่คอยรับเอาตัวอย่าง
 ที่คนอื่นเขาทำ คิดมันอยากเรียนตามง่าย ๆ ยกตัวอย่างซึ่งอาจจะยังไม่เป็นจริงก็ได้-
 แต่เวลานี้ได้มีขึ้นมาแล้ว อย่างเช่นการทำน้ำทะเลให้เป็นน้ำจืด นวัตกรรมอาจจะ
 ง่าย ๆ ธรรมดา นักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายอาจจะรู้จักได้แยกอย่างไร แต่ว่ายังไม่เคย
 มีใครทำน้ำจืดจากน้ำทะเลขึ้นมา มีคนทำขึ้นมาได้แล้ว อันนี้แปลว่าลิขสิทธิ์ไม่ได้
 อย่างนั้นหรือคะ อันนี้คิดมันอยากจะถาม เพราะฉะนั้นคิดมันจึงขอสนับสนุนท่านสมาชิกคือ
 คุณฉวีทิพย์ว่าไม่ควรจะเป็น (๑) (๒) และ (๓) ควรจะเป็น (๑) หรือ (๒) มาก
 กว่า ขอพระคุณคะ

นางร่ม พรหมโมช บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับ
 คิดมันก็ประ เเค่นอยู่ในการที่ได้กราบเรียนมาแล้วแต่ต้นต้น คือเกี่ยวกับเกณฑ์กรรม ความ
 จริงคิดมันก็มีความเห็นด้วยในเรื่องพาณิชย์กรรมและอย่างอื่น ๆ รวมทั้งหัตถกรรมด้วย
 แต่มีท่านผู้มีเกียรติได้พูดไปแล้ว ในส่วนของคิดมันใครจะขอประทาน เน้นหนักในเรื่อง
 เกษตรกรรม ตามที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงว่าได้อยู่ในมาตรา ๘ ครี นั้น
 คิดมันใครขอประทานกราบเรียนว่าในการที่ได้เขียนไว้ว่า "ในทางผลิตทาง
 อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมในการ เกษตรกรรม" ก็เมื่อเขียน "อุตสาหกรรม"
 ไว้ใน (๓) นี้ได้ ทำไมจึงจะเขียน "เกษตรกรรม" ไว้ไม่ได้ เพราะคำว่า
 "เกษตรกรรม" นี้มีความหมายอย่างใหญ่หลวงสำหรับประเทศไทย ตามที่คิดมันได้
 กราบเรียนมาแล้วขอยกตัวอย่าง ในกรณีที่มีผู้ประดิษฐ์คิดค้นสมมติขึ้นใหม่ ๆ ขึ้น เช่น
 ในกรณีกล้วยไม้ เป็นต้น อย่างนี้จะไม่ให้สิทธิบัตรกับเราหรือ ฉะนั้นคิดมันก็คิดว่าทางที่
 ที่ทางฝ่ายท่านกรรมาธิการได้มาคิดคำว่า "เกษตรกรรม" หรือ "พาณิชย์กรรม"

ออกเสียจากมาตรานี้ ซึ่งเป็นมาตราหลัก มาตรานี้เป็นมาตราหัวใจของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการที่จะให้จดทะเบียนสิทธิบัตรได้ จึงใคร่ขอประทานทราบเรียนให้ท่านกรรมาธิการ ได้พิจารณาโดยรอบคอบ ได้โปรดกรุณาเอาร่างของรัฐบาลมาใช้เห็นจะเป็นการ เหมาะกว่าที่ท่านจะใช้ตามที่ท่านได้กรุณาเข้ามา ขอพระคุณค่ะ

นายแสวง พุทธิสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำอธิบายและคำชี้แจงของคณะกรรมการแล้ว แต่มีข้อคิดอยู่ข้อหนึ่งในมาตรา ๖ (๒) ที่คณะกรรมการได้แก้ไขเป็นว่า "เป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น" เมื่อใช้คำว่า "สูงขึ้น" แล้ว ทำให้ไม่เข้าใจ เหมือนกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมา กระผมมีความรู้สึกที่ว่าบางข้อคิดอะไรใหม่ ๆ ขึ้นไว้ในวงเล็บดังกล่าว แล้วท่านไปเขียนพินัยกรรมไว้ในมาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๘ ทริ คล้าย ๆ กันว่าเขียนแล้วไม่มีใครเข้าใจก็เลยไปให้คำนิยามไว้ ซึ่งที่ถูกแล้วควรจะมีคำนิยามอยู่ในมาตราต้น ๆ แต่ท่านมานิยามไว้ในมาตรา ๘ ทวิ และมาตรา ๘ ทริ ในการที่แก้ไขนี้กระผมรู้สึกว่าถ้าหากเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ และ (๒) เป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น อ่านแล้วไม่เข้าใจ ถ้าหากจะใช้คำว่า "เป็นการประดิษฐ์ที่เป็นการก้าวหน้าในทางเทคนิค" จะดีหรือไม่ และเป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ใน (๓) อันนี้ก็ไม่ใช่อะไร แต่ว่าจะหลายอย่าง อย่างที่ท่านสมาชิกได้อธิบายกันมาหลายท่าน ในข้อที่ว่า "เป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น" นี้กระผมรู้สึกว่าอ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ ถ้าหากจะใช้ตัวอย่างร่างของรัฐบาลที่ชื่อว่า "เป็นการก้าวหน้าในทางเทคนิค" รู้สึกว่าจะเข้าใจได้ดีกว่า กระผมมีความคิดเห็นเช่นนั้นครับ

นายเฉลียว วัชรพุกด์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมใคร่เสนอว่าในมาตรา ๖ (๓) คำที่คณะกรรมการได้เขียนไว้ นั้น รู้สึกว่าจะมีความหมายน้อยไป เพราะว่ามีคำอธิบายในมาตรา ๘ ทริ นั้นได้ระบุไว้เฉพาะเรื่อง อุตสาหกรรม แล้วก็เขียนไว้ว่ามีสิทธิบัตรครับ โดยเฉพาะเรื่องอุตสาหกรรม

กระผมเข้าใจว่าจะรวมในเรื่องหัตถกรรมเข้าไว้ด้วยอย่าง เป็นต้นว่าอุตสาหกรรม
 ของเราขณะนี้ก็มีทั้ง เป็นโรงงานอุตสาหกรรมหรือว่าทอผลิตภัณฑ์มืออะไรต่าง ๆ ก็
 อยู่ในเรื่องของอุตสาหกรรม นี่เป็นเรื่องที่เป็นความเข้าใจของคนทั่ว ๆ ไป นอก
 จากนั้นในมาตรา ๘ ตรี ซึ่งเป็นการอธิบายว่า เป็นประโยชน์ในการผลิตเท่านั้น
 ความจริงแล้วการประดิษฐ์อาจจะไม่เป็นประโยชน์เฉพาะในการผลิตก็ได้ อาจจะ
 เป็นประโยชน์ เป็นต้นว่าอย่างเครื่องจักร หมายความว่าเรามีการประดิษฐ์ที่ขึ้น
 มาที่อาจจะ เป็นการทุนในเรื่องการใช้จ่ายเชื้อเพลิงอะไรต่าง ๆ พวกนี้ แต่ว่าเป็น
 ประโยชน์ในการผลิต เพราะฉะนั้นกระผมใครขอเสนอว่าใน (๑) นั้น ถ้าหากว่าจะ
 เขียนควบคุมไว้ให้กว้างหมดกระผมคิดว่าจะดีกว่าที่จะจำกัดให้น้อยลงไป กระผม
 ใครเสนอแนะว่าควรเขียนอย่างนี้ "เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทาง
 อุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรมหรือพาณิชย์กรรม" กระผมคิดว่า ถ้าจะเขียนไว้แบบนี้
 ก็จะเหมือนกับหรือใกล้เคียงกับร่างที่รัฐบาล เสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
 ผู้ใดจะคิดเห็นอย่างไรอีกหรือไม่ มาตรา ๖ มาตรา ๖ นี้คณะกรรมการแก้ไข -
 มาตราเลย คือมีการคัดร่าง เติมของรัฐบาลหมดแล้ว เขียนขึ้นมาใหม่ทั้งมาตรา มี
 ท่านสมาชิกหลายท่านที่ไม่เห็นด้วย ก็ว่าอยากจะให้แก้ไขเพิ่มเติมก็มี อยากจะให้
 เป็นไปตามร่าง เติมของรัฐบาลก็มี เพื่อความรอบคอบ ก่อนที่เราจะโหวตมัน ขอ
 เชิญคณะกรรมการชี้แจงอีกครั้งหนึ่งครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอคุณ
 ครบท่านประธาน กระผมเข้าใจและเห็นว่าท่านสมาชิกสงสัยเป็นจำนวนมาก ด้วย
 เหนือเองที่คณะกรรมการต้องใช้เวลาเป็นเวลานาน กระผมขอกราบเรียนยืนยัน
 ว่า ทศกัณฐ์ที่เขียนขึ้นใหม่เป็นหลักการสากลและจะต้องมีการร่วมมือระหว่างประเทศ
 เมื่อสักครู่เราได้คัดมาตรา ๕ ออกไป และเนื่องจากไม่มีท่านผู้ใดถามความจริง

มาตรา ๔ ที่ถูกตัดออกไปนั้นถูกย้ายไปเป็นมาตรา ๑๔ ครี ในมาตรา ๑๔ ครี นั้น เราจะเห็นว่าสำนักงานสิทธิบัตรในระหว่างประเทศนั้นจะมีการตรวจการประดิษฐ์ตามเงื่อนไขทั้ง ๓ ประการนี้ ไทยมีระบบเหมือนกันหมดทั้งโลก ในมาตรา ๑๔ ครี เรา จะเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาออกสิทธิบัตรนั้น อธิบดีอาจขอให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์การของรัฐ หรือองค์การระหว่างประเทศตรวจสอบเงื่อนไขทั้ง ๓ ประการนี้ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล ในการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไม่เคยชินกับคำใหม่ ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นกรรมาธิการ เหมือนกันว่า ศักดิ์เทคนิคซึ่งเรายังไม่รู้จักกันนั้นเราจะนำเอาระบบสากลเข้ามาไทยจะใช้ด้วยคำอย่างไร ก็ได้มีการพยายามหาด้วยคำซึ่งจะสร้างศัพท์เทคนิคขึ้นมาทั้งนี้กระผมก็เห็นว่าศัพท์เทคนิคเหล่านี้อาจจะใหม่สำหรับเมืองไทย แต่กระผมขอทราบเรียกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของระบบสากล เราเองเพิ่งมีกฎหมายนี้เป็นครั้งแรก สำหรับปัญหาคำว่า "อุตสาหกรรม" นั้น จะรวมพาณิชย์กรรมหรือรวมหัตถกรรมเพียงใดหรือไม่นั้น ความจริงปัญหาคำนี้ในชั้นกรรมาธิการก็ถกเถียงกันมาก ว่าอุตสาหกรรมมีความหมายเพียงใด หัตถกรรมนี้ซึ่งเป็นการผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร สมมุติว่าในหมู่บ้านหนึ่งอาจจะทำอะไรรวมกันหลาย ๆ คน โดยไม่ใช้เครื่องมือเลยแล้วมาขายระกันหรือร่วมกัน อันนี้ก็เป็นอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านสุดท้ายบอกว่าอันนี้น่าจะเป็นอุตสาหกรรมเหมือนกัน แต่เราคงจะเห็นว่าความเห็นอย่างนี้เรามีข้อโต้แย้งได้ เมื่อมีข้อโต้แย้งไว้ว่าหัตถกรรมที่ทำกันเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้านแต่รวมกันแล้วส่งของเป็นจำนวนมากอันนี้ไม่ใช่โรงงาน เป็นการหัตถกรรมภายในบ้าน แต่รวมกันมีมาเก้ตั้งพร้อมกันด้วยเหตุนี้เองเราจึงได้เพิ่มคำว่า "หัตถกรรม" ขึ้นมา ซึ่งในระยะแรกไม่มี คำว่าแน่นอน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านอาจจะเห็นว่าอุตสาหกรรมนั้นรวมถึงหัตถกรรมด้วยก็ได้ ที่มีปัญหาว่าพาณิชย์กรรมรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ความจริงเป็นผลสรุป อุตสาหกรรมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการพาณิชย์กรรม เพราะไม่อย่างนั้นผลิตออกไปแล้วไป

เพลงคลอง คง เป็นไปไม่ได้ คราวนี้ถ้าหากเรารู้ว่าเราพูดถึงอุตสาหกรรมซึ่งแน่นอนครับ อุตสาหกรรมจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมาค้าขายได้ คือมีการพาณิชย์กรรม คงไม่ถ้าหากว่าเราจะ เพิ่มลง ไปคณะกรรมการก็ไม่รักของ แต่จะไปเพิ่มในมาตรา ๗ ครับ ว่าอุตสาหกรรมในที่นี้จะให้รวมอะไรบ้าง ก็ใส่ไปในนั้นรวมทั้งหมกซึ่งทางคณะกรรมการก็ไม่รักของ แต่ในมาตรา ๖ (๓) นี้กระผมอยากจะเรียนว่าอุตสาหกรรมนั้นเป็นเรื่องหลัก คือหมายความว่าทอง เป็นการผลิตซึ่งจะก่อให้เกิดการผลิต แต่แน่นอนนะครับ การผลิตประชาชนได้ใช้ประโยชน์ หมายความว่าค้าขายได้คุ้มแล้วไปขยายความในมาตรา ๗ ครับ ตรงนั้น คณะกรรมการไม่รักของที่จะเพิ่มส่วนด้วยค่าการเรียงลำดับนั้นคิดว่าเพื่อความเข้าใจ และเพื่อให้ตรงกับมาตรฐานระหว่างประเทศ กระผมอยากจะขอเรียนว่าให้คงไว้ตามเดิม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่ามาตรา ๖ นี้มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ถ้าท่านสมาชิก เห็นว่าร่างเดิมของรัฐบาลรัดกุมดีแล้ว จะเอาตามร่างเดิมของรัฐบาลก็ได้ แต่ถ้าเห็นว่าร่างเดิมของรัฐบาลไม่รัดกุม สมควรจะแก้ไขอย่างใดคณะกรรมการขอแก้ไขนั้น ผมจะเปิดโอกาสให้อีกทีหนึ่งว่าถ้าเห็นสมควรจะมีการแก้ไขแล้วก็ขอให้ท่านผู้รู้ได้กรุณาแนะนำอีกทีหนึ่งว่าควรแก้ไขอย่างไร แล้วคณะกรรมการรวมทั้งจะแก้หรือไม่แก้ ก็มาลงมติกันอีกทีหนึ่งถ้าเมื่อจะแก้ ตอนนั้นผมจะขอมติว่ามาตรา ๖ นี้จะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือสมควรจะแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมลงมติให้แก้ไข คณะกรรมาธิการจะแก้ไขโดยคำอภิปรายหรือไม่ คงไว้ความ
นี้ใจหรือไม่ครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะ
กรรมาธิการขอแก้ไขโดยคำความที่ท่านสมาชิกได้กรุณาแนะนำไว้ คือในหน้า ๓ หลัง
(๒) เดิมคำว่า "และ" ในตอนท้ายเป็น "การบดขยี้ที่มีชั้นการบดขยี้สูงขึ้นไป" และ
เดิมคำว่า "และ" ทั้งนี้เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าจะจกสิทธิบัตรได้นั้น ต้องประกอบทั้ง
๓ ประการ และขอแก้คำตอนท้าย (๓) ว่า "รวมทั้งหัตถกรรมด้วย" คำนี้ไม่คัดออก
แล้วก็พิจารณาไปแก้รวมกันในมาตรา ๘ ทวิ ให้มีคำว่า "หัตถกรรม" อยู่แล้ว ถ้ามี
ปัญหาที่เรื่อง "พาณิชย์กรรม" ซึ่งจะเพิ่มทางคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๖
ก็เห็นว่ามีการแก้ไข แล้วคณะกรรมาธิการบอกว่าจะแก้ไขตามที่ขอแก้ไข
ใหม่ มีท่านผู้ใดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็เชิญนะครับ ท่านผู้มีความรู้จะขอปรับปรุง
อย่างไรก็ว่ามา

นางกนก สามเสน วิจิตร : ทำหน้าที่ประธานสภาที่เคารพ คิดฉันเห็นว่า
อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้กล่าวชี้แจง เมื่อสักครู่นี้ เกี่ยวกับเรื่อง
หัตถกรรมนั้น คิดฉันคิดว่า เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย การที่จะ
ไปคัดออกนั้นคิดฉันคิดว่า จะทำความเสียหายมาสู่ประเทศมากกว่า คิดฉันเชื่อเหลือเกิน
ว่าการที่เราพยายามจะออกกฎหมายสิทธิบัตรนั้น เราไม่ใช่ว่าจะออกเพราะว่าประเทศอื่น
เขาออกกัน เราไม่ใช่จะออกเพราะว่าเขาประเทศอื่นเขาทำกันอย่างนี้ เราก็ทำอย่างนี้
ด้วย ไม่ใช่จะออกเพราะว่าเขาประเทศอื่นเขาใช้จำนวนอย่างนี้ เราก็ใช้จำนวนอย่าง
นั้นด้วย แต่ก็คิดว่า การที่เราไม่พระราชบัญญัติสิทธิบัตรนั้น เราต้องการที่จะสนับสนุน
ให้คนไทยเรามีการคิดค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ แล้วก็สามารถที่จะได้ประโยชน์จากการค้นคว้า

นั้น เพราะฉะนั้นในการที่เราจะออกอะไรมาขึ้น ก็ฉันคิดว่าเราจะต้องคำนึงถึงเรื่อง
 ของประเทศเราเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องหัตถกรรมนั้น ประเทศไทยก็มีชื่อว่าเป็น
 เป็นผู้ที่มีฝีมือในเรื่องหัตถกรรมเป็นอย่างมาก และเวลานี้เราจะเห็นว่าในเรื่องของ
 หัตถกรรมบางอย่างได้ถูกพ่อค้า นักธุรกิจ ใ้พยายามเอาหัตถกรรมเหล่านั้นมา
 เปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรม ทำให้คุณค่าในทางหัตถกรรมของเราเสียไป และในเรื่องนี้
 ก็ฉันก็คิดว่าถ้าหากจะไปตั้งคำว่า "หัตถกรรม" ออกอย่างที่ทำประธาณคณะ
 กรรมวิธีการได้ เห็นด้วยกับสมาชิกบางท่านแล้วขอตั้งออก ก็ฉันก็เห็นว่าสิ่งนั้นจะทำให้
 ให้เสียประโยชน์แก่คนไทยในการที่จะเพิ่มเรื่องของ เกษตรกรรมและพาณิชยกรรมนั้น
 ก็ฉันเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรจะทำ อย่างไรก็ตามก็ฉันยังไม่เห็นด้วยอยู่นั้นเองในการที่จะ
 ให้อำนาจ (๑) (๒) และ (๓) ก็ฉันคิดว่าควรจะเป็น (๑) หรือ (๒) และ (๓) มาก
 กว่า ขอพระคุณค่ะ

ประธานสภาวิธีบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เหตุผล
 ต่าง ๆ สมมติว่าอภิปรายกันมาแล้ว ผมอยากขอเพียงแค่ว่า ใครจะแนะนำให้แก้ว่า
 อย่างไร เท่านั้น จะได้องมติกันไว้

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ทำหน้าที่ประธานสภาที่เคารพ กระผม
 พันเอก กมล เรืองวุฒิ สำหรับมาทราบนักระผมเห็นว่าเป็นการเขียนนิยามศัพท์ขึ้นมา
 ชำซ้อนกับในบททั่วไป อย่างเช่นใน (๑) บอกว่าเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ที่มีอยู่แล้ว
 ในบททั่วไปตามร่างกฎหมายฉบับนี้ การประดิษฐ์นี้หมายความว่า การคิดค้นหรือคิดทำ
 ขึ้นอันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใด ๆ ขึ้นใหม่ "ขึ้นใหม่" ที่มีอยู่แล้ว แต่
 ไปเขียนวิเคราะห์ศัพท์ที่ขึ้นใหม่ในมาตรา ๘๐ ว่า การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้แก่การ
 ประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว กระผมเลยสงสัยว่าถ้า (๑) เป็นการประดิษฐ์
 การประดิษฐ์นี้ตามนิยามศัพท์คือประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ถ้าไม่ประดิษฐ์ใหม่ก็ไม่มีใครจะมาขอ
 จกทะเบียน อันนี้กระผมว่าอยู่ในบททั่วไปอยู่แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่ใจครับ
คุณกมลจะให้แก้เป็นอย่างไร จะได้ขอมติได้ง่าย ๆ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : "เป็นการประคอง" นี้ก็พอแล้ว ไม่ต้อง
บอก "ขึ้นใหม่" เพราะว่า "การประคอง" นี้ก็พอแล้ว ไม่ต้องบอก "ขึ้นใหม่" เพราะ
ว่าการประคองนี้ในนิยามศัพท์ก็หมายถึงว่าการประคองขึ้นใหม่อยู่แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : นอกจาก
ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการหมดนะครับ คุณถามว่าอย่างไร อุดมคติของคุณ

นางกนก สามเสน วิส : ท่านประธานที่เคารพ คิดนึกว่าการ
ประคองที่ขอรับสิทธิบัตรได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้ คือเป็นการประคอง
ขึ้นใหม่หรือ เป็นการประคองที่มีชั้นการประคองสูงขึ้นและ เป็นการประคองที่สามารถจะ
ประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรม เกษตรกรรม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เอาละ
ครับ มี ๒ โซลูชั่น (Solution) แล้ว มีท่านผู้ใดจะแก้เป็นอย่างอื่นอีกครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานครับ ถ้าหากเราไปดู
ตามทีละคณะกรรมการได้แก้ไขโดยมาตรา ๒ ตัดร่างเดิมของรัฐบาลออก แล้วใช้คำ
ว่า "ภายใต้บังคับความมาตรา ๔" การประคองที่ขอรับสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วย
ลักษณะดังต่อไปนี้ คือ (๑) (๒) (๓) หมายความว่าจะต้องมีถึง ๓ ข้อ เพราะ
ฉะนั้นกระผมใครขอเสนอเปลี่ยนแปลงเป็นดังนี้ ใน (๑) นั้น กระผมขอใช้คำว่า
"เป็นการประคองขึ้นใหม่ที่มีการประคองสูงขึ้น" เอา (๒) ไปอยู่ (๑) และ (๓)
มาเป็น (๒) กระผมขอเสนออย่างนี้ จะดีกว่าครับ เพราะ (๑) และ (๒) สาระ
เกือบจะคล้ายคลึงกัน กระผมขอใช้คำว่า (๑) "เป็นการประคองขึ้นใหม่ที่มีการ
ประคองสูงขึ้น" แล้วก็ (๓) (๒) ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เอา (๒)

LIRT

ขึ้นก่อน (๑)

นายบรรหาร ศิลปอาชา : มีโค้กรับ (๒) ตกทิ้งไปเลยครับ และ
ก็ไปใช้คำพูด (๑) ว่า "เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์สูงขึ้น" แล้วก็
(๑) (๒) ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
จะเสนอให้แก้ไขเป็นอย่างอื่นอีก

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ทำหน้าที่เคารพ กระผมคิดว่าเรื่องนี้
เป็นปัญหาของหลักการอยู่สักหมอบตรงที่ว่า จะแก้อย่างไรนั้นจะต้องเรียนถามคณะ
กรรมาธิการเสียก่อนว่า จะยอมแก้ไขหลักการที่แก่น้ำหรือไม่ว่าก็คือท่านสมาชิก
นั้น อยากจะให้เรียกว่า "การประดิษฐ์ขึ้นใหม่" ในอย่างหนึ่ง กับ "การประดิษฐ์ที่มี
ขั้นตอนการประดิษฐ์สูงขึ้น" ในอีกอย่างหนึ่ง คืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ แต่ที่คณะกรรมา
ธิการเรียนมานี้คง เป็นทั้ง ๒ อย่าง เพราะฉะนั้นการจะแก้อย่างไรจะต้องอยู่ที่ว่า
หลักการนั้นจะเอาอย่างไร ท่านกรรมาธิการจะยอมอย่างไรเสียก่อน จึงจะแก้ได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
ผู้ใดจะเสนออีกหรือไม่ครับ คณะกรรมาธิการจะได้เก็บไปคิด เชิญคณะกรรมาธิการ
ครับจะรับฟังความเห็นของ สมาชิกแก้ไข

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมาธิการ) : กระผมใคร่ขอกราบ
เรียนทำหน้าที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงอาจจะ เป็นเพราะ
ว่าคณะกรรมาธิการไม่สามารถที่ชี้แจงให้เข้าใจก็ได้จึงเกิดความเข้าใจผิดในบาง
ประการ

ก่อนขึ้นกระผมจะ เคารพความถึงการประดิษฐ์เสียก่อน การประดิษฐ์ที่เรา
ได้เขียนไว้ว่า หมายถึงการคิดค้นหรือคิดทำขึ้นอันเป็นของใหม่ซึ่งผลิตกันหรือกรรมวิธี
ใดขึ้นใหม่ ที่ต้องใส่ "ขึ้นใหม่" นี้มีความที่หมายความว่า "หรือการกระทำใดที่ทำให้ขึ้น

LIART

ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี" หมายความว่า การผลิตที่เราแยกเป็น ๒ ประเด็น คือ ๑. เป็นการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น เช่นว่ามีเครื่องบินเจตชนะนี้อยู่แล้ว เราปรับปรุงให้ดีขึ้น เป็นอิมปรูฟเมนต์คือการทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว หรือมีกรรมวิธีในการผลิตสินค้าอยู่แล้ว ในขณะที่เราปรับปรุงกรรมวิธีให้ดีขึ้น นั่นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เป็นการประดิษฐ์ของใหม่ขึ้นมาเลยครบยังไม่ได้อยู่ในโลกนี้ นั่นจึงต้องมีคำว่า "การผลิตขึ้นใหม่" ถ้าพูดภาษาอังกฤษขอประทานโทษใช้คำว่า นิวโปรดัคท์ออนนิวโพรเซส (New product on new process) นั้นเป็นอิมปรูฟเมนต์ กระบวนการแบบนี้ ไม่ได้ลอกฝรั่งนะครับ เพราะเป็นอย่างไร คือการประดิษฐ์ที่ซอร์บลิทมิเตอร์ไค่นั้นมี ๒ ประเด็น คือ ๑. เราผลิตอะไรขึ้นมาใหม่ซึ่งไม่มีในโลกเลย ก็ปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้ว ดังนั้นคำว่า "การประดิษฐ์" นั้นต้องมีขึ้นใหม่หรือการกระทำใด ๆ ที่นั้นต้องมานั้นในมาตรา ๒ นี้ก็เป็นหลักการคำว่า "ใหม่" ใน (๑) ก็กับการที่มีการผลิตสูงชันต่างกัน คำว่า "ใหม่" นั้นมองในแง่การ เปิด เผย หมายความว่าแม้การผลิตใดก็ตามจะมีชั้นการ ผลิตสูงชัน ถ้าบุคคลนั้นได้เปิดเผยให้บุคคลอื่นรู้หรือเปิด เผยแล้วอาจจะมีคนคิดประดิษฐ์ ๒ คน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งที่อาจจะต่างคนต่างคิด อีกคนหนึ่งคิดได้ เหมือนกันไม่เปิดเผยอย่างนี้ไม่ถือเป็นของใหม่ เพราะหลักการออกสิทธิบัตรนั้นมีหลักเกณฑ์อยู่ว่า รัฐบาลจะออกสิทธิบัตรคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์ใหม่เพื่อตอบแทนผู้ประดิษฐ์ที่มาเปิดเผยความลับให้กับสาธารณชนเพื่อสาธารณชนจะได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป แล้วเมื่อสิทธิบัตรสิ้นอายุจะให้นำไปใช้ได้ - หลักเกณฑ์ หรือแนวความคิดสำคัญของกฎหมายสิทธิบัตรคือ ต้อง เอาความลับนั้นมาเปิดเผย ถ้าความลับนั้นได้เปิดเผยแล้วจึงไม่ถือเป็นของใหม่ แล้วสิ่งที่สิ้นการ ผลิตสูงชันนั้นอาจจะไม่ใหม่ก็ได้ จึงต่างกันตรงนี้ กระบวนการเขียนหน้าสมาชิกผู้มีเกียรติ อันนี้ไม่ได้ เป็นการกีดกันคนไทยเลย แต่กลับเป็นการรักษามูลประโยชน์ของคนไทยที่ไม่ให้ใครเอาสิ่งง่าย ๆ มาขอทศ คือทุกอย่าง ๆ จะต้องมีการทำให้ดีขึ้นเป็น

เป็นงานที่มีผลงานที่ชัดเจนไม่ใช่ว่าเอาของง่าย ๆ มาจก แต่ถึงแม้จะคิดขึ้นมาแล้ว ๒ คน ถ้าอีกคนหนึ่งไปเปิดเผย อีกคนหนึ่งก็จกไม่ได้ เพราะไม่ใหม่แล้ว ไม่มีความลับแล้ว กระผมไม่ใคร่ทราบเรียนวิงวอนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาโดยรวมครบแล้ว ทั้ง ๓ ประการ แต่ท่านสมาชิกจะแก้ไข คณะกรรมาธิการคงไม่ขัดข้อง แต่ใคร่ทราบเรียนด้วยความเคารพว่า หลักอันนี้ได้พยายามศึกษาโดยรวมครบ แล้วก็ใหม่กับชั้นการผลิตสูงขึ้นไปต่างกัน ใหม่นั้นก็เปิดเผยแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะกรรมาธิการยืนยันนะ ครับว่าที่ท่านสมาชิกที่ท้วงท้วงมานี้ยังไม่แก้

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ขอยืนยัน ถ้าแก้แล้วไปหมดเลยครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานครับ เมื่อก่อนกระผมฟังท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงไปแล้วก็พอเข้าใจ (๑) วัตถุประสงค์ของคณะกรรมาธิการคือต้องการบัญญัติไว้ว่าเป็นการผลิตขึ้นใหม่ซึ่งไม่มีในโลกเลย ทั้งนี้กระผมสงสัยถ้าหากท่านชี้แจงให้กระผมเข้าใจใน (๑) ว่า มีสิ่งผลิตใหม่ซึ่งไม่มีในโลกเลยนี่อะไรบ้างที่จะผลิตขึ้นมา ส่วน (๒) กระผมเข้าใจแล้วว่าเป็นการประดิษฐ์ที่มีการผลิตสูงขึ้นไปหมายความว่าอุตสาหกรรมไทยที่มีเครื่องจักรแล้วอิมพอร์ตทำให้ขึ้นมาดีกว่าเดิม อันเข้าอยู่ใน (๒) กระผมเข้าใจเป็นสิ่งที่ท่านกรรมาธิการชี้แจง เมื่อสักครู่นี้ ทั้งนี้ (๑) ถ้ากระผมชี้แจงให้กระผมทราบว่า การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่ไม่มีในโลกยกตัวอย่างสักข้อหนึ่งได้หรือไม่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อะไรบ้าง กระผมจะได้ไม่ตกใจ ขอบคุงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดมีความคิดเห็นอย่างไรอีกครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี

ความจริงมาทราบที่คณะกรรมการไปแก้ไขเข้า เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกที่มีสิทธิจะอภิปรายได้และมีสิทธิจะคัดค้านด้วยคำโต้ ถ้าด้วยคำของคณะกรรมการไม่รักคุณแต่คณะกรรมการท่านว่าของท่านรักคุณแล้วท่านไม่ยอมแก้ ทั้งนั้นก็แล้วที่ประชุม ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรยินยอมตามที่คณะกรรมการแก้ไขหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรยินยอม ไปรยกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่ให้ความยินยอมจะโต้ขอมติไปประเด็นต่อไป ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรยกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่ามาตรา ๖ นี้ที่ประชุมลงมติยินยอมแก้ไขตามคณะกรรมการ เฉพาะราชการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังสงสัยการแก้ไขของคณะกรรมการที่ไปเปลี่ยนหลักเกณฑ์ใหม่ เป็นนิยามคำว่า "การประkinธุ์ขึ้นใหม่" กับ "งานที่ไม่ได้ประkinธุ์ขึ้นใหม่" เสียจนขอบเขตกว้างไป ถ้าไม่มีความจำเป็นในทางเทคนิคเรื่องสิทธิบัตร เป็นอย่างอื่น ความในวรรคแรกกับวรรคสองของข้อความร่างเดิมของรัฐสภาจะได้หรือไม่ เพราะเหตุที่ว่าร่างเดิมของรัฐสภาเน้นชัดเจนที่คนทั่วไปจะอ่านเข้าใจได้พอไปแก้แล้วอ่านไม่รู้ว่าจะไร เป็นอะไร

ประการที่ ๒ กระผมยังสงสัยถ้าไปเติมว่า (๔) (๕) นั้นจะเป็นการขัดกับ (๒) หรือไม่ เพราะเหตุที่ว่าใน (๒) นั้นเราพูดถึงการเปิด เผยว่าถ้าได้มีการเปิดเผยแล้วไม่ว่าจะเพิ่งเริ่มเปิด เผยหรือเปิดเผยกันเป็นปี ๆ มาแล้วก็ไม่ถือว่าเป็น

LIART

งานใหม่ แต่ว่า (๔) โฉม การขอรับสิทธิบัตรซึ่งจะต้อง เป็นการ เปิด เผย อยู่ เหมือนกัน กลับไปกำหนดไว้ว่า จะต้องขอไว้แล้วเกินกว่า ๑๒ เดือน ถ้าขอยังไม่ถึง ๑๒ เดือน แปลว่ายังเป็นงานใหม่ คนอื่นมาขอได้อย่างนั้นหรือ พึงรู้สู้คิดว่า จะขัด ๆ กันอยู่ ขอขอบพระคุณครับ

นางแรม พรหมโอบ บุษยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ก็ฉัน ก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกซึ่ง เพิ่งได้นั่งลง คือมาตรา ๙ นี้ ท่านกรรมาธิการได้ไปชัก ข้อความในร่าง เติมของรัฐบาลออกไหม ก็ฉันเห็นว่าควรจะคงตามร่าง เติมในมาตรา ๙ (๑) ส่วนข้อความที่เติมไว้ในวรรคหนึ่งนั้นควรตัดออก และวรรคสอง ที่ท่าน กรรมาธิการได้เติมไว้ก็ควรตัดออกเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นฉันยังมีข้อความซึ่งขอ ประทานกรวยเวียนใน (๓) (๔) (๕) และวรรคต่อจาก (๕) ลงไป คือท่านคณะ กรรมาธิการได้ไปเติมคำว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้" หลังจากคำว่า "ขอรับสิทธิบัตร" การที่เติมไว้ เช่นนี้มีความจำเป็นประการใดจึงจะต้องเขียนเติมว่า "ตามพระราช บัญญัตินี้" และยิ่งกว่านั้นใน (๒) ก็มีว่า "ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร" เช่นเดียวกัน แต่ ไม่มีคำว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้" ก็ฉันจึงเห็นว่าถ้าหากให้เป็นไปตามร่าง ของคณะ กรรมาธิการแล้ว ควรจะพิจารณาว่าจะใส่ลงไปหรือไม่ ถ้าจะเอาอย่างไรก็ควรจะ ให้เหมือน ๆ กัน นอกจากนั้นฉันขอให้พิจารณามาตรา ๙ ตรี ซึ่งทางคณะกรรมา ธิการได้เพิ่มเติมไว้แล้ว ก็ฉันก็ยัง เห็นอยู่ว่าการที่คณะกรรมาธิการได้เขียนไว้เพียง - อุตสาหกรรม จริงอยู่รวมทั้งหัตถกรรมและการเกษตรกรรมนั้น ก็ฉันอยากให้ตัดคำว่า "รวมทั้งหัตถกรรมและการ เกษตรกรรม" ออก คงใส่ว่า "ไม่ใช่ประโยชน์ในการผลิต ทางเกษตรพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมด้วย" เพราะเหตุว่าฉันได้ กรวยเวียนแล้วตั้งแต่แรกว่าเกษตรกรรมก็ดี พาณิชยกรรมก็ดี เป็นหลักการอันสำคัญ ของกฎหมายฉบับนี้เหมือนกัน และตามร่าง ของรัฐบาลก็ เขียนเน้นอย่างมาตลอดว่า เกษตรกรรมนำหน้า แคว้นมาตรา ๙ ตรี ท่านกรรมาธิการใส่ว่า เหมือนว่าการ

เกษตรกรรมและพาณิชยกรรมของประเทศไทยกับไม่ใช่เป็นเรื่องหลักของประเทศไทย กลับคิดไปว่าการอุตสาหกรรมเป็นหลักของประเทศไทยยิ่งกว่าที่ท่าบริหารราชการได้— ซึ่งแจ้งว่าเป็นเรื่องการกระทำตามหลักสากล ก็ฉันคิดว่าหลักสากลที่เขาทำกันที่มีประเทศอื่นนำเรื่องอุตสาหกรรมเป็นเรื่องใหญ่ นั้น ประเทศเหล่านั้นไม่มีการเกษตรเป็นหลักมีแค่อุตสาหกรรมเป็นหลัก เขาจึงใช้อุตสาหกรรมเท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๘ พวิ กับมาตรา ๘ ตรี ขอเอาไว้ก่อน เอามาตรา ๘ เฉย ๆ ครับ

นายบรรณบุญ ฉัตรดี : ขอมติคุณกรวยตามประธานที่เคารพกระผม บรรณบุญ ฉัตรดี กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนตามที่คุณมีชัย ที่ได้อภิปรายไปแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคแรก คือที่ขอให้กว้างของรัฐบาลไว้ว่า "การประคองรัฐคงต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการประคองรัฐขึ้นใหม่" เพราะอะไร เพราะว่ารับกับ (๖) เค็มเหมือนกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง (๖) ที่แก้มาที่เราไปหาค้นไปแล้วความกว้างของคณะกรรมการก็ยัง สอดคล้องอยู่กับร่าง เค็มของรัฐบาล มาตรา ๘ วรรคแรกนี้ เพราะความกว้างที่เราไปมาตรา ๖ บัญญัติว่า "การประคองที่ขอรับสิทธิบัตรใดต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นการประคองรัฐขึ้นใหม่" เพราะฉะนั้นมาตรา ๘ บัญญัติว่า "การประคองรัฐคงต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการประคองรัฐขึ้นใหม่" ก็รับกันแต่คณะกรรมการได้มาแก้มั้งนอกจากอ่านแล้วพวกหัวยังชอบกลอีกอ่านแล้วต้อง คิดคอบหลายอันก็ไม่ได้รับอะไร แล้วจะเป็นฐานสำหรับสิ่งอื่น ก็ไม่ได้เป็นฐานสำหรับอะไร เหมือนกัน คืออย่างที่คุณกรวยว่า การประคองรัฐขึ้นใหม่ ได้แก่การประคองที่ไม่ได้ เป็นงานที่ปรารถนอยู่แล้ว เหมือนกันว่าคุณกรวยว่ามีอะไรข้องใจเกี่ยวกับงานที่ปรารถนอยู่แล้วว่ามีความสำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาก— ถ้าหากว่าในมาตรา ๖ คณะกรรมการไปเขียนอย่างนี้กระผมเห็นด้วย คือถ้าเขียนว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๘ การประคองที่ขอรับสิทธิบัตรใดต้องไม่เป็นงาน

ที่ปรากฏอยู่แล้ว" เขียนอย่างนั้น แล้วก็ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้ คือ ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ อันนี้ก็มาพบกับอันหลัง ในมาตรา ๘ กระทบจำเป็นต้องทุกข้อที่หนึ่ง เพื่อเน้นอันนั้นว่าขอรับสิทธิบัตรไม่ได้คือต้อง เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว แต่ในมาตรา ๖ ไม่มี เมื่อไม่มี มาเขียนทำไม่ครบในมาตรา ๘ ในมาตรา ๖ ที่เราจะให้สิทธิบัตรก็ให้สิทธิบัตรงานที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ไม่ใช่ในงานที่มีอยู่แล้ว นี้เราไม่มี เมื่อไม่มีในกิตติกรรมความรู้เป็นเพราะฉะนั้นในมาตรา ๘ ความร่างของรัฐบาลจึงสอดคล้องกับมาตรา ๖ ซึ่งรับกันมาตลอด แล้วก็เหมาะสำหรับที่จะรับต่อไปในมาตราอื่น ข้างหลัง ๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ว่าอะไร เพราะฉะนั้นกรมก็อยากจะให้คงไปตามร่างเดิม และคัดข้อความ "ได้แก่การประดิษฐ์นี้ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว" และงานที่ปรากฏอยู่แล้วให้หมายถึงการประดิษฐ์ดังต่อไปนี้ด้วย" ออกหมดเลย กรมกรรมาธิการเรียนในขอบเขตที่หาประชาชนได้กำหนดมาให้อภิปรายในชั้นนี้เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะกรรมาธิการไปרכזแจ้งครับ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมาธิการ) : ร่างตามมาตรา ๘ นั้น ได้กลับหลักการของร่างรัฐบาล ทั้งนี้เพราะคณะกรรมาธิการเห็นว่ามาตรา ๘ นั้น ควรเขียนเป็นคำนิยามของมาตรา ๖ (๑) คือคำว่า "ใหม่" นั้นหมายความว่า เช่นไร ในการร่างหรือในการให้คำนิยามคำว่า "ใหม่" นั้น เราได้ดูหลักการตรวจสอบเป็นหลักว่า ในการตรวจความใหม่นั้นเราเห็นว่างานนั้นได้ถูกเปิดเผยแล้วหรือยัง การที่เราจะพิจารณาว่างานนั้นถูกเปิดเผยแล้วหรือยัง โดยหลักการแล้วเราจะดูงานที่ปรากฏอยู่แล้วเป็นหลักการทางศัพท์ภาษาตั้งถนัดคือ ไทป์ออฟอาร์ต (Type of art) แล้วสำนักงานสิทธิบัตรที่ตรวจสอบทั่วโลกที่เราอาจจะขอความร่วมมือนั้นเขาจะมีเรคคอร์ด (Record) คือบันทึกของไทป์ออฟอาร์ตอยู่ก่อนแล้ว แต่เนื่องจาก

ว่าให้ข้อพิจารณา ความหลักต่างประเทศที่มีปรากฏอยู่ในต่างประเทศหรือมีที่ปรากฏอยู่แล้วจริง ๆ เราจึงได้เขียนเป็นวรรคสองไว้ว่า "งานที่ปรากฏอยู่แล้วให้หมายความถึงการประดิษฐ์คงต่อไปนี้ด้วย" เราจึงอธิบายว่างานที่ปรากฏอยู่แล้วนั้นไม่เป็นเพียงงานที่มีอยู่ในสำนักงานสิทธิบัตรทั่วโลก แต่อาจจะเป็นงานทั้งข้อไปนี้ เช่น คำขอรับสิทธิบัตรที่ขอไว้ในต่างประเทศ เป็นเวลาเกินกว่า ๑๒ เดือน อย่างนี้เป็นต้น หรือการปฏิบัติที่มีการขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วในราชอาณาจักร แต่ข้อใดละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร ทั้งนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเขียนรวมงานดังกล่าวไว้ในคำนิยามของคำว่า "งานที่ปรากฏอยู่แล้ว" ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ธรรมดาของกฎหมายเขียนเพียงเท่านี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เพื่อประหยัดเวลาเราจะว่ากันเป็นตอน ๆ จะได้ไม่ยาวจนเกินไป ในมาตรา ๘ นี้ คุณมีชัยกับคุณธรรมบุญเห็นว่าวรรคหนึ่งกับวรรคสองควรจะให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ใจหรือไม่ครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ธรรมดาของข้อแจ้งเพิ่มเติมความจริง เราไม่ได้เปลี่ยนหลักการ เราเปลี่ยนวิธีเขียน ถึงแม้ว่าทางคณะกรรมการจะได้เปลี่ยนวิธีเขียนแล้ว เราจะเห็นว่า เมื่อการอภิปรายในมาตรา ๖ มีสมาชิกบางท่านยังคิดว่าใหม่นั้น หมายถึงการประดิษฐ์ใหม่ แต่ความจริง "ใหม่" ในที่นี้หมายความว่างานที่ไม่เคยปรากฏออกมา คือไม่ใช่ไปคุเอกสารใด ๆ ที่เขาเผยแพร่มาแล้ว แต่ว่ายังไม่มีการผลิต ก็เอามาจดไว้เป็นของตัวเอง ค่ายเทคโนโลยีและกรมคณะกรรมการจึงได้เพิ่มมาตรา ๘ วรรคต้นขึ้น เราจะเห็นว่า มาตรา ๘ วรรคต้น คณะกรรมการใช้คำว่า "การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้แก่การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว" เพื่อที่จะให้เห็นว่า "ใหม่" ในที่นี้เป็นเรื่องการเปิดเผย ไม่ใช่เป็นเรื่องการผลิตในทางด้านวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการไม่ขัดข้องถ้าหากจะกลับไปเหมือนกับคุณมีชัยเสนอ เพราะว่าขอเท่ากัน แต่ว่าอันนี้ธรรมดาของกร

เรียนโดยความเคารพจริง ๆ ว่า เราอยากจะให้แนวความคิด หรือหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนว่า "ใหม่" ในที่นี้หมายถึงอะไร เพราะถ้าเขียนไปอย่างที่คุณมิชัยเขียนเสนอขึ้น เราจะเห็นว่าคนที่อ่านข้างนอกจะประสบปัญหาเหมือนกับที่อภิปรายในมาตรา ๖ ว่า "ใหม่" นี้ คือใหม่ทางวิทยาศาสตร์ใช้หรือไม่ ดังนั้นจะเห็นว่าในมาตรา ๘ นี้ ถ้าเราอ่านวรรคต้นแล้ว เราลองว่าเคยพิมพ์เผยแพร่หรือไม่ อันนี้ในกรณีที่เคยพิมพ์เผยแพร่หรือไม่มีการตีพิมพ์ กระผมยังไม่พูดถึงวรรคสุดท้าย เพราะวรรคสุดท้ายนั้นเป็นข้อยกเว้นของในวรรคสอง เราจะเห็นว่าทางงานเบิกเผย ใน (๑) นั้น "มีหรือใช้แพร่หลาย" อันนี้ไม่มีปัญหา ใน (๒) นั้น "เปิดเผยในเอกสารแล้ว" อยู่ที่ ๆ จะไปลอกมาจกอีกไม่ได้ เพราะว่าทุกคนก็รู้แล้วไม่ได้มาเปิดเผยหรือไม่ได้มาช่วย - สิ่งไหนอะไร

ในประการต่อไป เราจะเห็นว่าการประคิน্তুที่ได้รับสิทธิบัตรไว้แล้ว คือไปจกประเทศอื่นไว้แล้วจะมาขอความนี้ไม่ได้ สำหรับถ้อยคำที่ว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้" ถ้าจะคัดออก กระผมเองก็ไม่ขัดข้อง เพราะที่เขียนขึ้นมาี้ เพราะว่า การขอรับสิทธิบัตร เป็นช่วยระหว่างประเทศ บางทีบางประเทศ เขาถือว่าขอประเทศนี้เพราะมีกระผมขอใช้คำฝรั่งนะครับ ไพริอริตีเดท (Priority date) ก็หมายความว่ารับยื่นหลังไป เมื่อไปขอประเทศอื่นมันยื่นหลังจากมาเท่ากับขอของประเทศเราที่ไ้ทำนองนั้น ดังนั้นถ้าจะคัดออกกระผมไม่ขัดข้อง ก็พอเข้าใจได้ คำว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้" จะคัดออกก็ได้ใน (๔) นั้น เราจะเห็นว่า ขอรับสิทธิบัตรไว้ในประเทศอื่นแล้วแต่ยังไม่ได้ออก อันนี้ เป็นสิ่งที่ค่อนข้างแปลกกฏเกณฑ์หนึ่งก็คือว่า การขอรับสิทธิบัตรนี้โดยปกติแล้วกว่าจะได้รับสิทธิบัตรบางที ๔ ปี ๑๐ ปี เพราะเราจะต้องตรวจสอบเสียก่อนว่ามีการผลิตสูงขึ้นหรือไม่ ไม่ใช่อยู่ที่ ๆ แล้วออกมาจกได้ จริงอยู่ ระหว่างการขอจนกระทั่งออกสิทธิบัตร ผู้ขอมันมีสิทธิบางอย่าง ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่ออ่านบทบัญญัติต่อไปแล้วคงจะ เห็นได้ ดังนั้นเราจะเห็นว่าค่อนข้างแปลก ก็ขอไว้แล้ว

อีกครึ่งปียังไม่ได้ออก ความจริงอาจจะ ๕ ปีหรือ ๘ ปีก็ได้ในระบบการตรวจสอบสิทธิบัตรนั้น

ทีนี้สำหรับ (๕) นั้น เราจะเห็นว่าขบวนการพระราชบัญญัตินี้ เสร็จแล้ว หวังไป เจ้าหน้าที่ของเราอยู่แล้วว่าของเหล่านั้นมีคนขอ เจ้าหน้าที่ของเราจะรู้ความลับ แล้วมาขอหรือคนที่ไปซื้อมาแล้วก็มาขอจากอีก ดังนั้นอันนี้เราถือว่าเปิดเผยแล้ว เราก็ถือว่าเป็นของที่ไม่ได้จกคือไม่ใช่ใหม่ งานที่ปรากฏอยู่แล้วมีอะไร ทางคณะกรรมการก็ได้เพิ่มรายละเอียดเข้ามาเพื่อจะไม่ให้มีการใช้สิทธิโดยไม่ชอบ คือไปลอกคนอื่นเขามาทำ ๆ ที่เขาเปิดเผยแล้ว ทีนี้ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๘ ก็เป็นเรื่องข้อยกเว้น คือของบางอย่างเปิดเผยแล้วก็จริง แต่ยังมีเงื่อนไขที่ว่าผู้ที่เปิดเผยแล้วควรจะได้รับสิทธิ ทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงความลับนั้นไม่ถูกเปิดเผย วรรคสุดท้ายจึงถูกเพิ่มขึ้นมา ถ้าหากว่าการเปิดเผยเป็นเรื่องการแสดงผลงานระหว่างประเทศ เมื่อเปิดเผยแล้วอย่างนี้คงมาขอชจากภายใน ๖ เดือน ถ้าขอภายใน ๖ เดือนถือว่าจกได้ คือความใหม่มันยังไม่เสียไป แต่ถ้าทั้งไว้นานคือเปิดเผยในงานแสดงระหว่างประเทศ หรือของรัฐบาลแล้วยังไม่จกอีก ถ้ายังไม่จก ประชาชนเขารู้แล้ว ก็ไม่ใช่ของใหม่ เพราะฉะนั้นถ้าทั้งไว้ ๖ เดือน อย่างนี้จกไม่ได้ คนไหนก็ตามเมื่อไปอ่านรายละเอียดเหล่านั้น ก็สามารถเปิดได้ ดังนั้นในมาตรา ๘ จึงมีอยู่ ๓ สาระสำคัญ อันแรกก็คือว่า เรื่องใหม่ไม่ใช่ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ ในวรรคสองนั้นหมายความว่างานที่เราระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) อันนี้ไม่ใช่ใหม่ถือว่าเปิดเผยแล้ว และในวรรคสุดท้าย การเปิดเผยบางอย่าง เช่น งานแสดงระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการที่จะแสดง ผู้ที่เปิดเผยแล้วยังมีสิทธิที่จะมาขอจกได้อีกภายใน ๖ เดือน แต่ถ้าทั้งไว้นานกว่านั้นแล้วจกไม่ได้ ถือว่าประชาชนรับรู้แล้ว

ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ คณะมนตรี

LIART

ท่าประธานคณะกรรมการที่ไม่จัดซื้อในการที่จะแก้ กระดุมขอเรียนสั่งแจ้งในการ
 ที่กระดุมเสนอให้ใช้ร่างของรัฐบาล ก็เพราะเหตุที่ว่าในร่างของคณะกรรมการนั้น
 ได้เปลี่ยนแปลงหลักการกว้าง เกินกว่าที่คนทั่วไปจะทราบได้ เพราะในร่างของ
 รัฐบาลนั้นสิ่งที่ไม่ถือว่าเป็นการประคองรัฐขึ้นใหม่ระบุไว้แน่นอน คือ (๑) (๒) (๓) (๔)
 (๕) นี้จะเป็นของที่ดีหรือไม่ใช่ เป็นของที่ดีประคองรัฐขึ้นใหม่ เมื่อคนที่จะมาทละ เบียด
 สิทธิบัตร เมื่ออ่านมาตรา ๘ แล้วก็จะทราบได้ทันทีว่าคนที่มีสิทธิหรือไม่สิทธิ เบียดกันใน
 การที่จะมาขอจดทะเบียนสิทธิบัตร ในร่างของคณะกรรมการใน (๑) (๒) (๓)
 (๔) (๕) เป็นแค่เพียงตัวอย่าง ไร้ค่าว่า "งานที่ปรากฏอยู่แล้ว ให้ความความถึง
 การประคองก็คงต่อไปได้ด้วย" ก็แปลว่าอย่างอื่น นอกจากนั้นก็ยังมีอีกซึ่งเป็นเรื่องคุณทิจ
 ของเจ้าหน้าที่ แล้วในที่ผู้คนที่จะมาจดทะเบียนสิทธิบัตรจะไม่ทราบเลยว่างานที่เขาทำ
 ขึ้นมานั้น ถือว่าเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วหรือไม่ ซึ่งต่างกับร่าง เติมของรัฐบาลที่มีความ
 ชัดเจนแน่นอน กระดุมจึงได้ขอแก้ไขความร่าง เติมของรัฐบาล ขอพระคุณศรี

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : เฉพาะ
 พรรคหนึ่ง พรรคสองวงเล็บต่าง ๆ เอาไว้ก่อน

นายอมร จันทรมานูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : อันนี้
 นะครับ คืองานที่ประคองรัฐขึ้นใหม่โดยหลักการนั้นถือว่า ต้อง เป็นงานที่ไม่ปรากฏ
 ไม้ไร้เฉพาะเท่าที่ระบุ ทั้งนี้กระดุมได้กราบเรียนไว้ถึงแก่กันแล้วว่า สิทธิที่รัฐจะ
 ให้การคุ้มครองนั้นต้อง เป็นสิทธิที่บุคคลไปประโยชน์แก่ประชาชนจริง ๆ ไม้ไร้เท่าที่
 ระบุ ถ้าทราบใจเปิดเผยแล้วทุกคนรู้แล้ว จะเอาสิทธินั้นมาจดแล้วก็ได้กับความคุ้มครอง
 นั้นไม่ได้ ทั้งนี้โดยหลักแล้วจะต้องมีหลักทั่วไปอยู่ว่าต้อง ไม่ปรากฏ ที่นั่นหากว่า
 เมื่อต้อง ไม่ปรากฏแล้วใครจะรู้ได้บ้าง

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ตมว่า
 เข้าง่าย ๆ จะยอมแก่หรือไม่ยอม

LIERT

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กระผม
ขอยืนยันตามร่าง เติม ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้า
อย่างนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมเฉพาะวาระหนึ่งกับวาระสองในมาตรา ๗ คือสาม
บรรทัดแรกจะ เอาตามร่าง เติมของรัฐบาลอย่างที่คุณอธิบาย หรือจะยื่นตามคณะ
กรรมการ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามคณะกรรมการ ข้อไป (๑) ไม่มีการแก้ไข (๒)
มีการแก้ไข เฉพาะ (๒) ท่านผู้ใดจะซักข้อหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่
ซักข้อ ข้อไป (๑) ท่านผู้ใดซักข้อเพิ่มเติมครับ

นางแรม พรหมมรด บุญประเสริฐ : ทำหน้าที่ประธานที่เคารพ ความ
จริงใน (๑) นี้ก็ไม่มีประเด็นที่ฉันจะกราบเรียนถึง เรื่องหลักการของข้อความ แต่
ว่าเมื่อท่านประธานคณะกรรมการ ได้ลุกขึ้นชี้แจง เมื่อสักครู่นี้ฉันก็จะตั้งคำถามว่า -
"ตามพระราชบัญญัตินี้" ออก ไม่ทราบว่าท่านประธานคณะกรรมการจะเห็นอย่าง เติม
หรือไม่ ขอขอมพระคุณค่ะ

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ คณะกรรมการไม่ซักข้อ ตั้งคำถามว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้" ออกครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะ
กรรมการยกร่างร่างรัฐธรรมนูญ

นายเกษม นาชัยเวียง : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมไม่ตั้งใจ
ในเรื่องหลักการหรืออะไรหรอกครับ แต่เข้าใจว่าบรรดาสถาบันคงจะหิมนึก หรือว่า
ถกข้อความอะไรบางประการไป ในบรรทัดแรกที่ว่า "การเปิดเผยแพร่สำคัญหรือ
รายละเอียดที่เกิดขึ้น" ทอวรงค์ที่สองกล่าว "ที่" ไปคำหนึ่ง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : นี่ไป
วรรคท้ายแล้วครับ มีพิจารณา (๓) เท่านั้น เฉพาะ (๓) ครับ

นายเกษม นาชัยเวียง : ครับ ขอประทานโทษ กระผมอาจจะ
เข้าใจผิด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะ
กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญที่คุ้นเคยแล้ว นอกจากนั้นก็มีท่านใดซักข้ออีกหรือไม่ครับ -
เพราะฉะนั้นต่อไป (๔)

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานครับ คำว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้" ตักออกเหมือนกัน แล้วใน (๕) ้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : (๕) มี
ท่านผู้ใดซักข้อหรือไม่ครับ คำว่าคณะกรรมการแก้ไข

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ทำหน้าที่ประธานสภาที่เลขาธิการ กระผมสงสัย
อยู่อีกอันหนึ่งว่าคณะกรรมการใช้หลักเกณฑ์อย่างไรใน (๕) "การประสิทธิ์ที่ขอรับ
สิทธิบัตรไว้แล้วนอกพระราชอำนาจ เป็นเวลาเกินกว่าสิบสอง เดือน ก่อนวันขอรับสิทธิ
บัตร แต่ยังไม่ได้มีการออกสิทธิบัตรให้" กรุณาชี้แจงด้วยครับ

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมการ) : ทำหน้าที่เลขาธิการและ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ ในขณะที่ร่างกฎหมายฉบับนี้

เข้ามาสู่สภาเป็นครั้งที่ ๒ แห่งประวัติศาสตร์ของสภานี้ประเทศไทย ก็ให้ความ
เป็นห่วงใยกันมาว่าเมื่อออกกฎหมายนี้ไปแล้วอาจจะ เป็นการ ชักชวนคนไทยหรือไม่
ในการที่จะทำอะไรต่อไป ดังนั้นร่างกฎหมายฉบับนี้จึงมุ่งที่จะส่งเสริมให้คนไทยได้คิด
ค้นประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ขึ้น และสิ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วในต่างประเทศ จึงได้
พยายามอธิบายสิ่งนั้นไม่ใช่ของใหม่ แม้แต่สิ่งที่จะขอจดทะเบียนยังไม่รับจดทะเบียน ถ้าเกิน
๑๒ เดือนแล้วเราก็ไม่ให้ กระทบด้วยเหตุผลเพื่อจะรักษาประโยชน์ของคนไทย หรือ
ความห่วงใยที่เราเป็นห่วงว่าจะอย่างเราไม่อยากให้จก เราอยากส่งเสริม
คนไทย ธรรมดาเราหลักการตรงนั้นครับ

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : (๔)
ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านขยับไป (๔) ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน ที่นี้บรรดาผู้คัดค้าน
ที่คณะกรรมการคัดค้าน คณะกรรมการจะว่าอย่างไร

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : คณะ
กรรมการขอขอบคุณครับ เก็บคำว่า "ที่" พิมพ์ตกไป ขอขอบคุณ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทาน
อนุญาตขออนุญาต (๔) นิดหนึ่ง เมื่อก่อนกระผมสะดุดใจที่ท่านกรรมการชี้แจงว่า เพื่อ
เปิดโอกาสให้คนไทยได้ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ และไม่ยอมให้ใครมาจดทะเบียนนั้น ที่
ที่ไรหลักเกณฑ์ว่าเป็นเวลาเกินกว่า ๑๒ เดือนแล้วมาขอสิทธิบัตรไม่ได้ แปลว่าถ้า
เราไม่ถึง ๑๒ เดือน ยังมาขอได้ใช่ไหมหรือไม่ว่า ถ้าเกินนั้นก็ไม่ได้เป็นการ
คุ้มครองอะไรคนไทย

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะ
กรรมการชี้แจงหน่อยครับ

นายประยูร เอลิงศรี (กรรมการ) : โดยหลักการแล้ว ที่ใช้
อยู่ ๑๒ เดือนนี้เป็นหลักที่เราถือว่าสิ่งนั้นยัง เป็นความลับอยู่ยังไม่มีการรู้ และส่วน

LIART

เกิน ๑๒ เดือนนั้น บางประเทศอาจจะมีการ เปิด เผยหรือว่าบางประเทศอาจจะยังไม่
 มีก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม ๑๒ เดือนนั้นเรามีหลักสากลอยู่บนหนึ่ง ซึ่งขณะนี้
 ประเทศไทยยังมีได้ เป็นสมาชิกของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองอุตสาหกรรม
 สมบัติเรื่องสิทธิบัตร และ เครื่องหมายการค้า ในหลักการของหลักสากลถือหลักเกณฑ์
 ๑๒ เดือนว่า ถ้าหากได้มีการที่ยื่นคำรับสิทธิบัตรไว้ในประเทศไทยแล้ว สมมุติว่ายื่น
 ในสหรัฐอเมริกา และบุคคลคนเดียวกันนั้นไปยื่นขอสิ่งเดียวกันในประเทศญี่ปุ่น ถ้า
 หากเราเป็นสมาชิกหรือเป็นอนุสัญญานั้นแล้ว ถ้ายื่นใน ๑๒ เดือน ก็ให้ถือว่ายื่นก่อน
 หลังไม่ได้ ทั้งนี้ทางคณะกรรมการจึงได้ตัดกรณี ๑๒ เดือน เป็นหลักยึดถือว่าถ้า
 เกินนั้นแล้ว เราจะไม่ให้มาจากในประเทศไทย และยังถือว่าส่วนใหญ่ยังเป็นความลับ
 อยู่ เหตุผลก็มีเพียงเท่านี้ ในวรรคสุดท้าย กระผมขอคัดคำว่า "ตามพระราชบัญญัตินี้"
 ออกท้าย วรรคสุดท้ายบรรทัดที่ ๒ นับจากข้างล่างขึ้นไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : นอกจากนี้
 นี้จะมีท่านผู้ใดศึกษาอีกหรือไม่ครับ วรรคสุดท้ายของมาตรา ๘

(ไม่มีสมาชิกศึกษา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
 ท่านผู้ใดศึกษาอีกท่านไป ค่ะ ไปมาตรา ๘ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ไม่มีท่าน
 ผู้ใดศึกษาอีก ค่ะ ไปมาตรา ๘ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ เนื่องจากมาตรา ๘ ทวิ ไม่ได้เคยอธิบายมาตรา ๖ (๓) เกี่ยว
 กับคำว่า "พาณิชย์กรรม" ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความเห็นของท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติ คณะกรรมการขอเปลี่ยนแปลงคำในท่อนท้ายว่า มาตรา ๘ ทวิ กระผม
 อำนวยก่อนนะครับ "การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม ได้แก่ การ
 ประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประดิษฐ์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม" ทั้งนี้ วรรค

"รวมทั้งหัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชย์กรรม" เพื่อจะได้เก็บ "พาณิชย์กรรม" เข้าไปด้วยครับ

ประธานสภาธิบดีวุฒิสภาแห่งชาติ หน้าหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๘
ตรี ท่านผู้ใดขัดข้องอะไรอีกหรือไม่ครับ

นางแรม พรหมโมณีนุช ประสพ : ท่านประธานที่เคารพ คิฉัน
ขอขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการที่ไต่กรูณาเก็บคำว่า "พาณิชย์กรรม" ซึ่ง
คิฉันก็ เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มิได้เกิดซึ่ง ได้เริ่มต้นมีความประสงค์จะเก็บ
"พาณิชย์กรรม" แต่คิฉันใคร่ขอความกรุณาว่าถ้าจะ เก็บทั้งทีแล้ว อยากจะให้เก็บ
"โดยมีหลักการ เห็นความสำคัญของ เกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม" ถ้าท่านใช้คำว่า
"รวมทั้ง" คิฉันก็รู้สึกว่าคุณจะให้ ความสำคัญของท่าน เกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม
น้อยไป คิฉันใคร่จะขอปรึกษาต่อรองคั้งนี้ จะ ใดหรือไม่ คือว่าในทางปฏิบัติทาง
อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรม การ เกษตรกรรม และพาณิชย์กรรม ขอได้โปรดอย่า
ใช้คำว่า "รวมทั้ง" มานวนกับการอุตสาหกรรม

นายอมร จันทรมุข (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ที่กระผมได้กราบเรียนด้อยคำไปในระยะแรกที่มีคำว่า "รวมทั้ง"
อยู่ข้างหน้า เนื่องจากว่าหลักการใน (๓) และหลักการที่ ๖ เป็นสากลนั้นเป็นเรื่อง-
อุตสาหกรรม เราจะเห็นว่า การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม อัน
นี้เป็นคำหลัก จึงมีคำว่า "ได้แก่" ได้แก่การประดิษฐ์ต่าง ๆ ที่มารวมถึงในทาง
ผลิตอุตสาหกรรม ตรงนี้จึงต้องมาช่วยความว่าอุตสาหกรรมตรงนี้ให้เป็นชนิดในทาง
หัตถกรรม เกษตรกรรมและพาณิชย์กรรมด้วย โดยยึดหลักใหญ่ไว้ก่อนแล้วก็ขยาย
ความออกไป ทั้งนี้กระผมคิดว่าถ้าใช้ด้อยคำตามที่คณะกรรมการเสนอ นั้น จะ
สอดคล้องกับหลักใหญ่ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาธิบดีวุฒิสภาแห่งชาติ หน้าหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน

LIART

ผู้ใดที่จิตใจดีหรือไม่ครับ

นางรม พรหมเมธ บุณยประส : ทำประธานที่เคารพ คิฉิน
ขอประทานทราบเรียนสั้น ๆ อีกนิดเดียวเท่านั้น สำหรับในกรณีเรื่องนี้ซึ่งความจริง
ได้แก้ไขแต่คะแนนเสียงไปแล้วในระยะแรกตามที่ท่านประธานคณะกรรมการว่าเป็น
หลักสากล เขาพิจารณาเอาอุตสาหกรรมเป็นเบื้องต้น คิฉินขอฝากข้อสังเกตไว้
คำว่า ในประเทศไทยคงจะไม่เหมือนกับประเทศอื่นซึ่งมีอุตสาหกรรมเป็นหลัก คิฉิน
ได้ทราบเรียนมาตั้งแต่ต้นแล้วว่าเกษตรกรรมและพาณิชยกรรมของเราควร เป็นหลัก
แต่ทั้งนี้คิฉินเองไม่จิตใจหรอกนะ ใครจะขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นเอง

ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครับ
คณะกรรมการรับข้อสังเกตไว้แล้วกัน มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ทำประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่า
หลักการของกฎหมายฉบับนี้มีที่มาจากเพื่อที่จะคุ้มครองผู้ประกอบการสิ่งใหม่ ๆ ที่ไร
ประโยชน์ในบ้านเรา มีได้ประสงค์ที่จะคุ้มครองประโยชน์ของชาวต่างชาติโดยตรง
ถ้าจะมีการคุ้มครองก็ควรจะคุ้มครองโดยอ้อมโดยได้ การเพิ่มมาตรา ๔ (๑ ทวิ)
เข้ามาขึ้น กระผมเข้าใจว่าเจตนาของคณะกรรมการก็คงประสงค์ที่จะคุ้มครอง -
เกษตรกรในการที่จะไม่ให้เครื่องจักรกลที่ใช้ในการ เกษตรกรรมโดยตรงนั้นจะต้องมา
ถูกผูกมัดอยู่กับสิทธิบัตร แล้วคนอื่นก็ผลิตไม่ได้ แต่ในขณะที่เกี่ยวข้องกับคำว่าวงเล็บ
นี้จะทำให้การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ ในทางเกษตรกรรมนั้นถูกจำกัดถูกเสียเปรียบ
ไปกว่าเครื่องจักรกลที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม เพราะเหตุที่ว่ามันที่จะคิด เครื่องจักรกล
ที่ใช้ในการ เกษตรกรรมโดย เฉพาะคนไทยเรานั้นมันไม่สามารถจะมาขอรับสิทธิบัตรนี้ได้
ขอเสียก็จะตกกับเกษตรกรโดยตรง ความจริงแล้วถ้าจะคุ้มครอง เกษตรกรรมนั้นกระผม
คิดว่าน่าจะคุ้มครองโดยแบ่งกับคุ้มครอง กล่าวคือว่าแทนที่จะห้ามไม่ให้ทำ ก็อาจจะ
ห้ามจากแต่ เฉพาะ ของ คนที่เป็นคนต่างประ เเท ไม่ใช่เป็นของคนไทย ทั้งนี้ก็เพื่อว่า

LIRT

คนไทยที่มีความคิดในทางเครื่องจักรกลจะได้คิดค้นเครื่องจักรกลในทางเกษตรกรรม
ขึ้นมาให้มากขึ้น แล้วก็จะได้ใช้กันแพร่หลาย ราคาจะถูกกว่า แคว้นหากไปเขียนไว้
อย่างนี้ คนไทยก็จะคิดค้นเครื่องจักรกลต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งที่จะเอาอย่างบางอย่าง
จากชาวต่างประเทศมา แล้วมาประดิษฐ์ใหม่ ก็จะหมกกำลังใจในการที่จะคิดค้นสิ่ง
ต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะเหตุที่ว่าเมื่อคิดแล้วก็ไม่สามารถที่จะมีกฎหมายอะไรมาคุ้มครอง
เราได้ กระผมจึงอยากจะเรียนหาหรือคณะกรรมการว่า ใน (๑ ทวิ) นั้น จะมา
ทางใดที่จะแก้ไขให้คุ้มครองถึงคนไทยผลิตเครื่องจักรกลในทางเกษตรกรรม ให้เขา
ทำได้มากขึ้นหรือไม่ ขอพระคุณครับ

นายอมร จันทรมบูรณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ คือ (๑ ทวิ) ซึ่งในชั้นคณะกรรมการนั้นได้อภิปรายกันมากมาย
แล้วมีสมาชิกบางท่านได้เสนอแปรรูปคดี เพื่อที่จะขอเพิ่มเรื่องเครื่องจักรในทางเกษตรกรรม
นั้นไม่ให้จก ที่มีปัญหาเรื่องการทำไม่ให้ออกนั้นก็ยังมีผลคล้ายเสีย ถ้าผลก็คือว่าเรา
ออกแบบเขาได้ ไม่ให้ออกเขาก็ออกแบบเขาได้ แต่ในขณะที่เกี่ยวกับเราที่ไม่มีอินเซนทิฟ
(Incentive) หรือไม่มีความขยันที่เราจะคิดขึ้นเอง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในด้านนี้
จะต้องมาคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า เครื่องจักรกลในการเกษตรกรรมนั้นใครจะเป็น
ผู้ผลิตขึ้นมากกว่ากัน คนไทยหรือว่าต่างประเทศ ทั้งนี้เมื่ออภิปรายกันแล้วในที่สุด
คณะกรรมการส่วนใหญ่ก็เลยเพิ่ม (๑ ทวิ) ขึ้นมาตามข้อเสนอที่ท่านสมาชิกจะ
ระบุเฉพาะ เรื่องคนไทยนั้นกระผมเกรงว่าจะทำไม่ได้ เพราะจะเป็นการเพื่อปฏิบัติ
ซึ่งเป็นหลักสากล เขาคงจะหักทวงคืนมาก็อาจจะถูกโต้ตอบในขณะที่เกี่ยวกับ เพราะ
ฉะนั้นก็มีอยู่ทางเดียวคือว่าตัดออกไปเลย แล้วก็ยอมให้จกได้ ถ้าหากเราจะไม่ให้
จกทีหลังก็ได้ (๑) คือการประดิษฐ์ที่จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกา อันนี้ไปกำหนดที่
หลังก็ได้ แต่ก็ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลแต่ละรัฐบาล ทั้งนี้อันนี้ทางคณะกรรมการ
ก็ไม่คิดใจ ถ้าหากที่ประชุมส่วนใหญ่จะตั้งน้ำหนัก มีผลคล้ายเสีย ซึ่งน้ำหนักว่าจะ

เอาอย่างไร ขอพบครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
ผู้ใดจะศึกษาอีกหรือไม่ครับ มาตรา ๔

นางกนก สามเสน วิธ : ท่าน้ำที่เคารพ ตกลงหมายความว่า
ว่าทัศนคติออกใจหรือไม่คะ

นายอมร จันทรมนูญ (ประธานคณะกรรมการ) : คือ
หมายความว่าถ้าหากสมาชิกผู้มีเกียรติยืนขึ้นจะลงมติว่าให้แก้ (๑ ทวิ) ออกหรือไม่
ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะลงมติ

นางกนก สามเสน วิธ : ท่าน้ำที่เคารพ คัดค้านขอเสนอให้
ตัดมาตรา (๑ ทวิ) ออก เพื่อเป็นการรักษายศประโยชน์ของคนไทย เพราะว่า
เครื่องจักรกลที่จะมาใช้ในเมืองไทยนั้นส่วนใหญ่ควรจะต้อง เป็นเครื่องจักรกลยอมไม่
ใช้เครื่องจักรกลใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ยอมให้มีสิทธิบัตรแล้ว เขาคิดอะไรขึ้นมา
ต่างประเทศเขาไปผลิตออกแล้วก็เอามาขายในประเทศไทย อย่างที่เราได้เคยเห็น
มาแล้วในเรื่องของเครื่องไอน้ำที่เรียกว่าควายเหล็ก ผู้คิดก็คิดไป แต่ทำไมไม่สามารถ
จะผลิตเอามาขายได้มาก จกหะ เบียดก็ไม่ได้ ในที่สุดราคาค่างประเทศ เขาไปผลิตมา
ขายให้กับชาวนาไทยของเราอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นมติฉันขอกราบเรียนว่า ขอเสนอ
ให้แก้ (๑ ทวิ) ออก ขอขอบพระคุณค่ะ

นายเปล่งศักดิ์ ประกาศเกียร : ท่าน้ำที่เคารพ กระผม
เปล่งศักดิ์ ประกาศเกียร กระผมอยากจะขอความกรุณาให้ท่าน้ำ (๑ ทวิ) นี้เก็บเอา
ไว้ หวังนักได้ตั้งใจอยู่ด้วยอย่างที่ท่านกรรมการได้คิดว่าอะไรที่เหมาะสมกับเมืองไทย
ได้หวังที่เขาคิดมาตลอดเวลานั้น เขาพยายามอย่างยิ่งที่จะไม่ให้มีการจกเรื่องทะเล เป็น
ลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตรนี้ ก็เพราะเหตุว่าเขียบกันแล้วพวกทางด้านอุตสาหกรรมหรือทาง
ด้านเกษตรกรรม เนื่องจากเรายัง เป็นเมืองที่กำลังจะพัฒนา หรือนี้ยาก็คอยพัฒนานั้น

LIRT

ผู้ที่ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ หรือวิทยาการใหม่ ๆ ทางด้านการเกษตร หรืออุตสาหกรรมนั้นส่วนมากจะเป็นประเทศที่เขาเจริญแล้ว และเขาก็มีผู้เชี่ยวชาญ เป็นจำนวนมาก เราก็คงไปลอกเลียนแบบเขามา ยอมรับว่าเขาเป็นคนไทยที่ศึกษาไม่ยอม เหมือกัน แต่ถ้าจะคิดถึงมุมคิดว่าความเหลื่อมล้ำกัน แต่ยังมีอีกมากมายซึ่งเราจะ ต้องนำมาใช้ แล้วอย่าไปนึกว่าเมืองไทยเรานั้นจะพัฒนาอยู่เฉพาะอุตสาหกรรมเล็ก- หรือย่อยอย่างเดียว เพราะจะต้องประสานกันไปทั้ง เล็กทั้งย่อยและทั้งใหญ่ พร้อม กันนั้นทุกวันนี้ถ้า เราจะมองดูในเรื่องผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สิ่งที่จะกระทบกระ เทือนมากที่สุดก็คือประเทศใหญ่ ๆ เขามีผลิตภัณฑ์มากกว่าประเทศไทยเรา สหรัฐอเมริกา ปลูกข้าวหรือปลูกข้าวสาลีหรือทำอะไร เกี่ยวกับเรื่องข้าวโลกเฉพาะประเทศเดียว เขา พอสเพียงแก่ภายในประเทศเขา แล้วเขาก็สามารถส่งออกไปทั่วโลก ราคาตลาดโลก นั้นเราต้องดูที่ราคาสหรัฐอเมริกา เราจะดูราคาตลาดภายในประเทศหรือไม่อยู่ที่ราคา ตลาดโลก อยู่ที่ประเทศใหญ่ ๆ แล้วก็อยู่ที่ความเสียหายของประเทศอื่น ๆ ว่าคืนฟ้า อากาศเขาจะเป็นอย่างไร ถ้าจะคุ้มทุนการผลิตของหน่วยของเขาแล้ว เขาใช้ วิทยาการที่ก้าวหน้ากว่าเรา เมื่อเป็นอย่างนั้นคือไรหรือคือเอเคอร์ เขาก็ใช้คนน้อยกว่าเรา แต่เขาใช้วิทยาการที่ทันสมัยกว่าเรา เขาจึงสามารถมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า เรา เพราะฉะนั้นถ้าวันนี้เราไปคิดอยู่ว่าเราจะอยู่อย่างนั้นแล้วเราก็ไปเอาผลิต - เรียกว่าคนไทยก็ทำอะไรมาได้อย่างหนึ่ง แล้วเราก็ไทย นั่นคือสิ่งที่ที่ที่สุดสำหรับ ประเทศไทย ก็อาจจะดีที่สุด เราเห็นใจคนเหล่านั้นที่เขามีหัวคิดที่ดี แต่ว่าในระยะ ยาวแล้วไปจำกัดตัวของเราเอง ไปจำกัดลิมิต (Limit) ในการผลิตของเราเอง ไปจำกัดลิมิตในการค้นคิดของเราเอง เห็นใจสำหรับผู้ที่เชี่ยวชาญแล้วก็คิดของ เหล่า นั้นมา แต่ถ้าสรุปโดยแท้จริงแล้วกระผมอยากกราบฝากคิดให้ติ ติประโยชน์ของ ประเทศชาติ นี่แหละครับคือมรดกอันของเราอยู่เสมอ เราเองก็อยากจะพัฒนาใน หลาย ๆ เรื่อง ก็ทำให้ตลาดต่างประเทศเข้ามาซื้อตลาดประเทศไทยได้ กอบปี่ของ

เราไปได้ แต่ของเราที่มีขึ้นครบภายใน ๑ ปี มีที่ขึ้นครบภายใน ๑๐ ปี เมื่อเทียบแล้วผลที่เราจะได้อาจจะดีกว่าตามที่ท่านกรรมาธิการได้คิดไว้ในถูกต้องแล้ว ขอพระคุณครับ

นายธรรมบุญ อัครสิทธิ์ : ขอพระคุณครับหาประชาชนที่เคารพ - กระทบมีข้อสงสัยอยู่หนึ่งคือ (๑ ทวี) ไม่มีมุมมองที่เหมือนกัน และกระทบทั้งคำอธิบายจากท่านกรรมาธิการยังไม่ชัดทีเดียว ท่านกรรมาธิการอาจจะไม่ทันคิดว่ามีเงื่อนไขข้อสงสัยที่ละเอียดงายโดยธรรมดา ๆ ความจริงมีมุมมองในแง่ที่บอกว่าเราไม่ได้รับสิทธิบัตรก็เพื่อที่เราจะลอกจากเขาได้ กระแสมองมุมมองว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายของเราและครบ พวกเราทำเองเราออกกันได้ ถ้าเราคิดอะไรขึ้นมา เพราะว่าเราไม่ได้รับสิทธิบัตร แต่ถ้าเราไปลอกของต่างประเทศเขา กระแสมองสงสัยในแง่ของกฎหมายระหว่างประเทศ ถ้าของเขา เขามีกฎหมายคุ้มครองอยู่ เขาให้สิทธิบัตรกับคนที่คิดขึ้นมา เราไปลอกเขามาเราลอกฟ้องได้ แต่มุมมองของเราถ้าเราไม่ได้รับสิทธิบัตรอันนี้แล้ว เราเกิดคิดอะไรขึ้นมาอย่างที่ท่านว่าควรส่งเสริม ทางไหนเขามาลอกเราไป ลอกแล้วเราฟ้องเขาไม่ได้ เพราะกฎหมายเราไม่ได้รับรองไว้ เราไม่ทำให้สิทธิบัตรไว้ เราจึงฟ้องเขาไม่ได้ กระแสมองคิดว่าเราจะได้เปรียบอย่างไร เรากลับเสียเปรียบ เพราะว่ากฎหมายสิทธิบัตรที่เราให้ความคุ้มครอง กระแสมองเวียนตรง ๆ ต้องเข้าใจประเด็นที่ถูกต้อง คือเราให้ความคุ้มครองนี้เพื่อที่จะได้เป็นกำลังใจให้คนคิดค้นขึ้น เมื่อคิดค้นลงทุนไว้มาก ๆ แล้ว นำออกสู่ตลาด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม คนจะได้อะไรมาสู่มือเป็น มาทำขาย เพราะฉะนั้นต้องมีกฎหมายคุ้มครองคนก็กำลังใจทำ ถ้าเราไม่คุ้มครอง คนจะไม่ทำใจทำ กระแสมองถึงงงที่ถามมอกลงว่าคนไทยจะได้คิดค้น เพราะเราเป็นประเทศเกษตรกรรมอย่างนั้นอย่างนี้ คิดค้นมาขอมูลจริง ข้อเท็จจริงจริง แต่ก่อนท่านนำเข้าสู่ประเด็นว่าจะได้ทำให้คนได้คิดค้น- กัดไม่จริง ถ้าไม่ยอมให้จสิทธิบัตรนี้ ใครจะคิดอะไรแล้วถูกขโมยเรื่อย ๆ คิค

LIRT

มายังไม่ทันจะประกอบเลย พวกเขาไปทำแล้ว อันนี้กระทบกับค่า กระผมไปดู
 โรงงานทางยุโรปตั้งแต่เมื่อสมัยเริ่มแรก ๒๐ กว่าปีมาแล้ว หวังโน้มน้าวตามเลยว่า
 เราเป็นใคร ด้านนอกญี่ปุ่นไม่ให้เข้าเลยโรงงานเขา แต่ด้านนอกคนไทยเขาให้เข้าไป
 อย่างดีเลยแล้วก็ต้อนรับอย่างดียิ่งกับพระราช มีธงชาติไทยมาปัก มีเลี้ยงอะไรคือ
 อะไรทุกอย่างจะเอาอย่างไรก็ได้ มีไก่ก็เลี้ยงให้เป็นส่วนตัวตลอดเวลาเลย เรา
 ถามทำไมต้องถามว่าญี่ปุ่น ก็เพราะญี่ปุ่นมาลอกแบบเสียหมด ส่งไปเป็นหินเลย เก็บ
 มาขริบมา ไปโรงงานนั้นโรงงานนี้ โรงงานนั้นถึงคิดอะไรขึ้นมา อย่างฝรั่งเศส -
 เยอรมันนี่คิดอะไรขึ้นมายังไม่ทันจะออกเลย คนทำงานของญี่ปุ่นมายังไม่ทันกลับบ้าน -
 สินค้าญี่ปุ่นส่งมาขายแล้ว พวกนี้ยังไม่ทันจะเรียกเลย สินค้าจากญี่ปุ่นส่งมาขาย
 เยอรมันที่ทำไมเพราะฉะนั้นเรื่องสิทธิบัตรจึงสำคัญมาก ถ้าเรากุมครองของเราให้
 สิทธิบัตรกับเรา ก็จะทำให้คนไทยมีกำลังใจ และเขามาลอกเอาไปไม่ได้ ในยุคอัน
 เกือบนี้คนไทยเก่ง ถ้าเราทำขึ้นมาโดยเฉพาะเราต้องทำเพราะเกี่ยวกับเกษตรกรรม
 ฝรั่งเศสจะคิดก็คิด เมื่อมีช่องทางจะขายได้มาก ๆ ถ้าไม่อย่างนั้นเขาไม่คิด เพราะ
 เมืองเขาใช้เครื่องจักรขนาดเล็ก เครื่องจักรเบา ๆ งานเบา ๆ แม้แต่อย่างอาหาร
 พืชเหมือนกัน รถถังก็ รถอะไรต่าง ๆ หรือรถยนต์บ้านเราเหมือนกัน ตอน
 เท่านั้นเองที่เราไม่คิด ถ้าเมื่อก่อนเราไม่ชอบใช้แอร์ เราก็มีตู้ซัง ฝรั่งเศสมาไม่มี
 ตู้ซัง เราต้องยื่นไปบอกว่าเราอ่อนทนไม่ไหว ไม่มีตู้ซังรับลมแน่ เบาะเหมือนกัน
 เมื่อก่อนเบาะสักหลาดร้อน เราบอกเกี่ยวกับขอ เป็นเบาะหนัง หรือพลาสติก นั่นแหละ
 เราถึงได้แก่ได้ เขาไม่มาคิดให้เราหรอกครับว่าคนไทยเราอ่อน แล้วจะต้องทำให้
 เหมาะกับเมืองไทย เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ที่เราต้องคิด ถ้าเราคิดแล้ว เราไม่มี
 กฎหมายรับรองเรา เขามาขโมยเอาไปได้ ถ้าเขาเห็นประโยชน์ที่เราทำขาย
 อันเดียวกัน หรือว่าเขามัน คอไปสมัครว่าเขาเริ่มมาทางหาความสบายบ้าง จะต้อง
 ไปพัฒนาด้วยเช่นกัน เราก็ขโมยแบบของเราไปขาย เราต้องไม่ได้อีก ถ้าเราไปเห็น

เขาทำขึ้นในบางเรื่องเราไปเอาเขามา เขาฟ้องเราได้ เพราะกฎหมายเขามีอยู่
อันนี้ที่กระดมนั้นยังงอยู่เหมือนกัน อยาที่จะขอความกระจ่างในเรื่องนี้ ยิ่งกว่านี้หลัก
การอย่างทีกระดมนั้นเมื่อเห็นว่าในการให้สิทธิบัตรก็เพื่อส่งเสริมกำลังใจ ถ้าส่งเสริม
กำลังใจคุ้มครองเราให้สิทธิบัตรเรา คนไทยเราจะได้มีกำลังใจคิด พวกเขายกกัน
เองไม่ถูกขโมย ของทุนไปตั้งมากแล้วก็ไม่ถูกขโมยไปก็ขายได้ ใ้ทุนก็มาง แต่ถ้า
ไม่คุ้มครอง อย่างว่าคนไทยเราก็มีนิสัยสนุกสนานเฮฮาอยู่แล้ว ขึ้นบ้านไหนก็ได้ บ้าน
ไหนก็คือนับ ขึ้นไปเห็นกำลังทำอะไรอยู่ ท่อออกมาก็มีแก้วใสเอ้ นี่ทำออกขายแล้ว
คนไทยเราทุกวันนี้ที่เข้จีนก็มีมาก หัวใจ ๆ หึงนั่นแหละครับ มันแค่ผลิตภัณฑ์ของฝรั่ง
ผลิตภัณฑ์ของฝรั่งต่าง ๆ จริงทีเดียวที่คนในนี้ทำได้ดีกว่าเมืองนอกตัวข้า นาศึกษา
ที่ ๆ ที่เราใช้ เราซื้อมาจากเมืองนอก เชื้อเชื้ที่เราใช้ นี่ทำในนี้เองแล้วส่ง
ไปเมืองนอก แล้วเราตามไปซื้อเมืองนอก เขากลับมาขายเมืองไทย คนไทยก็ใช้
ซึ่งถ้าเราซื้อจากประทุหลังของโรงงานถูกกว่ากันตั้งมาก เชื้อเชื้แอร์โรตัวละ ๓๐๐-
๕๐๐ บาท โรงงานเดียวกันส่งมาที่ไม่มีตราตัวละ ๖๐ - ๘๐ บาท กระดมน้ำเค็มไป
คู่โรงงานน้อย ๆ แล้วให้ค้อยซื้อหลังโรงงานถูกกว่าที่ไปซื้อแอร์โรอีก ก็โรงงานเดียว
กัน ค้ายก็มาจากเมืองไทยเรานั่นเอง นาศึกษาโรเจกซ์ โอเมก้า โมวาโต้ ก็ทำ
ในเมืองไทย กระดมนกรวมเรียบตรง ๆ แล้วก็นำเป็นยี่ห้ออื่น เรือนหนึ่ง ๕๐๐-๕๐๐
บาท ถ้าดีโมวาโต้เข้าไป โอเมก้าเข้าไป เรือนหนึ่ง ๘,๐๐๐ - ๕๐๐๐ บาท ก็มา
จากเมืองไทยทพบางกะปี่นี่เอง กระดมนกรวมเรียบตรง ๆ นี่แหละครับกฎหมายสิทธิ
บัตรนี้น่าจะมองให้ชัดถึงประ เด็นว่าคุ้มครองเพื่อให้กำลังใจเพื่อใ้คนคิดขึ้น ถ้าเรา
ไม่คุ้มครอง เรามอบ เพื่อคนไทยจะได้ออกแบบ ออกแบบใคร ถ้าออกแบบเขา
ถูกฟ้อง แล้วพอเราเอาออกแบบกันเองก็เสียไม่มีใครคิดแล้วจะถูกออกแบบทำเกี่ยว
อย่างนั้นอีกอีกอีกอีกจะได้ ออกชื่อ ออกชื่อ ออกชื่อ ถ้าคนต่างก็เคยนอนไม่คิด
กันเลย นี่แหละครับกระดมนอกฝากไว้ อยาที่ทราบมกลับมาเหมือนกัน ชอบพระคุณครับ

นางแรม พรหมโมล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับ
 ใน (๑ ทวี) นี้ คิดเห็นช่วยในการที่ควรจะต้องออก เพราะการที่เขียนไว้เป็นการ
 ทำให้เสียกำลังใจของผู้ที่จะผลิตจักรกลในทาง เกษตร ตามที่คณบดีกรมฯ เรียนมา
 แล้วว่าเมืองไทยเรานั้น เป็นเมืองเกษตรกรรมที่จะพิจารณาให้กำลังใจอย่างที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติซึ่ง เพิ่งนั่งลงไปไม่มีให้กำลังใจกับคนไทยที่จะคิดผลิตเครื่องจักรต่าง ๆ
 ขึ้นมาในการเกษตรกรรม ถ้าหากว่าท่านไปชนบทท่านจะเห็นมีผลผลิตจากการผลิต -
 จักรกลในการเกษตรกรรม คือในเรื่องเกี่ยวกับโรงสีเล็ก โรงสีเล็กบางแห่งทาง
 ฝ่ายด้านเกษตรกรรมนั้นชาวชนบทเอง ได้พิจารณาคิดค้นขึ้นมา ซึ่งคิดไม่ได้เห็นด้วยคา
 ติตัวเอง เขาอาจจะแยกข้าวต่าง ๆ ออกได้ และก็ทำให้การผลิตมันสูงขึ้น เพราะ
 เหตุว่าต้นทุนในการสีข้าวมันถูกลง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ายังคงใส่ไว้ เช่นนั้นก็ทำให้
 การคิดค้นของคนไทยนั้นเกิดความถูกต้องกันและถูกห้ามไม่ให้ไปคิดค้น เพราะเหตุไม่
 มีกฎหมายรับรองสิทธินั้น คิดจึงใคร่ขอประธานกรมฯ เรียนว่า การที่ท่านประธานคณะ
 กรรมการได้ชี้แจงไว้เมื่อสักครู่นี้ ว่าถ้าหากในกรณีที่คิด (๑ ทวี) นี้ ออกแล้วก็มี
 (๒) ซึ่งคุ้มครองอยู่ คิดจึงใคร่ขอประธานเรียนต่อท่านประธานคณะกรรมการและ
 กรรมการว่า ถ้าหากว่าให้ทำออกก็จะได้ไม่ต้องไหวทักกัน ขอให้ทำออกแล้วกัน
 ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : คณะ
 กรรมการว่าอย่างไรครับ

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมการ) : ก่อนที่จะลงมติหรือไม่ง
 มติเช่น กระบี่ใคร่ขอทราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านแรกเสียก่อนกล่าว
 คือในเรื่องของการจดทะเบียนคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์นั้น เมื่อจากในประเทศไหนก็มีขอ
 คุ้มครองในประเทศนั้นเท่านั้น ในขณะที่ยังไม่มีระบบสิทธิบัตรระหว่างประเทศ กล่าว
 คือสิ่งประดิษฐ์ที่จากในประเทศไทยก็คุ้มครองเฉพาะในประเทศไทย ถ้าจากในญี่ปุ่น

LIART

ก็คุ้มครองในญี่ปุ่น ถ้าต้องการคุ้มครองทั่วโลกก็ต้องจากทุกประเทศ ทั้งนั้นเครื่องจักรกล
ที่เป็นเม็ดทรายอยู่ในขณะนี้ ถ้าสมมุติว่าคนไทยคิดขึ้นมาได้แล้วในกฎหมายนี้ไม่ได้ให้ความ
คุ้มครองไว้คือจกไม่ได้ ก็หมายความว่าไม่ได้รับการคุ้มครองไม่ว่า ณ ที่ใด และใน
ขณะเดียวกันคนต่างประเทศก็คิดเครื่องจักรกลได้แก่จกไว้ในญี่ปุ่นไม่มาจกในเมืองไทย
คนไทยก็ลอกได้ เช่นเดียวกันเอาหลักนี้เสียก่อน

ทีนี้มีประเด็นว่าอันนี้ควรจะมีรับจกหรือไม่รับจก ซึ่งท่านประธานก็ได้เรียน
ชี้แจงแล้ว กระผมก็ควรจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าความมุ่งหมายของกฎหมายนี้มีอยู่ ๒
ความมุ่งหมายซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงทราบกันแล้ว กล่าวคือ ประการแรกความมุ่ง
ประสงค์จะให้คนไทยที่มีความรู้ความสามารถ ได้ใช้สติปัญญาศึกษาค้นคว้าสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ
หรือปรับปรุงสิ่งประดิษฐ์ที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของประเทศ -
นั้นเป็นประการสำคัญ อีกประการหนึ่งก็คือส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดความรู้ทางเทคโนโลยี
จากต่างประเทศ เข้ามาในประเทศไทยเร็วขึ้น นั้นเป็นวัตถุประสงค์ประการที่ ๒
แต่ว่าในวัตถุประสงค์ทั้ง ๒ ประการนี้ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ่านกฎหมายนี้รับ-
แล้ว เราจะมีเงื่อนไขบังคับไว้ว่าใครก็ตามที่จากสิทธิบัตรในประเทศไทย จะต้อง
ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศไทยใน ๓ ปี ถ้าไม่ประกอบการอุตสาหกรรม
เพื่อผลิตสิ่งนั้นขึ้นมาแล้ว บุคคลอื่นสามารถจะใช้สิทธิในได้ซึ่งจะมีมาตรการไป หรือ
ถ้าพ้น ๒ ปีแล้วยังไม่มีการประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศไทยขึ้นก็หมายความว่า
คณะกรรมการสิทธิบัตรสามารถเพิกถอนสิทธิบัตรได้ อันนั้นเป็นเงื่อนไขบังคับไว้
เพื่อมิให้บุคคลใดก็ตามโดยเฉพาะชาวต่างประเทศมาขอจดทะเบียนไว้ก็กั้นคนไทยไม่
ให้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะมีต่อไป

ทีนี้มีปัญหาว่าควรจะจกเครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตรกรรมโดยตรงหรือไม่
กระผมคิดว่าคงต้องชั่งน้ำหนักอย่างท่านประธานว่า ก็จะต้องจกส่งเสริมให้คนไทย
ที่มีความรู้ความสามารถ ได้ศึกษาค้นคว้าขึ้นมา เหมือนกับหม่อมราชวงศ์ เทพฤทธิ์หรือไม่

LIRT

ถ้าต้องการก็คงต้องตั้งใจที่จะให้ความคุ้มครอง เขาชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วเขาจะได้
 ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรมาให้ชาวนาไทย แต่ถ้าเราคิดว่าไม่ต้อง
 ให้ความคุ้มครอง เพื่อให้ชาวนาไทยได้ออกเครื่องจักรได้โดยไม่ต้องเสียค่าคอม-
 แคนหรือไม่มีการผลิตเหล่านี้ขึ้นมาในประเทศไทย สุปก็คือไม่มีใครคิด ก็ไม่มีอะไร
 จะออก นั่นคือหลัก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ซึ่งนำหน้ากันระหว่าง ๒ อย่าง
 นี้ ท้าประธานคณะกรรมการก็ได้ให้กรรมการเรียนว่า ขอให้เป็นเสียงมติจาก
 ที่ประชุมนี้เพราะมี ๒ ฝ่ายว่าจะเลือกทางใด แต่เหตุผลนั้นกรรมการเรียนเมื่อ
 นี้ว่าถ้าไม่จกคุ้มครอง ก็คงไม่มีคนใดที่จะไปลงทุนค้าวิชัยอะไร ชาวนาไทยก็คง
 ไม่สามารถจะไปออกอะไรของใคร ถ้าจกคุ้มครอง อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกล-
 เหล่านี้ถ้าจะเกิดขึ้นในเมืองไทย แต่ก็คงไปซื้อ เขาชั่วระยะเวลาหนึ่งอันนี้กระผม
 ว่าเป็นเรื่องเหล่านี้ครับ ใครขอทราบเรียนแค่เพียงเท่านี้

ประธานสภาธิบดีวุฒิสภาแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ยอมระขอ
 มติจากที่ประชุมว่า มาตรา ๔ (๑๑ ทวิ) สมควรจะคัดออกหรือไม่ ทำผู้ใดเห็น
 สมควรคัดออก ไปปรกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภาธิบดีวุฒิสภาแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่าน
 ผู้ใดเห็นสมควรคงมาตรา ๔ (๑ ทวิ) เอาไว้ ไปปรกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภาธิบดีวุฒิสภาแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็น
 สันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้ มาตรา ๔ มีทำผู้ใดมีความคิดเห็นอย่างไรอีกบ้างหรือ
 ไม่ หรือคิดใจของใจอะไรอีกบ้างหรือไม่ครับมาตรา ๔

นายเกษม นารชัยเวียง : ท้าประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๔
 นี้ กระผมมีข้อสงสัยใน (๒) ที่บอกว่า "การประคินจกไปไว้ระขอรับสิทธิบัตรไม่ได้"

คือการปฏิบัติใน (๒) ที่บอกว่า "ที่รักต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี อนามัย หรือสวัสดิภาพของประชาชน" ความอันนี้หมายถึงผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่หมายถึง กระทบอยากจะทำให้อะการรมาธิการได้เก็บลงไป แต่ถ้ามีความหมายถึงอยู่แล้วกระทบก็ไม่ตั้งใจ ขอพระคุณครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : สิ่งแวดล้อม กระทบคิดว่าคงจะเป็นเรื่องของการที่ระโชหรือในด้านที่จะควบคุมการผลิตมากกว่าที่จะเป็นเรื่องการห้ามไม่ให้ประคิษฐ์ หรือว่าไม่มีสิทธิจะมาจก คือกระทบอยากจะทำกว่าคงไม่ใช่เป็นเงื่อนไขที่จะห้ามไม่ให้จก คงจะต้องจก แต่ว่าเมื่อจะโช ไร อย่างไร มีวิธีการที่จะป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้เสื่อมเสียไปอย่างไร อันนี้หนักปัญหาหนึ่ง อย่างนั้นกระทบคิดว่าคงจะไม่ต้องเก็บ ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๔ มีท่านผู้ใดข้องใจอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี ก็ผ่านไปมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔ ทริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ในหลักการ กระทบเห็นด้วยในมาตรา ๔ ทริ ที่มีในวรรคที่ ๒ ของวรรคหนึ่งที่บอกว่า "มีความสำคัญเป็นพิเศษแก่นายจ้าง" อันนี้กระทบเกรงว่าจะ เป็นปัญหาได้ว่า อย่างไรนายจ้าง เขาจึงจะถือว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษหาข้อยุติได้ยาก ถ้าจะแก้เสียหน่อยเป็นว่า "ถ้า นายจ้าง ใ้ไว้ประโยชน์จากการประคิษฐ์หรือนำสิ่งประคิษฐ์ไปใช้ให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำเน็จพิเศษ" อย่างนี้จะไ้หรือไม่ครับ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน ท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติ ที่กลุ่มมีชัยได้ขอแปรญัตติกั้น กระผมเข้าใจว่าคงเป็นคนละความหมาย กับกับความสำคัญเป็นพิเศษแก่นายจ้าง กระผมเห็นว่าถ้าจะเปลี่ยนเป็นว่า "นายจ้าง ผลิตได้หรือว่านำไม้ไซ้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมได้" นั้น กระผมเห็นว่าอย่างนั้น ไม่ใช่เป็นความสำคัญพิเศษ เพราะถ้าจะนำไปจกสิทธิบัตรได้แล้วจะต้องมีเงื่อนไขนั้น อยู่แล้วตามมาตรา ๖ (๓) เพราะฉะนั้นถ้านายจ้างมีสิทธินำไปจกสิทธิบัตรลูกจ้างก็คง จะต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนทุกกรณี ซึ่งความจริงแล้วไม่ใช่เป็นเช่นนั้น อย่างใน พระราชบัญญัติสิทธิบัตรนั้นไม่มีแม้แต่เงื่อนไขที่จะให้ลูกจ้างได้รับบำเหน็จเลย หมายความว่าถ้าลูกจ้างหรือข้าราชการผลิตสิ่งใดก็ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรนั้นตกเป็นของ- รัฐบาลหรือตกเป็นของนายจ้างทุกกรณี แต่ในทางกฎหมายสิทธิบัตรนั้นทางคณะกรรมการ ให้สิ่งจูงใจในบางกรณีที่มีการประดิษฐ์ใหม่มีความสำคัญเป็นพิเศษแก่นายจ้าง ซึ่งไม่ได้ หมายความว่าผลิตได้หรือว่านำไม้ไซ้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมได้เท่านั้น แต่หมายถึง ว่าต้องสำคัญเป็นพิเศษจริง ๆ กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างนั้นความหมาย ของมาตรา ๔ ครี นี้ก็จะไม่มีเลย เพราะเหตุที่ว่านายจ้างถ้าเขายอมรับนับถือความสามารถของลูกจ้างคนนั้น เขาก็จะให้บำเหน็จกันไปเองโดยที่ทางราชการไม่- ต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ในเมื่อทางราชการจะเข้าไปเกี่ยวข้องแล้วจะปล่อยให้ขึ้นอยู่กับนายจ้างแล้วจะเกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา เมื่ออ่านมาตรา ๔ ตรี กับมาตรา ๔ ครี แล้วจะเห็นว่านายจ้างจะนำสิ่งประดิษฐ์ใหม่ไปจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือไม่ ไม่ใช่เป็น ข้อสำคัญ ข้อสำคัญนั้นอยู่ที่ว่าสิ่งประดิษฐ์นั้นได้ก่อให้เกิดความสำคัญเป็นพิเศษแก่นายจ้างหรือไม่ ถ้าก่อให้เกิดความสำคัญเป็นพิเศษแล้ว ลูกจ้างก็จะมีสิทธิได้รับ บำเหน็จ แต่ที่กระผมเป็นห่วงเพราะเหตุที่ว่าความสำคัญเป็นพิเศษนั้นขึ้นอยู่กับใจของ นายจ้าง เมื่อขึ้นอยู่กับนายจ้างแล้ว เราจะมาเขียนกฎหมายบังคับก็จะไม่เกิดประโยชน์ อะไร เพราะฉะนั้นถ้าจะให้เกิดประโยชน์ จึงต้องถือเอาการไซ้ประโยชน์จากสิ่ง

ประคิมรัฐโนนเอง เป็นเกณฑ์เพราะว่าจะมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนกว่ากัน ขอบคุญครับ

ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา
ที่มีท่านผู้ใดทักใจอีกครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีเรื่อง
เวียนนึกเกี่ยวกับมาตรา ๔ นี้จะเป็นเทคนิคในการร่างกฎหมายหรืออย่างไรไม่ว่า
ที่ทำเป็น ๓ บรรทัดช่วยชี้แจงหน่อยครับ ก็จะเป็นข้อหรือเป็นอะไร หรือว่าข้อความ
ติดต่อกันหมด เฉพาะตัวมาตรา ๔ นี้ ๗ ขอบคุญครับ

นายอมร จันทรมนุญ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านสมาชิก
ย่อนไปมาตรา ๔ มาตรา ๕ นั้นเป็นคนละวรรค เพราะว่าคนละเนื้อหากัน ทั้งโนนจึง
ย่อนหน้า แต่บังเอิญว่าย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามีบรรทัดเดียวกันโดยคุเป็นอย่างไร ความจริง
เป็นคนละย่อหน้า

การว่าสำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่มีปัญหา "ความสำคัญเป็นตีพิมพ์"
นั้นหมายถึงอย่างไร ความสำคัญเป็นตีพิมพ์นั้นคืออาจเจอนไซ ประโยชน์ของนายจ้าง
นั้นเป็นเงื่อนไขอันหนึ่งในการที่จะพิจารณา ขอให้สมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดดูวรรค
ท้ายของมาตรา ๔ ตรี คือที่อยู่ในหน้า ๕ เราจะเห็นว่าโดยปกติแล้วเมื่อถูกจ้างคิดค้น
อะไรขึ้นมาจะต้อง เป็นของนายจ้างทั้งหมด โดยถูกจ้างนั้นจะไม่ไต่อะไรเลย เพราะ
ว่าถูกจ้างนั้นทำงานในฐานะคนที่ถูกจ้าง แต่เพื่อที่จะช่วยผู้ให้ถูกจ้างนั้นคิดค้นโดยไม่ต้อง
ไปสงวนความสามารถของตนเองไว้ ทั้งโนนถ้ายของการค้นคว้าของถูกจ้างนั้นปรากฏ
ว่าค้นพบให้นายจ้างสำคัญจริง ๆ สำคัญจริง ๆ โนนหมายความว่านอกจากประโยชน์ใน
ทางถาวรเงินแล้ว ยังจะต้องมีการคิดค้นที่นอกเหนือไปจากที่นายจ้างจะคิดว่าถูกจ้างจะ
ทำได้ แต่บังเอิญถูกจ้างไปคิดค้นขึ้นมาได้ กรณีเช่นนี้จะครบถ้วนหากว่าโดยสภาพของ
สัญญาระหว่างนายจ้างกับถูกจ้างแล้ว ของทั้งหมดนั้นจะเป็นของนายจ้างทั้งหมด ซึ่งไม่
เป็นกรรมแก่ถูกจ้าง ทั้งโนนช่วยเหตุนี้เองจึงได้สร้างคำ ๆ หนึ่งซึ่งแน่นอน ซึ่งเป็นคำที่

เป็นมาตรฐานไร้มันมา คือความสำคัญเป็นพิเศษ ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า - "ความสำคัญเป็นพิเศษ" นั้นมีเงื่อนไขจะพิจารณาอย่างไรนั้น จึงอยู่ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๔ ทวิ คือว่าการที่จะกำหนดว่าเป็นพิเศษนั้นจะต้องคำนึงถึงความสำคัญในการประคอง คือหมายความว่าโดยปกติแล้วลูกจ้างไม่น่าจะคิดขึ้นมาได้ โค้ชานอก เนื่องจากสิ่งที่นายจ้างคาดหวัง แล้วสิ่งที่นอกเหนือจากนายจ้างคาดหวังนั้น ประโยชน์ที่นายจ้างได้รับนั้นยังได้รับอีกมากมาย เป็นที่น่าพอใจไปประคองแล้วก็ได้กำไรมากมาย และในวรรคสุดท้ายนั้นเองยังได้เพิ่มเงื่อนไขขึ้นว่า ความสำคัญเป็นพิเศษนั้นจะมีเงื่อนไขหรือไม่ที่จะต้องไปกำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้อันนี้เมื่อเหตุเกิดขึ้นแล้ว อธิบดีกิติหรือว่าคณะกรรมการในชั้นอุทธรณ์กิติ จะพิจารณาว่าลูกจ้างนี้เพื่อความเป็นธรรมแล้ว ผลงานของลูกจ้างนั้นควรจะไต่ถามเป็นพิเศษหรือไม่ เพราะจะไปคิดค้นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ ก็เหมือนกับคำว่า "ประมาณ หรือเจตนาหรืออะเมิก" บางครั้งต้องรอให้เกิดเรื่องขึ้นจริง ๆ แล้วกฎกำหนดอีกชั้นหนึ่งว่าเรื่องนั้นลูกจ้างควรจะไต่ถามเป็นพิเศษหรือไม่ ถ้าเขียนไว้จะเป็นของนายจ้างทั้งหมด กระผมขอเรียนเท่านั้นครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ด้ายคงไปถึงวรรคสุดท้ายของมาตรา ๔ ทวิ แล้วจะเห็นว่าน่าจะต้องแก้ตามที่กระผมเสนอด้วยซ้ำไปเพราะเหตุที่ว่าในการพิจารณาของอธิบดีให้กำหนดค่าจ้างนั้นได้กำหนดไว้ว่าให้คำนึงถึงความสำคัญในการประคอง ประโยชน์ที่นายจ้างได้รับหรือจะ ได้รับจากการประคองต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อธิบดีจะถือ เป็นเกณฑ์ในการคำนวณนั้นจึงไม่ใช่อยู่ที่ความสำคัญเป็นพิเศษ เป็นความพิเศษธรรมดาเท่านั้นเอง และก็ถือเอาประโยชน์จากนายจ้างนั้นเองเป็นเกณฑ์ความจริงแล้วทั้งมาตรา ๔ ทวิ กับมาตรา ๔ ทริ นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสองของมาตรา ๔ ทริ นั้นเป็นเรื่องของการตัดสินคดีของลูกจ้างด้วยซ้ำ เพราะตามปกติหลักของมาตรา ๔ นั้นเป็นว่าถ้าคนที่คิดค้นอะไรขึ้นมาได้คนนั้นย่อมมีสิทธิในการที่จะ

ได้รับสิทธิบัตร แต่มาตรา ๕ ทั่วไปคดีสิทธิของลูกจ้างโดยที่ไม่ใช่เป็นคนที่ถูกจ้างมา ให้คิดค้นเรื่องนั้นโดยตรง แต่เป็นเรื่องที่เขาทำงานไปแล้ว เขาคิดวิธีการของเขาขึ้นมา ซึ่งตามปกติว่าเขาทำงานของเขาเอง แล้วคิดค้นวิธีการของเขาเอง เขาก็สามารถที่จะจดทะเบียนสิทธิบัตรนั้นได้ แต่เราไปเขียนคดีสิทธิเขาไว้ในมาตรา ๕ ตรี วรรคสอง แต่เอาเดอะเมื่อเรื่องนั้นมันไปแล้วก็มาลงในเรื่องสิ่งที่เขาควรจะได้เป็นพิเศษจากการที่เขาประดิษฐ์คิดค้นกันขึ้นมา เมื่อเรามาเขียนมาตรา ๕ ตรี อย่างนี้แล้ว ธรรมดาจึงเห็นว่าควรจะต้องเขียนอะไรเป็นหลักเกณฑ์ ถ้าหากว่าแก้อย่างที่ธรรมดาว่านั้นแล้วธรรมดาเห็นว่าไม่น่าจะทำให้หลักการของกฎหมายสิทธิบัตรอันนี้เสียไป แต่จะทำให้ลูกจ้างนั้นเองมีอินเซนต์ฟ (Incentive) ในงานที่จะคิดค้นให้ได้มากกว่าที่จะถือเอาใจของนายจ้างอย่างกว้างที่ปรากฏ ขอพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ก่อนจะขอ
มติ คุณมีชัยสรุปอีกทีครับว่าจะขอแก้คอนไหนอย่างไร

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ ธรรมดาขอแก้วรรคที่ ๒
คดีคำว่า "มีความสำคัญเป็นพิเศษ" นั้นออก แล้วเติมคำว่า "ถ้า" เข้าไป ก็จะ
เป็นว่า "ถ้านายจ้างได้รับประโยชน์จากการประดิษฐ์หรือนำสิ่งประดิษฐ์นั้นไปใช้" แล้ว
ก็ต่อความเดิมว่า "ให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำเหน็จ"

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : วรรค
สุดท้ายก็ไม่มีอะไรจิตใจหรือครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ธรรมดาขอ
มติจากที่ประชุมว่ามาตรา ๕ ตรี วรรคสองไว้ตามคณะกรรมการหรือจะแก้ในวรรค
ที่ ๒ ตามที่คุณมีชัยขอแก้ไฉน ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามคณะกรรมการ
โปรดยกมือขึ้น

LIART

(มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขข้อถ้อยคำตามที่ผู้มีชัย เสนอ ไปรบกวนมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นที่ปรึกษาที่ผู้มีชัย เสนอขอแก้ไข มาตรา ๔ จักรวา ๕ คณะกรรมการ
กิจการเพิ่มขึ้นใหม่

นางแรม พรหมโมศ บุณยประสพ : ทำหน้าที่ประธานที่เคารพ สำหรับ
มาตรา ๔ จักรวา นี้ คิดฉันใครขอเรียกว่า "กิตติมศักดิ์" และ เห็นด้วยกับที่ท่านกรรมาธิการ
ได้แก้ไขไว้ แต่คิดฉันใครจะขอเพิ่มเติม "พนักงานรัฐวิสาหกิจ" เข้าไปด้วย จริงอยู่
พนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นเขาจะ เป็นลูกจ้างตามมาตรา ๔ ครี ก็ได้ แต่ทั้งนี้พนักงานรัฐ
วิสาหกิจก็มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งรับรองพนักงานรัฐวิสาหกิจยิ่งกว่าคำว่าลูกจ้างธรรมดา
ถ้าหากจะ เป็นไปได้ กิตติมศักดิ์ขอเพิ่มเติมหลังจากคำว่า "ข้าราชการ" ทั้ง ๒ แห่ง คือใน
บรรทัดแรกและบรรทัดที่ ๒ ให้เป็น "พนักงานรัฐวิสาหกิจ" การที่กิตติมศักดิ์เดิมมี
เหตุผล เท่าที่คิดฉันได้ เคยทราบมาครั้งหนึ่งคือในกรณีสำนักงานสลากกินแบ่ง ๆ มีผู้ที่
คิดค้นสมมติแบบพิเศษซึ่ง เมื่อพิมพ์ลงไปแล้วสามารถตรวจสอบได้ง่าย เพราะมีแสง
เรืองขึ้นเมื่อทริชว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจสามารถออกสุรราชินีใหม่ขึ้นได้ เพราะฉะนั้น
เมื่อคุณทรงถึง ข้าราชการแล้วก็น่าจะ เพิ่มการคุ้มครองให้กับพนักงานรัฐวิสาหกิจด้วย
ทั้งนี้กิตติมศักดิ์ขอเขียนทำประธานคณะกรรมการและท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณา
ในเรื่องนี้ด้วย ขอพระคุณพระ

นายอมร พิพิธสมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ทางคณะ
กรรมาธิการ ไม่ขัดข้องที่จะ เติมลง ไป ถ้อยคำก็จะเป็นว่า "ประโยชน์ในการส่งเสริม
สาธารณประโยชน์ของ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีสิทธิ เช่นเดียวกับลูกจ้าง" มี

ปัญหาว่าองค์การของรัฐอื่นที่ไม่ใช่ของรัฐวิสาหกิจ ท่านจะ เห็นหรือไม่ครับ

นางแว่ม ทรทโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ คิฉัน รู้สึกขอขอบพระคุณอย่างสูงซึ่งท่านประธานคณะกรรมการที่ไต่สวนแก้ไขให้และ ถ้าหากว่าจะใส่เรื่ององค์การรัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐอื่นใดด้วยก็ดี และนอกจากที่ท่านไต่สวนแก้ไขในบรรทัดแรกและบรรทัดที่ ๒ แล้ว ก็ควรจะแก้ไขให้ตลอดไปถึง คำในบรรทัดที่ ๒ ว่า "เว้นแต่ระเบียบของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์การ รัฐวิสาหกิจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น" ขอพระคุณค่ะ

นายอมร จันทรมบูรณ (ประธานคณะกรรมการ) : คณะ กรรมการไม่ขัดข้อง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๕ จักว่า มีทำนองขัดข้องอะไรอีกหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี คื่อไปมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

นางแว่ม ทรทโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ คิฉัน ขอประทานอภัยที่จะต้องกลับมาสู่มาตรา ๑๔ อีกนิดเดียวค่ะ คือคำในบรรทัดแรกที่ เขียนว่า "คำขอรับสิทธิบัตรและฉบับให้ข้อใดเฉพาะการประดิษฐ์เพื่อการประดิษฐ์- อย่างเดียว" คิฉันว่าท่านกรรมาธิการได้เพิ่มคำว่า "เพื่อการประดิษฐ์" ลงไป นี้จะเป็นการเพิ่มเพื่อยืนยันหรือไม่ แล้วรู้สึกว่าคุณอ่านแล้วจะไม่ค่อยเข้าใจนัก ขอ ขอบพระคุณค่ะ

นายประยูร เอลิงศรี (กรรมาธิการ) : ที่คณะกรรมการ ได้เพิ่มเติมก็ต้องการให้ชัดเจน คือหมายความว่าคำขออย่างอื่นนั้นให้ขอเฉพาะสิ่ง

LIRT

ประคินธุ์อย่าง เดียว ถ้าหลายอย่างก็ต้องแยกออกไป เพราะจะมีปัญหาเรื่องการ
อภิปรายและรายละเอียดของการประคินธุ์และมีปัญหาเรื่องค่าธรรมเนียม แต่
อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าจะติดตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอ ตักคำว่า "เพื่อการ
ประคอบ" ออกจะเหลือเฉพาะ "การประคินธุ์" อย่างเดียวกับไม้ซีกของควีน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ตัก
คอนไหนเอาให้แน่อีกทีครับ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ตักคำว่า "เพื่อการ
ประคินธุ์" ที่คณะกรรมาธิการ เติมออกไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณแรม
ซีกของหรือไมครับ

นางแรม พรหมโอบ บุนนาค : ท่านประธานที่เคารพ ถัดนี้
ก็ต้องดูขึ้นมาขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการด้วยความจริงใจอีกครั้งหนึ่ง ที่ให้ตัก
ออก การที่ท่านกรรมาธิการได้ให้ตักออกนั้นก็เป็นการถูกต้องแล้วละ ขอพระคุณมาก

นายเกษม นาชัยเวียง : ท่านประธานที่เคารพ กรณีที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติขอตัดถ้อยคำในมาตรา ๔๘ กระผมกลับคล้ายคล้ายคลำว่าคณะ
กรรมาธิการตักคำว่า "เพื่อการประคินธุ์" ออกใช่หรือไม่ ถ้าตักคำนี้ออกแล้ว บรรทัด
ที่ ๒ ถ้อยคำที่บอกกว่า "คำขอรับสิทธิบัตรเพื่อการประคินธุ์" อันนี้จะรับกันหรือครับ
กระผมคิดว่าน่าจะตักไม่ได้ในบรรทัดแรกของมาตรา ๔๘ ครับ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : กระผมคิดว่าใช้ได้
ครับ หมายความว่าบรรทัดแรกมีความหมายว่าคำขอรับสิทธิบัตรนั้นควรจะได้รับ
การประคินธุ์อย่าง เดียว สมมุติว่ากระผมตักประคินธุ์ผลิตภัณฑ์ได้แล้วก็จะ เดียวกันกับ
ประคินธุ์กรรมวิธีในการที่จะผลิตภัณฑ์นั้นได้ด้วย อย่างนี้กระผมจะต้องแยกคำขอออก
เป็น ๒ คำขอ ในบรรทัดต่อไปบอกว่า "คำขอรับสิทธิบัตรเพื่อการประคินธุ์หลายอย่าง"

อันนั้นถ้าจะตั้ง "คำขอวิธีปฏิบัติราชการประจักษ์หลายอย่าง" ออก ธรรมดาภาษาไทย
อาจจะไปไม่ได้ ไม่เป็นการขัดกันครับ ถ้า "หลายอย่าง" กระบมคิดว่าข้อความใช้
ได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา
๑๔ ท่านผู้ใดศึกษาจะไร้อีกหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกศึกษา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา
๑๕ มีการแก้ไข

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ทำประธานครับ ในมาตรา ๑๕ ซึ่งคงจะ
ต่อเนื่องมาจากวรรคสองของมาตรา ๑๓ ซึ่งทางคณะกรรมการได้เพิ่มให้ขยายไป
ถึงการแสดงสินค้าระหว่างประเทศด้วย ทั้งนี้ในมาตรา ๑๕ นี้ไม่ได้คลุมถึงการแสดง-
สินค้าในระหว่างประเทศ จะมีความขัดกันหรือเปล่า นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง
โดยคำที่ใช้ว่า "ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน" นั้น ในมาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
วรรคสองใช้คำว่า "หกเดือน" จะแก้ไขเหมือนกันหรือไม่ครับ

นายประยูร เอลิงศรี (กรรมาธิการ) : ทำประธานที่เคารพ
ก่อนอื่นขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้ สำหรับมาตรา ๑๓ วรรคสุดท้ายที่ใช้คำว่า
"หกเดือน" ความที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้ทักท้วงนั้น คณะกรรมการใคร่ขอแก้ไขทรง
กับมาตรา ๑๕ คือเป็นว่า "กระทำภายในหกเดือน" ซอนักเป็น "กระทำภายใน
หนึ่งร้อยแปดสิบวัน" สำหรับในมาตรา ๑๕ นั้นมีข้อความที่คณะกรรมการใคร่ขอกราบ
เรียนคัดออกเสียก่อนทั้งนี้คือ "บุคคลใดแสดงการประจักษ์หรือสิ่งประจักษ์ในงานแสดง"
คำว่า "สินค้า" นั้นขอคัดออก "ในงานแสดงคือสาธารณชน" ในมาตรา ๑๕ นี้ได้
มุ่งหมายเขียนในลักษณะที่กว้างกว่าในมาตรา ๑๓ วรรคสุดท้าย กล่าวคือว่าเดิมมัน
มุ่งหมายเฉพาะการแสดงสินค้าเท่านั้น ซึ่งอาจจะทำให้แคบไปอาจจะมีการแสดงใน-
ทางวิทยาศาสตร์หรืออะไรก็ตามในประเทศไทยขึ้นมา แล้วก็บุคคลที่ศึกษาประจักษ์ขึ้นมา

ไปแสดง ถ้าอย่างนั้นแล้วความหลักหัว ไม้ก็ให้สิทธิแก่บุคคลนั้นได้ไปยื่นขอเสียภายใน -
๑๕๐ วัน แล้วก็ให้มันวันที่คำขอนั้นย้อนหลัง ไปจนถึงวัน เปิดงานแสดง ทั้งนี้ เพื่อ
ประโยชน์ของผู้ประพันธ์เอง เพราะในบางกรณีเราอยากจะให้เขาไปแสดง แต่ถ้า
เราให้เขาไปแสดงแล้วอาจจะมีคนไปดูแล้วก็รีบมาขอจกเสียก่อน ทำให้บุคคลนั้น
เสียประโยชน์ไป เป็นเรื่องของการนับวันย้อนหลัง เพราะฉะนั้นถ้าผมใครขอ
กราบเรียนดังนี้ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการ
ยังขาดอีกอันหนึ่งที่ยังไม่ได้ชี้แจง คือในมาตรา ๘ โดยยกเว้นเรื่องการ เปิดเผยเอา
ไว้ ถ้าเป็นการ เปิดเผยแสดงผลงานในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ อันหนึ่ง
กับในงานแสดงสินค้าของทวงราชการอีกอันหนึ่ง ทั้งนี้ในมาตรา ๑๕ ซึ่งเป็นเรื่องการ
นับเวลาย้อนหลังของงานการแสดงผลงานนั้นยังไม่คลุมถึงการแสดงผลงานในการแสดง
สินค้าระหว่างประเทศ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เมื่อมาคิดคำว่า "งานแสดง
สินค้า" ในมาตรา ๑๕ เกรงว่าจะแคบไป ก็เป็นเหตุที่ว่าในมาตรา ๘ จะต้องคิด
ด้วยหรือเปล่า เพราะที่นั่นก็ใช้คำว่า "แสดงสินค้า" เหมือนกัน

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ
คณะกรรมาธิการขอแก้ในมาตรา ๘ บรรทัดสุดท้าย บรรทัดที่ ๓ นับจากข้างบน "การ
ที่ผู้ประพันธ์แสดงผลงานในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ" อันนั้นขอเป็น "งาน
แสดงสินค้าระหว่างประเทศ" ไว้ ความเดิม "หรือในงานแสดงต่อสาธารณชนของ
ทวงราชการ" เพื่อให้รับกับมาตรา ๑๕ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณมีชัย
ใช้ไหมหรือไม่ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ยังอีกอันหนึ่งครับ ท่านกรรมาธิการ คือ
มาตรา ๑๕ ยังไม่คลุมถึงงานแสดงสินค้าซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องของทางรัฐบาลไทยทั้งสิ้น

ในมาตรา ๗ นั้น มี ๒ กรณี งานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ อันหนึ่ง ก็งานแสดง
 ต่อสาธารณชนซึ่งรัฐบาลไทยจัดขึ้น อันหนึ่ง แต่มาตรา ๑๕ กลุ่มกรณีเดียวคือกรณี
 รัฐบาลไทยจัดขึ้น ส่วนกรณีนานาชาติจะ กลุ่มหรือไม่

นายอมร จันทรมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ เป็นหลักการอย่างไร คือกรณีในมาตรา ๑๕ นั้น เราให้ย้อนหลัง
 เฉพาะ เป็นเรื่องงานที่รัฐบาลไทยจัด ส่วนงานที่ไปแสดงอยู่ต่างประเทศนั้นเราไม่ได้
 ย้อนหลัง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาสิทธิบัตรแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
 ผู้ใดข้องใจอะไรอีกหรือไม่ครับมาตรา ๑๕

(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานสภาสิทธิบัตรแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา
 ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา
 ๑๙ มีการแก้ไข ไม่มีท่านผู้ใดข้องใจนะครับ ก็จบส่วนที่ ๑ ในวันนี้ มาตรา ๑๘ ทวิ
 ส่วนที่ ๒ การออกสิทธิบัตร จะได้ออกไปพิจารณาในการประชุมคราวหน้า วันจันทร์
 เวลาแล้ว ยมขอปิดประชุม ขอขอบพระคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

บัญชีหน่วยงานการประชุม

กรรณิการ์ สิงหะยลสิน	วัชณี เหมือนรัตน์
ศศิมา คู่มมงคล	ภูษรงค์ เอกบุตร
สมชาย คาวอุคม	มาลี เก้าทาวี
อาภรณ์ พงษ์นาค	เปรมจิต บุญหลอ
อุทุมพร แก้วสถิตย์	พัชณี กล้ายสุวรรณ
สายสุนีย์ พันชนะ	รัชณี ธานีโชติ
ลัดดา สาราธุศิลป์	พวรรณบุษยา วิโอวงษ์
เยาวเรศ นวลสกุล	สมปอง วรภักดิ์
ประเสริฐ ปิ่นสิน	เรณู ชวีฤทธิก
กรองกาญจน์ เป้าจินดา	สัมพันธ์ คงเลิศ
ประไพศรี แคงอินหวรัตน์	บังอร - แก่นทอง
ชลอลักษณ์ ชรรวมถ	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่รัฐสภา
(กรณีการยังมีใ้คงร่าง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมยังมีใ้คงร่าง เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่รัฐสภา สิ้นสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๒ ความทราบในมาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๒๐๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

จึงขอบันทึกไว้ เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งนี้ ความนี้แห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

สงวน คำวงษา
(พิมพ์เอก สงวน คำวงษา)
เลขาธิการรัฐสภา